

31/12. 1910.

Star domni:

Paseky - - - 77

Sboruště.

c. 84.

85.

88.

Kukle - - - 12

Nuzov - - - 15

Mlatky - Kacvasin

- - - - - 9

Sboruště

c. 8.

Nová čísel dom 113

Sboruště

4

B.

Tento list je ze dne 31/12. 1910
a byl napsán p. řídícím učitelem
Bedřichem Frühaufem, který si
vzal za manželku dceru p. Jana Študenta
nad školou. Listek byl ve škole v kabinetě dole
připíchnut připínáčkem uvnitř staré skříňky
na spiny (na veku dveří skříňky).

PASEKY

KRONIKA

*Tato pamětní kniha je založena
od roku 1968*

*a obsahuje : očíslovaných
 stránek*

Přehled z roku 1960:

Přehled:
Údaje pro obecní kroniku
Paseky: stav roku 1960.

Počet obyvatel celkem: 315

Nuzov: 39

Popisných čísel: Paseky: 80

(Nuzov: 15
zbořenišť: + 2

ha zeměd. půdy obhospodařované celkem: 396 ha
družstevně - 329,29

ha hospodářcí soukromě, půdy: 36,97

Soukromí zemědělci jmenovitě: Václav Hronek: 4,83 ha,
Holád: 3,61 ha, Štáza Václav čp. 54: 3,08 ha; čp. 23: 4,93 ha,
Moravec čp. 81: 2,51 ha, Němecč Nuzov čp. 14: 4,41 ha.

Beklo: 10,53 ha, Schánilec (Mádrů): 1,20 ha, Žák J. č. 58: 1,87

Do zemědělnictví do průmyslu dojíždí asi: 80 lidí

~ JZD je: 40 rodin

Traktory v jednoměsíční JZD (Táller, Paseky, Žďár, Nuzov,
posadami: Kule a Nuzov):

1 nové nákladní auto.

: 14

Pracovní jednotka v roce 1960: 10,- Kčs a
naturalie: obilí, brambory

Vypsání tajemství MNV.

Kronikář: N.

ROK⁻¹⁻ 1968.

Jako kronikář Pasek události zapisuji, popisuji, ale nehodnotím.

Staré přísloví praví: "Soudy lidí jsou promíjivé - soud dějin je věčný!"

Je tedy dobře ponechat vývoj událostí historii = dějinám...

Rok 1968 byl rokem bouřlivým, mnoha změn, rokem zvrátů. Od 5. ledna začal politickými událostmi v našem státě, kde KSČ - Komunistická strana Československa, jako vedoucí složka a síla ve státě, začala vytvářet a zaujala nové politické linie, kde došlo k přestavbě Ústředního výboru KSČ, nové vlády a dalších ústředních orgánů. Dne 5. ledna ÚV KSČ rozhodl rozdělit funkci prezidenta ČSSR a prvního tajemníka ÚV KSČ (do té doby zastával obě funkce prezident republiky Ant. Novotný). Jmenovaný místal prezidentem a prvním tajemníkem ÚV KSČ byl jednomyslně

zvolen Alexandr Dubček (Slovák),
do té doby člen předsednictva ÚV
KSČ a první tajemník ÚV KSČ - Slovenska.

Po linii politické i státní nastal
boj o moc ve vedení státu. Novým
silám se říkalo progresivní, obrodný
proces; starému vedení: síly konzer-
vativní. Docházelo k novým nařízením
a směrnicím, státní úřady - orgány -
v mnoha případech stagnovaly,
to znamená: nevěděly, jak dále po-
kráčoval. Jen pozvolna se začala
celková situace vracet do klidnějších
poměrů. Politické události vyvrcholily
tím, že 22. března byl přinucen
nátlakem, aby se vzdal funkce pre-
sidenta Antonín Novotný. Proti jeho
osobě byla rozvinuta velká kampaň
a byl také vyloučen z nejvyšších
funkcí stranických. Novým prezidentem
byl 30. března zvolen, na návrh ÚV KSČ,

72 letý armádní generál v penzi
Ludvík Svoboda (jednomyslně).

V rámci socialistického souručenství
vstoupila na celé území Československa
v noci 21. srpna 1968 po 23 hodině
vojska Varšavské smlouvy (Sovětský
svaz, Německá lidová republika, Polská
lidová republika, Maďarská lidová
republika a Bulharská lidová rep.).

To to je stručný nástin politických
událostí roku 1968. K podrobnému
vypsání událostí by bylo nutné
několika listů této knihy a obecní
kronika má zachycovat poměry a
události obce. Celkový politický
přehled byl uveden úvodem.

Ještě musno poznamenat jako
dějinnou událost roku, že dnem
28. října 1968 byla také vyhlášena
k 50. výročí našeho státu: Federace
Slovenska v rámci Československa.
Slováci se již dříve tohoto stavu
dožadovali, ale dřívějším politickým
vedením bylo jim to odpuďeno.

Školení
řidičů.

V měsíci lednu a únoru probíhalo v Pasekách v pohostinství školení řidičů motorových vozidel (hlavně traktoristů), které bylo vedeno členy bezpečnosti z Písku.

JLŽ:

Výroční
členská
schůze.

Dne 8. února se konala v Pasekách pohostinství: Výroční členská schůze Jednotného zemědělského družstva (JLŽ). Účastnilo se asi přes 300 družstevníků z celého JLŽ - Jálín (středisková obec), Paseky, Nuzov, Kukle, Ždár, Nová Ves, Žďárské Chalupy - s hudbou, pokoshčením a doplasky. Pracovní jednotka = 24, Kčs + a naturalie. Ve vedení JLŽ nenastaly žádné změny - předsedou je opět Ladislav Šuehla z Albrechtic, farmář v Pasekách Karel Balek (a Ldeněk Kolafa ze Žďáru), oba mladí, snaživí a schopní pracovníci.

Dne 16. února: Přednáška o Dánsku

19. února: Kalmelisaace = stískování občanů v Písku (zdarma)

24. února: Ples ČSM (svazu mládeže).

2. března: Masopustní ples

Červený
kříž.

V březnu 2 lékařské přednášky, uspořádal Červený kříž v Pasekách.

Dne 8. března 1968, v pátek odpoledne se konala v Páseřích pohostinství slavnost: Mezinárodní den žen.

Besídka školních dětí: kulturní pásmo - obdarování dětí a všech žen, hlavně družstevnic - taneční zábava. vše uhradilo JLD.

Dne 28. března (psáno v Siskru) tragicky zahynul letec - kosmonaut: Jurij Gagarin, + Gagarin který obletěl jako první člověk zemí kouli dne: 12. dubna 1961. Podle sovětského Siskru: pohřeb Gagarina (urna) se konal 30. března. Jeho urna byla uložena do tak zvané "Kremelské zdi" na Rudém náměstí. Tamtéž byl pochován + maršál Sovětského svazu Rodinov Malinovskij, ministr národní obrany, který osvobodil se svou armádou v roce 1945 jižní Moravu - a zemřel v témže roce jako Gagarin.

24. dubna večer a v noci byly první bouřky. 1. bouřky
9. května byl zahájen: Lávod míru: Praha - Varšava - Berlín; naše družstvo se umístilo mezi prvními pěti mužstvyúčastněných skitů. Lávod míru.

MOZAIKA 1968

DENNĚ se vracíme k Ledu 1968 a polednovému období. V paměti už splyvají některá data. Připomeneme si je v našem listě — čas od času — v malé rubrice „Mozaika 1968“. Zasneme-náme tak postupně některé závažné momenty uplynulého roku.

LEDEN

5. 1.: ÚV KSČ rozhodl rozdělit funkce prezidenta ČSSR a prvního tajemníka ÚV KSČ. Prvním tajemníkem zvolil jednomyslně A. Dubčeka, do té doby člena předsednictva ÚV KSČ a prvního tajemníka ÚV KSS. 23. 1.: Plenum ÚV KSS zvolilo prvním tajemníkem ÚV KSS tehdejšího člena předsednictva a tajemníka ÚV KSS V. Břáka. 30. 1.: A. Dubček se vrací z krátkodobé přátelské návštěvy uskutečněné na pozvání ÚV KSSS.

ÚNOR

3. 2.: V Praze skončil VII. sjezd JZD. — 4. 2.: Na pozvání ÚV KSČ přijel do Komárna první tajemník ÚV Ma-darské socialistické dělnické strany J. Kádár a setkal se zde s A. Dubčekom. — 7. 2.: Na pozvání ÚV KSČ přijel do Ostravy první tajemník ÚV Polské sjednocené dělnické třídy W. Gomul-ka a hovořil s A. Dubčekom. — 19. 2.: Předsednictvo ÚV KSČ se zabývalo ná-stínem obsahu akčního programu KSČ. — 22. 2.: Na Pražském hradě se se-šly k zasedání k 20. výročí Února ÚV KSČ, ÚV NF a vláda za účasti zahra-ničních delegací, které vedli L. I. Brežněv, W. Gomulka, W. Ulbricht, J. Kádár, N. Ceaușescu, T. Živkov a V. Vlahovič. — 23. 2.: V Praze na Sta-roměstském náměstí se konala ma-nifestace k 20. výročí Února, na kte-ré promluvil A. Novotný a A. Dub-ček. — Čs. umělci ve společném pro-hlášení svazů podporují humanitní cí-le socialistické společnosti. — 24. 2.: Na Pražském hradě se shromáždili zá-stupci Lidových milic k oslavě 20. výročí Února. — V Praze se sešli no-vináři na mítinku „Únor a současná politická situace“. — 27. 2.: Národní shromáždění přijalo na své 19. schů-zi zákon o Bratislavě. — Na neveřej-né části schůze je plenum informová-no o machinacích a útěku gen. J. Sej-ny. — 28. 2.: Do Prahy přicestoval polský ministr zahraničí A. Rapac-ki. (ich)

L. Svoboda děkuje

KE SVĚMU zvolení prezidentem republi-ky jsem obdržel mnoho pozdravných do-pisů a blahopřání z celé republiky od stranických a společenských organizací složek Národní fronty, od pracujících z závodů, zemědělství, příslušníků intelligen-ce, armády a mládeže. Byl jsem upřímně potěšen projevem důvěry a přichylnosti vyjádřenými v dopisech a telegramech i v gratulačních arších na Pražském hra-dě. Lituji, že mi není možné odpovědět jednotlivě, a proto bych chtěl touto ces-tou vyjádřit všem, kdož mi blahopřáli, upřímně poděkování a popřát jim dobré zdraví, spokojenost a úspěchy v práci. Necht' se nám daří naše společné dílo k dalšímu zvelebení naší vlasti, k šťast-nému a spokojenému životu všeho našeho lidu.

Ludvík SVOBODA

PRESIDENT REPUBLIKY u Masarykova hrobu

PRAHA (čtk) — President republiky Ludvík SVOBODA se svou manželkou a dcerou navštívil včera v doprovodu vedou-cího Kanceláře prezidenta republiky dr. L. Nováka hřbitov v Lánech. Na hrob T. G. Masaryka položil kytici květů se se státní trikolórou k uctění památky prvního prezidenta Československé republi-ky.

Mexiko-

Olympijské hry:

7 zlatých medailí pro Česko-slovensko!

Na Mexickárodních olympijských hrách v Mexiku získali naši - hlavně ženy - 7 zlatých medailí, z nich jen sama gymnastka Věra Čáslavská: 4 zlaté,

Milena Duchková ve skocích do vody s věže: 1 „,

Rezková ve skoku vysokém 182 cm: 1 zlatou, před 2 sovětskými závodnicemi, které obsadily:

2. a 3. místo, a ve střelbě: Kůrka: 1 zlatou.

Naši muži celkem neuspěli. Závodnice - gymnastka

Věra Čáslavská se v Mexiku po závodech převodala

na našeho běžce Josefa Odložila, s kterým měla již

dříve známost. Naše republika byla ale velmi

dobře reprezentována a nadšeně dobře přijata.

Naši proslavili naši vlast i v daleké cizině za mořem.

Vítězové dostali od našich státních představitelů

blahopřejné telegramy a díky, že se o naši zemi

mluvilo a psalo po celém světě...

Zvýšení maloobchodních cen stavebnin a materiálu: cihel, tašek, cementu a jiné až o 100%. Rovněž zvýšení cen jiného různých zboží i průmyslového. Dělal se to potichu, už se to v tisku ani neoznamovalo. Mluvílo se veřejně i o inflaci = znehodnocení naší měny a lidé všechno skupovali, nejen zásoby neakazitelných potravin, jako cukr, mouka a podobně, ale i průmyslové zboží - cihly, povlaky a jiné, prostě vše, co se dalo koupit. Hodnota naší koruny (měny) upadla, do ciziny jsme dovozovali jen hotové výrobky - výměnou - motocykly a jiné. Kurs naší koruny (měny) není ani v tisku uveden. Jinak řečeno: lidé mají nadměrný dostatek peněžitých prostředků a nemohou za ně koupit žádané věci, na příklad není k dostání nábytek a jiné průmyslové zboží. Lidé vydělají hodně peněz, ale starší důchodci (penzisti) jsou v tom nedobře. Zvýšení u nízkých důchodů nejpotřebnějších nastalo o 45,- Kčs měsíčně.

Některé vrstvy obyvatelstva jsou honorovány velmi dobře, jiné opomíjivě. Na příklad mladí lékaři (po promoci 6 letého studia: 1.050,- Kčs hrubého platu - mladá zdravotní sestra a řidič sanitky mají více!) jsou placeni hůře než pomocní dělníci bez studií - to všecko jsem slyšel osobně v našem rozhlasu od ministra zdravotnictví. Předseda vlády,

Ing. Oldřich Černík přiznal v rozhlasu, že náš stát opustilo asi 35 tisíc občanů, ať již legálně, nebo nelegálně, hlavně intelektuálů (lékařů), kteří byli desítky let málo honorováni (= placeni). Odešli do Rakouska, Švýcarska, Anglie, Západního Německa, Austrálie a jinde, mimo zemí socialistických. Jinak u nás turistický ruch k nám velmi poklesl, vznikly velké škody (zájem byl jen o Jugoslavií a Rumunskú).

+ Kennedy
Robert

Dne 5. června byl spáchán v Americe atentát na senátora Roberta Kennedyho, zastřelením. Jeho bratr, prezident Spojených států amerických, byl rovněž zákeřně zastrelen 22. listopadu 1963. Senátor Robert Kennedy kandidoval na nového prezidenta USA a při jedné volební schůzi byl zastřelen Arabem Sirhanem. Kennedy zemřel 6. 6., státní pohřeb 8. června. Zmiňuji se o tom z důvodu toho, že Kennedyové hájili moderní pokrokové myšlenky (rovnoprávnost Černošů, svoboda vyjádření, větší práva) a zavraždění těchto 2 státníků (bratrů) je velká světová ostuda pro celou Ameriku.

Celookresní
dožínky:

Dne 14. července 1968 se konaly v prostorách Velického parku celookresní dožínky za účasti družstevníků z celého okruhu.

Dne 27. října 1968. v předvečer stvání
našeho státu, byla slavnostně vyhlášena
v Bratislavě na Hradě státními představiteli
celé Československé republiky: Federace pro
Slovensko: Slovenská socialistická republika,
s účinností od 1. ledna 1969.

Federace
pro Slovensko.

Dne 28. října 1968 v den 50. letého stvání
našeho státu, byl položen věnec k pomníku
padlých u školy zástupci obce (z I. světové
války) a na návsi před pohostinstvím byla
zasazena lipka; školní děti přednesly vlaste-
necké básně národní. Slavnostní projev měl
předseda Místního národního výboru z Tálína
(obě obce spojeny): s. Josef Koptík. Rovněž se
účastnil předseda Občanského výboru v Pasekách
s. Václav Nymburský, lesník. Tajemníkem Občan-
ského výboru byl s. Josef Hněmeček, Paseky čp. 42.

50 let
stvání
ČSR.

Oprava školy - lakýrníci - natěrači:
Od 11. listopadu do 29. prosince pracovali
ve škole 2 natěrači (lakýrníci) z Potvinína.
Byla natěra 2x všechna okna v celé
budově a dveře v I. poschodí (na bílo).
Pro mrazivé počasí a jiné úkoly natě-
račů, budov další práce dokončeny až
v létě roku 1969. Správce školy poděkoval
nejen dělníkům, ale celé radě MNV a dále
celému národnímu výboru na veřejné schůzi
pléna MNV. Celkový rozpočet na tyto práce
byl kolem 12 tisíc Kčs. - Dosud není oprave-
na zadní část (blok) budovy školy; hotové
pouze 3 části (stěny).

Škola:
vnitřní
opravy.

Činnost
MNV-
zpráva

Zpráva o činnosti MNV ~ Tálíně:
Osady Paseky, Huxov, Kukle) ze dne 31. ledna
1969 na veřejné schůzi MNV - konané v Pasekách,
v pohostinárně, za velmi malé, až nepatrné
účasti místních občanů.

Předseda MNV p. Josef Koptík z Tálína
přednesl následující zprávu o činnosti
za rok 1968, kterou v podstatě přepisují:

Rok 1968 - od 5. ledna začal politickými
a státními událostmi, mnohými změnami
v ÚV KSČ a státními funkcemi.

Nový
předseda
MNV

Také v našem MNV ~ Tálíně nastala změna
a to odchodem předsedy MNV. Rudolfa Kaixera
(bydlel kvěle ~ Řísku), od 1. října 1968, který
do obce byl delegován dříve za předsedu
MNV. OV KSČ a ONV z Řísku. Odešel na vlastní
žádost a dostal místo jako člen závodní
správy v továrně Elektro-Praga ~ Řísku.
Zdá se, že poznal včas sám svým instink-
tem, že se poměry v myšlení lidí mění zde
na vesnici (podzim roku 1968) a že jeho poli-
tická práce plidni byla ztížena. Byl to
velku schopný člověk, jinak mi nepřísluší,
abych snad hodnotil a kritizoval jeho činnost.

Novým předsedou MNV ~ Tálíně byl zvolen
tajemník MNV p. Josef Koptík (zaměstnanec
v okresní nemocnici v Řísku a bývalý dlouholitý
předseda MNV ~ Tálíně). Jako nestranný
kronikář a starý řidičí učitel v Pasekách,
musím přiznat (znám ho 13 let), že je to
nejen schopný a pohotový funkcionář s boha-
tými zkušenostmi a snámosti u úřadů v Řísku.

(k prospěchu a blahu obce), ale především to byl člověk, solidní, lidský, velkorysý, ušlechtilý, který se snažil ostří spolu uhlazovat, občany nabádal k snášenlivosti sousedské a za ta předešlá léta v dřívější funkci předsedy MNV - s bývalým tajemníkem s. Václavem Měříčkou, lesníkem, se o obce výborně starali a udělali kus pořádné práce. Za jejich působení obec dohnala několika čestných úřadů z ONV a rovněž JZD dohnalo nebyvalé výše, jak bude dále uvedeno. Také mladí družstevníci se umístili v soutěži na I. místě na okrese!

Tajemníkem MNV - Tálině (po s. Koptíkovi) byl zvolen s. František Hauser, který vedl zároveň i účetní záležitosti (zaměstnan byl u silniční správy v Písku). Měl také na starost výstavbu obce. Byl to člověk nadmíru zkušený, měl přehled a představu o úpravě a výstavbě obcí (pocházel z Muzova), byl to člověk přímý, upřímný a snažil se vždy jen pomoci, nelitoval času. Dovedl se nastat a prosadit svůj dobrý a zdravý názor. Měl povšechné znalosti všech oborů a za práci dovedl vnitř. Oba tyto vedoucí funkcionáři se snažili pomoci opravě školy, dokončení prací, které nebyly dodělány z dřívějších osobních rozporů a mnoho meškání. Brizolit je dodnes složený a zničen ve sb. dole Občanského výboru v Pasečce. K tomu je nutno poznamenat, že dříve obec Pasečky měla svou samosprávu: MNV.

Odsunutí
voleb:

V roce 1968 měly se konat volby do národních výborů všech stupňů, ale vzhledem k mimořádným událostem ve státě, se již přípravy na volby odsunuly na neurčitou dobu.

Místní národní výbor hodnotí svoji podle hlediska docilovaných výsledků své práce i nedostatků, které se nedaly přes veškerá úsilí zvládnout.

Nynější MNV je složen z 16 poslanců, z nichž pracovalo 6 členů ~ radě:

S. Josef Koplík, předseda, Kašpárek
(baštyř - porybný ~ Tálíně), František Hauser
z Tálína (finanční věci a výstavba), Václav
Nymburský, lesník ~ Pasekách (předseda Občan-
ského výboru ~ Pasekách), Jiří Pícha
z Tálína (zaměstnaný u Svazarmu ~ Písku),
Jaroslav Štáskva z Muzova (funkcionář
~ ŽID). Ostatní poslanci byli ~ Občan-
ském výboru a v komitích.

Lávazek k 50. letému svátku naší republiky: 28. října, nebyl ~ některých ukazatelích splněn z důvodu toho, že nebyl příslušný materiál a nebo podmínky nebyly schopny, vzhledem k své náplni, zajistit práce. Akce byly organizovány radou NV a některými poslanci. Činnost pléna MNV: bylo využíváno s přístupem veřejnosti a všech občanů; všem byla dána plná možnost připomínek k práci národních výborů. Plenární zasedání konalo se vždy střídavě: ~ Tálíně i ~ Pasekách.

Účast poslanců byla v začátku roku skoro průměrná, koncem roku podprůměrná. Slyk poslanců ve svých volebních obvodech byl minimální a v mnoha případech žádný.

Občanský výbor je 7 členný a a řeší spolu s radou NV společné problémy. Účast na jeho zasedání je asi 75%. Občanský výbor pomáhá řešit se svou pravomocí úkoly na úseku výstavby obce, kultury, služeb a zdravotnictví. Podílel se na organizování celooobecních závků k 50. letému výročí našeho státu. Spoluprací s farmou JLD v Pasekách lze hodnotit kladně. Farmářem v Pasekách je Karel Balek a živočišnou výrobu má na starosti Zdeněk Kolafa ze Lďáru. Oba mají odborné zemědělské vzdělání (jsem mladí, kolem 26 let).

Občanský výbor

Podíl Občanského výboru k práci rady NV v Tálině, je hodnocen jako kladný, dobrý, odexva občanů je vyznačována dobrou účastí a připomínkami na veřejných schůzích Občanského výboru. Pomoc rady NV a O.V. spočívá v tom, že záležitosti z jednání rady jsou přeneseny do O.V. i zpětne a společně řešeny praktické úkoly. Předsedou O.V. v Pasekách je Václav Nymburský, lesník a tajemníkem Josef Němec, Paseky čp. 42. (u Tomšů), bývalý dlouholetý předseda MNV v Pasekách, než byly obě obce sloučeny v jeden MNV.

Rada MNV:

Činnost rady MNV byla v uplynulém roce zodpovědná za účast 6 členů na všechno dění v obci a osadách. Jeden člen rady se vůbec do schůzí rady nedostavoval, ačkoliv byl vždy zvolen. V radě nedocházelo k rozporům a bylo vždy zachováno kolektivní rozhodování a úkoly byly společně zajišťovány. Pravidelnost a programy schůzí rady i plén, byly přesně dodržovány a úkoly z nich kontrolovány a zajišťovány.

Spolupráce se Základní organizací KJČ byla v uplynulém roce dobrá, rovněž tak s JZD a rada MNV vždy využívala všech celodružstevních schůzí k tomu, aby byl pochopen smysl celé společenské práce a to až do doby, kdy odešel do Písku: 1. října 1968 s. Rudolf Kaiser, bývalý předseda MNV, který byl s JZD v denním styku. Od té doby nebyl zvolen do představenstva zastupce MNV jako stálý orgán - až na jeden případ - ani nebyly předkládány zápis z představenstva JZD, ani celodružstevních schůzí MNV výboru, aby rada MNV byla informována o činnosti JZD, což, myslím (píše předseda MNV s. Koptík), není v souladu a dobrého uprovození spolupráce.

Do plenárních schůzí MNV byl vždy zvolen zastupce JZD, který se dostavoval, ale v posledním 1/4 letí roku 1968 se nedostavuje a potom v otázkách občanů vůči MNV, k činnosti JZD, nemohou zastupci MNV odpovědět, protože nejsou sami informováni.

V činnosti rady MNV lze hodnotit pochopení občanů při uzavřených kvartacích k 50. letému trvání naší republiky. Dále pomoci občanů jednotnému zemědělskému družstvu při špičkových pracích i v rozvíjení kulturní činnosti, která bude vyžadovat většího úsilí.

K činnosti komisi: Práce rady MNV byla často nucena přebírat činnost komisi, které kromě jejich předsedů a aktivistů, nepociťovali plnou zodpovědnost vůči NV a občanům. Přesto úkoly komisi, i když někdy několika jednotlivci, byly zajišťovány vždy zodpovědně. Zemědělská komise plnila velkou své úkoly a to hlavně v evidenci půdy, hospodářského zvířectva, soupisu kultur a podobně. Členové této komise se scházeli jen při soupisech, ale jiná schůzová činnost nebyla vyvíjena.

Komise
MNV:

Finanční komise: Tato komise se scházela velmi málo, její předseda se nedostavoval do žádné schůze, takže veškeré finanční záležitosti vyřizoval účetní pracovník MNV s. František Hauser z Tálina, který v podstatě vedl veškeré finanční věci a v mnoha případech společně s radou MNV (je členem rady) tato komise s radou MNV je zodpovědná za finanční hospodaření obce i s osadami.

Školská a kulturní komise: Předsedou je s. Jiří Pícha z Tálina. Veškeré otázky této komise s ním řeší rada MNV, takže tato komise se nescházela; jejím dobrým rádčím a pomocníkem byl ředitel školy s. Paseček Navrátil (oprávně z řadu MNV s. předsedy Zofieka).

Hlavně se jednalo o kulturní akce a oslavy, kde vypomáhala škola s dětskými a jejich veřejnými vystoupeními: "Besídky".

Komise výstavby: Jejím předsedou je s. František Hauser. Činnost této komise s radou NV byla iniciativní v zajišťování nikotů k zvelebení obce. Perspektivní plán pro zvelebení obce je vypracován a plněn, jak po stránce opravy školy, tak po stránce komunikací, kanalizace a dalších akcí.

Komise veřejného pořádku: Předsedou je předseda MNV s. Josef Koptík. členové: Jiří Lípek a Táňa, František Mravec a Pasek. Předseda MNV píše = hodnotí takto: "Tuto komisi si musím hodnotit sám. Komise je 3 členná a 1 člen se vůbec nedostavoval k jednání. Jedná-li se o nějaký případ podle zákona, vždy vyřazuje radu MNV ke spolupráci. Tato komise projednala 3 provinění, z nichž nedošlo k pokutě, ani k veřejnému pokárání. Vždy věc řádně zvážíme, uvážlivě posoudíme, co prospěje celku. Tato komise se v uplynulém roce sešla 5x a byly řešeny nikoly vyplývající ze zákona č. 60/61. Chci bych připomenout našim občanům, aby se vyvarovali jakýchkoli přestupků neb provinění, hlavně v soužití občanů - spoluobčanů, aby naše obec s osadami nevykazovala žádné kresní činnosti."

Společenské organizace:

Spolupráci společenských organizací národní fronty (NF) nemůže rada MNV hodnotit jako dobrou. Přes veškerou snahu pomoci těmto organizacím, zaznamenala zlepšení práce; organizace zahrádkářů, požárníků, tělesné výchovy a svazu žen.

Práce Výboru žen byla z počátku dobrá, ale postupem upadala, až se koncem roku 1968 Výbor žen v Tálíně i v Baserách rozpadl a nezapojil se do nově utvořeného Svazu žen, přes veškeré úsilí MNV, aby se tato organizace udržela (podle sexlu s. předsedy Koptíka). V této práci musí MNV zvýšit své úsilí, také Základní organizace KSČ, aby byla této myšlence věnována větší péče.

V Baserách je potřeba podpořit v dobré činnosti ČSČKř, který přece jen pořádá lékařské přednášky (pro všechny občany a zvláště pak pro ženy) a své skutečně odborné lékáře a kapacity. Předsedou ČSČKř v Baserách je Jaroslav Student, jednatelem František Láka č.p. 6. Členská výroční schůze je svolávaná pravidelně a příspěvky jsou správně vybírány. Vě škole probíhá každý rok školení mladých zdravotníků (vedou učitelé) a děti dostávají sávrkem od OV ČSČKř z Přísku patřičné odznaky. - Naopak v Tálíně, prohlašuje předseda MNV s. Koptík) tato organizace zanikla.

ČSČKř

Rada MNV věnuje pozornost JZD, které v plnění svých úkolů je na patřičné výši a řadí se mezi družstvy na celém okrese jako jedno z velmi dobrých. Je nositelem řady vyznamenání a vyznamenaní. Družstevní život se vede dobře, hlavně v životošné výrobě, která je lépe honorována a naproti tomu

mnohem méně v rostlinné výrobě, která je v době zimního období v podstatě v klidu.

Jinak se družstevníkem daří dobře: mnoho motorových vozidel, zařízení bytů, výslabka a j.

V pochopení dalších dalších společných úkolů s MNV ve smyslu zabezpečování dalšího rozvoje našich obcí, není dosud na výši ze strany JZD (píše p. předseda Koptík). Je to především bezplatná technická pomoc, úprava komunikací (JZD) i další jiné práce, které by zlepšily životní prostředí jak družstevníkům, tak i obecním občanům.

V celé své činnosti chce MNV splnit všechna opatření vůči občanům, docílit plné důvěry u všech, zlepšit životní prostředí, spolupráci se společenskými organizacemi, národní fronty (NF), sdružit s JZD finanční základnu pro důležitější společné práce a získat nové občany pro plnění celospolečenských zájmů a udržet dosavadní osvědčené funkce, poslance a pracovníky pro práci NV. K poslancům řekl předseda MNV, že všichni poslanci si musí uvědomit zodpovědnost, kterou na sebe vzali slibem, že budou zachovávat zákony, které jsou na ně kladeny, jako výkonný orgán státní moci a starali se o lid našich obcí a snažili se pomoci ve prospěch celku. Věřím, říká předseda MNV p. Koptík, že práce i pomoc všech občanů (hlavně pak poslanců) v příštím roce 1969 bude lepší než v roce 1968, jelikož na nás všechny jsou kladeny daleko náročnější úkoly než tomu bylo dříve. nové uspořádání našeho státu si toho budou

vyžadovat (od 1. ledna 1969: Česká socialistická republika a Slovenská socialistická republika - federace - v jednom socialistickém státě: Československé socialistické republiky.

Tímto s. předseda Koplík končil a zdvořile žádal poslance: předsedu Občanského výboru a předsedy jednotlivých komisí, aby byly podány zprávy z činnosti a jaký mají názor na celkovou práci, žádal poslance a občany o zhodnocení práce: předsedy a tajemníka, co se dělalo dobře a co špatně.

Předseda děkuje poslancům a spoluobčanům za podporu a pomoc, kterou vykonali ve prospěch ostatních spoluobčanů a celého národa.

Připomíná, aby občané byli skutečně svorní, navzájem si pomáhali, snášeli se a dokázali, že jsme národem nirusnilovým. Připomeňme si, spoluobčané, vážná slova našeho prezidenta republiky Ludvíka Svobody: „aby nám zde potom nevládl někdo jiný.“ zakončil projev s. předseda.

Hospodaření v JZD na farmě Paseky - podle písemných údajů vedoucího farmy Karla Balha: Všeobecně: Z hlediska počasí byl rok 1968 příznivý. Během vegetačního roku často pušelo, čím byla zlehčena práce o senách a vešších. Tím se sklizeň obilí protahovala. Díky sušicímu zařízení ve Lďáru, kde se obilí sušilo, skončilo naše družstvo stejně jako jedno z prvních na celém okrese.

Hospodaření
JZD -
farma Paseky.

Pracovních sil ubývá přechodem dalších družstevníků do důchodů; práci však dělá, proto zatím nenastal podstatný nedostatek pracovních sil.

Výnosy hlavních plodin: z 1 ha

ječmen 33,29 q
žit 22,71 q
pšenice 24,70 q
oves 29,60 q

řepa 710 po ha
chrástu 205 q / ha
jahody 27 q - na 1/2 ha
brambory 198, - q / ha
seno 27,20 vagonů celkem.

Úmrtí v roce 1968:

20. 4. : Marie Koubová, pohřeb 24. 4.,
nejstarší žena obce.

28. 4. : Karel Kasa, lesní dělník
: Vojtěch Šropnický
zvaný Vojtišek

19. 12. : František Moravec, 82 let,
pohřeb 22. 12.

27. 12. : Václav Sraka, čp. 69.
(u Bárů), pohřeb 30. 12. 1968.

Dne 13. dubna zemřela - Paže divadelní
herečka Olga Scheinpflugová, manželka spi-
sovatele Karla Čapky

9. května 1968 udělil prezident republiky
amnestii - prominuli hřešci

22. 12. viditelné zatmění slunce v době:
10,45 h. - 12,45 h. viditelné malými slůčky.

Rok 1968 skončen a podepsán.

Zapsal: Ros. Kardaš, kronikář
řídící učitel.

UZAVŘENÍ SUEZSKÉHO PRŮPLAVU trvající již více než půl roku dodnes komplikuje dopravu nafty a benzínu ze Středního východu do Evropy. Na příkladu americké firmy ESSO ilustruje západoněmecký list Süddeutsche Zeitung v grafu nesnáze s dopravou nafty do Evropy. Před červnovým konfliktem dovážela firma ESSO do západní Evropy naftu nejjednodušším způsobem, přes Středozemní moře, a to z 54 procent ze středovýchodních zemí a ze 40 procent z Libye. Za konfliktu zcela odpadly arabské

zdroje dopravované přes Středozemní moře. Středovýchodní nafta musela být dovážena kolem Afriky. Libyjskou naftu musely nahradit zdroje z USA a Venezuely. Po konfliktu se situace poněkud zlepšila. Dovoz z Libye přes Středozemní moře dosáhl téměř předcházející výše (37 %). Americký dovoz byl snížen na minimum, avšak nafta ze Středního východu musí cestovat kolem Afriky, což trvá (např. do Hamburku) 60 dnů, tedy desetinásobně déle, než přes Středomoří.

6 • RUDE PRAVO

V úterý dne 9. ledna 1968

Postih osob za neoprávněný pobyt v cizině

O legalizaci pobytu požádalo přes 21 000 občanů • Koncem roku končí platnost výjezdních povolení

PRAHA 10. října (lh) — Pracovníci ministerstva vnitra a ministerstva zahraničních věcí nás informovali o problémech spojených s pobytem čs. občanů v zahraničí. Není žádným tajemstvím, že mnoho lidí bez řádného oprávnění a dokladů zůstává mimo vlast, přijímá zaměstnání v cizině atd.

Ačkoliv se po srpnových událostech v roce 1968 vrátila do CSSR převážná většina občanů, rostl dále počet těch, kteří překročili povolenou délku svého pobytu v cizině. Podle odhadu se v současné době zdržuje v cizině asi 50 000 čs. občanů.

Celkově požádalo do začátku září o legalizaci svého pobytu v cizině 21 335 osob. Pobyt jim byl většinou prodloužen. Na základě amnestie prezidenta republiky z května letošního roku se vrátilo domů více než 600 našich občanů.

Přesto asi 28 000 čs. občanů pobývá v cizině neoprávněně a musí tedy počítat s tím, že bude proti nim zakročeno v mezích práva. Proto budou naše pasové orgány oznamovat příslušným cizím orgánům činným v trestním řízení osoby, které bez povolení opustily území republiky nebo v cizině zůstaly. Dále bude vedeno trestní řízení proti osobám, které v zahraničí poškozují zájmy CSSR. Současně se zahájením trestního stíhání přikročí příslušné orgány k zajištění majetku.

Národní výbory dostávají v těchto letech pokyny, aby ve spolupráci

s vlastníky domů podaly — podle občanského zákoníku — soudům návrhy na zrušení práva užívat byt. Bytové zařízení a jiný majetek uskladní a bude o něm rozhodnuto v souvislosti s trestním řízením.

Jestliže právo uživatele bytu bude soudem zrušeno, zaniká tím z něho odvozené právo jiných občanů, pokud se do bytu nastěhovali se souhlasem původního majitele. Národní výbory také nebudou schvalovat dohody o výměně bytu, kdy účastníkem je občan, který se neoprávněně zdržuje v cizině.

Dále mají být zrušeny — pokud se tak již nestalo — pracovní poměry těch pracovníků, kteří se zdržují v cizině bez povolení. Současně se zvažují možnosti o vyloučení z bezplatné čs. zdravotní péče všechny osoby, které nejsou v cizině služebně.

Platnost výjezdních doložek — s výjimkou povolení opravňujících k pobytu v zemích RVHP a socialistických států Asie — bude zrušena koncem tohoto roku. Prodlužování pobytu čs. občanů v cizině nad tuto dobu bude přísně výběrové a za podmínek, které ještě vláda posoudí.

Olga Scheinpflugová

VYNIKAJÍCÍ ČESKÁ HEREČKA, členka činohry Národního divadla OLGA SCHEINPFLUGOVÁ včera náhle zemřela v Praze.

Narodila se 3. prosince r. 1902 ve Slaném. Byla dlouholetou členkou, představitelkou desítek významných ženských rolí v činohře pražského Národního divadla. V roce 1953 byla za mimořádné dramatické výkony v souboru ND vyznamenána titulem „Zasloužilá umělkyně“. V ocenění neochabující umělecké činnosti s přihléd-

nutím k vytvoření titulní postavy v Čapkově hře „Matka“ v Divadle na Vinohradech, obdržela cenu Národního výboru hl. m. Prahy za rok 1967. V příštím roce by dovršila 40 let nepřetržitého působení v Národním divadle. V poslední době se zvláště aktivně podílela na televizních inscenacích. Olga Scheinpflugová byla dcerou spisovatele a novináře Karla Scheinpfluga a chotí Karla Čapka. Sama psala drobnou prózu, verše i dramata, avšak těžištěm její literární tvorby byl román. V nejzdařilejších poválečných románech „Poslední kapitola“ a „Bílá dveře“ zpracovávala otázky smyslu života moderní ženy v širších dobových souvislostech.

11/X 69 RP

MDŽ
8.3.1968

OMI

PŘEDSTAVENSTVO JZD
DĚKUJE VÁM ZA DOSAVADNÍ SPOLUPRÁCI A DO
DALŠÍCH LET VÁM PŘEJE MNOHO OSOBNÍHO
ŠTĚSTÍ, HOJNOST ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI
V NÁSLEDUJÍCÍM SOUKROMÉM ŽIVOTĚ

Lapsal: Rostislav
kronikář,
řídící učitel

ROK 1969:

Osada Nuxov patřila vždy k obci Paseky, proto je také nutno poznamenat údaje z této osady, aby snad nebyla opomíjena. Spolupracovníkem kroničáře obce Pasek byl v Nuxově občan: Horník čp. (u nynějších Staňků).

Nuxov-
osada.

Jmenovaný mně podal následující zprávu - údaje - za rok 1969:

V roce 1969 v květnu zemřela: Marie Uhlíková, ve věku 82 roků.

Dne 11. 10. se oženil Josef Koc, který se odsťahoval do Nové vsi a je zaměstnán v písecké nemocnici.

Osada má 12 čp. obydlených a 2 čísla neobydlená a to čp. 12. majitel Stanislav Říznáč; číslo 13. bylo opuštěno JZD Tálín, kde se udělala nová hasičská zbrojnice, kancelář s telefonem! pro farmáře (Antonín Skala z Pasek) a skladiště na obilí. Majitel č. 13. byl František Jeřáb a stavení předal MNV v Tálíně. Téhož roku se začal vazit kámen z lomu Semice a Paseky, dále oznámeno, že se bude dělat část vozovky od katastru obce Žďár, (která patřila dříve do JZD Tálín), přes osadu asi 30 m, za ves, asi tak 1/2 km - dále směrem ke Žďáru.

Dne 5. listopadu přijeli cestdři z Allrechtic se stroji, začali rozhrnovat a ještě přidžet kámen. Potom během 4 dnů byl povlak asfaltový hotov.

Osadníci za tuto práci počili všechny ty, kteří se na tom podíleli. Bylo zakoupeno pivo a piva v částce 600,- Kčs. Též se dostavili zástupci MNV Tálín a to předseda s. Josef Koptík a tajemník s. Frant. Hauser, předseda komize MNV pro výstavbu. Je nutno poznamenat, že s. Frant. Hauser pochází z Nuzova a správně: snažil se, aby rodne osadě pomoci, voláště, když tam byla cesta opravdu velmi špatná. Pan Horník píše: „V naší osadě je ku dni 31/12. 1969: 7 aut (z celkového počtu 12 čísel obydlých) a protož: oba, předseda MNV s. Josef Koptík a František Hauser, zasluhují pochvalné uznání od občanů Nuzova - MNV Tálín. Toť budíž napodno na paměť našim potomkům.“

Lpřdva o osadě Nuzov je ukončena.

7. ledna
1969 -
"zlatá svatba"
manželů: Václava
a Marie Řeháčků,
Paseky čp. 84.

Václav Řeháček, nar. 10. 8. 1893 ve Žďáře, tehdejší okres Vodňany, nyní Písek, také bývalý předseda MNV v Pasekách, před s. Josefem Němečkem čp. 42 (u Tomšů) a jeho manželka Marie Řeháčková, rozená Lbormířová, nar. 28. I. 1894 v Nuzově, okres Písek: dočkali se ve sdružení společného milí manželského: 50 roků! Oba jsou prosti, nenkovšití lidé z chudých poměrů.

Pan Václav Řeháček o sobě říká:

Roku 1914 byl jsem povolán do vojska a 24. prosince byl odjeden na frontu, na bojiště k srbským hranicím a tam se sbylsem 11. pěšího pluku lišek odjeden na bojiště do Karpát. V měsíci září 1915 byl jsem zajat ruskými vojsky, kde jsem prožil dva a půl roku.

Bylo mi 21 let, pracoval jsem v továrně na suchary v Kijevě a jako Češi dostali jsme volnost a svobodu. Ruský lid byl pohostinný; později jsem sloužil u „bátušky“, který měl 4 dcery učitelky a 1 syna důstojníka. Jídla: čaj, ryby, špek, česnek, borčs (cigarety a kafe). V pokoji se debatovalo, u ikony se modlilo (bátuška byl duchovní).

Bylo nás tam se mnou v místě asi 300 Čechů, ze známých: Jan Pelíšán z Talína. Vrátil jsem se v roce 1917 na „červené svátky“ přes Polsko do Prahy a byl jsem v karanténě.

V roce 1919 7. ledna jsme oslavili svatbu, při které jsme si oba slíbili věrnost a lásku manželskou a v roce 1969 dožili jsme se oslavy „zlaté svatby“, kterou jsme prožili v kruhu rodiny a přátel u našeho syna lesníka v Třebelci v pohraničí - v našem stáří a plné světosti.

V roce 1929 z vlastní péle jsme si postavili domek v Pasekách čp. 84, kde dodnes společně žijeme.

Nová vláda: České socialistické republiky byla
8. ledna jmenována 8. ledna a jejím předsedou:
Ing. Černík, původem z dělnické
rodiny z Oshavska.

Výroční členská schůze JZD v Pasekách
14. ledna. Pohostění a obdarování členů,
taneční zábava - neděle

15. února: maškary, hry, obyčejně
masopustní

24. února - výročí Února - v pohostinství,
státní vlajky, kulturní pásmo dětí.

MDŽ:

9. března

~ Pasekách se konal v neděli odpo. 9. 3.
v pohostinství za velké účasti žen a občanů.
Školní děti měly "Besídku"; dále bylo pohostění
žen, dárky (zástěry, šálky, bonboniéry od JZD i
Místního národního výboru. Už tradičně tato
slavnost bývá největší a celého roku a také návštěv-
nost velká.

† Bož. Bicanová
14. března

Dne 14. března ráno se zastřelila z kulov-
nice v hájovně (směrem na Albrechtice) manžel-
ka lesníka - hajného - Vladimíra Bicana, ve věku
36 let. Zpopelněna byla 19. 3. ~ Čes. Budějovicích.
Zůstala 2 děvčata, školáčky, které navštěvo-
valy již školu 6. - 9. ~ Albrechticích. Tehdy
kolovaly různé pověsti a verze příčiny této
tragické události, které se nedají doložit a má se
pak jako kronikář nepřisluší hodnotit a kriti-
kovat, zda to bylo snad z důvodu nemoci
nějaké, či z rodinných snad poměrů. Faktem ale
zůstává, že to byla krásně urostlá žena, chodila
pěkně a vkusně oblečená a ještě 9. března byla
na slavnosti MDŽ, byla normální, tancovala a
seděla u stolu se mnou a paní učitelkou.

Dne 14. března vystoupila teplota na výsluní na 24°C. - právě v den tragické události. Škoda tak mladého života a osamocení dvou nadaných děvčat, dcer, které by maminku byly potřebovaly.

Dne 15. března se konal ples zahrádkářů ~ Pasekářů, kteří jsou ve větším počtu soustředěni ~ Albrechticích a vyvíjejí dobrou a velmi prospěšnou činnost a pravidelně konají své besedy; pořádají výstavy ovoce, květin, objednávají vnočné a okrasné shomky. Zahrádkáři
Sám jsem na této výstavě s manželkou byl ~ pohostinských místnostech ~ Albrechticích a bylo to velmi pěkně uspořádáno. Za tuto veřejně prospěšnou práci, patří jim dík a pozornost, uznání.

Další větší složkou obce jsou požárníci, kteří konají také ušlechtilou činnost ve prospěch blížních: celku - nezištně, obětavě. Požárníci:

"Starostou" - požárního sboru ~ Pasekářů je dlouholetý obětavý pracovník: p. Marek, čp.

vlastenec a národovec, solidní člověk (bydlí naproti Občanského výboru, dříve MNV. Další pracovníci: Milan Husa, Vladimír Jareš, čp. 36.

Josef Kouba (pokladník) - mladší generace. Velmi rád jako kronikář obce zaznamenává vám, že, pokud pamatuji, a je to přes 12 let, nikdy tam nebyl požár. Rovněž školní děti byly často nabádány k opatrnosti.

Mistrovství
světa v hokeji:

se konalo ve Štokholmu (Švédsko)
ve dnech 15. - 30. března a každoročně
vzbuzuje nemalé vzrušení také u našich
sportovců. Celkově jsme se umístili:
na 3. místě na světě.

Naše mužstvo zvíťazilo nad Kanadou: 2:0,
(kolébka hokeje), nad SSSR: 2:0 a 4:3,
prohráli jsme s domácími Švédy: 1:0

1. jarní den:

21. března bylo 7°C mraku, vítr, zima.

+ generál
Eisenhower:

Dne 31. března konal se pohřeb ve Spojených státech amerických bývalého prezidenta a proslulého Generála Eisenhowera, který 6. června 1944 zahájil z Anglie přes kanál La Manche: velikou vojenskou invazi = vylodění do Francie a to úspěšně.

Invaze
do Evropy:

Byla to největší akce v novodobých dějinách válčení, v dohodě se Sovětským svazem: boj na dvou frontách: západ + východ. Invaze = vpád přes moře (rozbořený průlt) byla akce odvážná a riskantní. Vrchní velitel invazních vojsk generál Eisenhower, sám ve své knize prohlásil, že kdyby se tato akce nezdařila, že by to byla jeho smrt.

generál Francie
de Gaulle:

Bývalý slavný generál a prezident Francie, který se zasloužil o osvobození své vlasti: 28. dubna po půlnoci odstoupil z prezidentského (referendum = hlasování, které si sám přál, aby poznal vůli francouzského lidu, se postavilo proti němu: 53% hlasů). Odesel do soukromí na venkov. Zlatím to byl nejvyšší, nejproslulejší státník Francie.

Dne 8. a 9. května bylo loutkové divadlo „Kopecký“ pro děti a dospělé v pohostinství.

Dne 14. května bylo ohlášeno sdražení cen některého zboží a nebylo vlídně přijato obyvatelstvem.

Dne 27. května byla vyhlášena amnestie - prominutí trestů, prezidenta republiky

Amnestie.

31. května: oprava školní studny před budovou v zahradě: byl zamontován nový vodní motor na náklad MNV.

Dne 8. června: Medardova kdpě - nepršelo - suché léto;

první bouřka byla 15. června.

Dne 18. června podnikli družstevníci zjednod do Českého Krumlova na divadelní hru: „Babicka“ od Boženy Němcové. Tuto akci uhradilo JLD svým členům.

„Babicka“

Dne 20. červ^{ence}~~na~~ přistáli úspěšně američtí 2 kosmonauti jako první na Měsíci. Byla to velká světová událost, dosud jedinečná.

1. přistání na Měsíci
(výstřižky z tisku přiloženy)

Bylo to vysíláno i televizi a byly vydány i známky poštovní s tímto zaměřením. Nárat opět se rovněž sdělil: druhý den 21. červ^{ence}~~na~~.

Dne 21. června započaly žně - žita - Tálín, celkem probíhaly úspěšně za pěkného počasí.

Žně

Dne 18. sdělil předseda vlády Ing. Černík se smínil ve své zprávě „o inflačním vývoji“

10. sdělil: první chlad: 0°C

V této době se přistěhovaly do Pasek rodiny cikánského původu s dětmi, které navštěvovaly školu.

Cikánské rodiny.

Dne 21. listopadu byl poslední krásný slunný den, 22. - 24. listopadu přišlo, 25. listopadu mráz, 26. listopadu do rána sníh první - mráz.

Dne 23. listopadu 1969 vyšly v tisku nové mimořádné zákony na ochranu republiky, aby byl klid ve státě.

Dne 6. listopadu se konalo školení kronikářů v oblastním muzeu v Písku.

Elektrifikace: 17. prosince se konala veřejná schůze v Pasekách v pohostinství o nové elektrifikaci obce (zářivky místo žárovek) a tato záležitost byla projednána rovněž 19. prosince v Pasekách v poslední schůzi předná MIV.

Hlavní politické události roku:

V dubnu roku 1969 nastaly v ÚV KSČ převratné změny: Alexandr Dubček, první tajemník, Josef Smrkovský a jiní byli z vedoucích míst vyměněni.

Prvním tajemníkem ÚV KSČ se stal opět Slovák: JUDr. Gustáv Husák; jeho spolupracovníci nejbližší: Indra, Bielák a jiní. Nutno poznamenat, že dr. Husák byl dříve (za presidenta Ant. Novotného) vězněm 9let za své národní vlastenecké slovenské smýšlení - chtěl už tehdy samostatnost pro Slováky.

Od tohoto období (jeho zvolení prvním tajemníkem ÚV KSČ) nastal převratný politický směr k Sovětskému svazu. Do stranických a státních funkcí nastoupili noví lidé. Prezident republiky gen. Svoboda zůstal nadále ve své funkci.

Hodnocení hospodářského roku 1969
farmy Paseky, podle farmáře Karla Balra.

729.

hospodaření

V roce 1969 byly velmi příkrivé klimatické podmínky pro sklizeň sena a obilovin.

Převládalo slunečné počasí s vyššími teplotami.

Vlivem toho se v našem kraji projevovalo sucho, které mělo vliv na menší výnosy obilovin a druhé seče jehelů, které většinou uschly a bylo nutné je včas sklidit a zaset kukuřici na zelené krmivo. K zvládnutí hospodářských úkolů v rostlinné výrobě dále značně přispěla větší množství použít mechanizované sklizeň, jehel sena, tak obilovin.

Plochy brambor byly tohoto roku zhruba o 4 ha menší než jiná léta. Při nižším hektarovém výnosu (vliv sucha) jejich sklizeň nedělala také žádné velké poškození.

Pro přesnost - výnosy hlavních plodin na farmě Paseky:

Výnosy:

oves: 29, - g/1ha	žito 26,28 g/1ha
pšenice 22,20 g/1ha	brambory: 105 g/1ha.
ječmen 36,20 g/1ha	

V živočišné výrobě bylo dosaženo:

2.169 litrů na každou ustájenou dojnici.

Plán byl: 2.200 litrů.

V tomto roce poprvé byla zavedena dovolená jako v jiných odvětvích národního hospodářství. Oproti dřívější době, kdy bylo pro každého 10 dní (1 den ϕ 25.- Kčs). Zvýšila se podle odpracovaných let a podle průměrného výdělku na minulý rok.

Naše JZD v roce 1969 splnilo plán
dodávek státu a v některých dalších
dílcích ukazatelích jej překročilo.

Všechny fondy byly správnou měrou
dostávány.

K základní výši pracovní normy:
25.- Kčs se na konci roku doplácelo
na každou odpracovanou normu: 3.- Kčs.

Úmrtí v roce 1969:

14. března: Božena Bicanová, 36 let

v květnu: Marie Uhlíková, Nuxov, 82 r.

1. června: Václav Hronek, starší, 64 r.

12. června: Josef Štěpánek, z Vosince, 65 r.

Z významných osobností:

+ 5. března v Praze ve věku 70 let významný
český hudební skladatel a dirigent,
národní umělec, pišecký rodák:
Otakar Jeremiáš (pohřben v Řísku).

+ 17. listopadu v Praze ve věku 63 let,
filmový a televizní režisér,
kvalitní umělec, laureát státní ceny,
čestný občan města Řísku:
Václav Kráča z Heřmaně, kde
byl také 28. list. uložen do rodinné hrobky.

+ 17. prosince: dr. Jiří Šlitr, byl malířem
v Praze ve své bytě mrtav; pokrokový,
muzikant a herec divadla, Semafar,
společník dra. Suchého.

+ 30. prosince: národní umělec, ~ Pase:
(pohřeb 8. ledna) Jiří Tunka, tvůrce loutek,
ilustrátor knih, velký přítel
národního umělce ~ Pase: Jana Wericha.
Je pozoruhodné, že + jmenovaný
si nepřál žádné projevy nad svou
rakví (ve své závěti), ale tichý obřad.

== . ==
Konečně zděvem roku 1969
považuji za správné, abych jako
kronikář Pasek, vzpomněl významného
rodáka z Pasek:

Jh. B. Václava Našince z Prahy,

rodem: z Pasek - Vosince - čp. 71.

k jeho: 70. narozeninám (nar. 28. I. 1899).

Především to byl bývalý kronikář Pasek;
spolupracovník vědeckých ústavů,
Čs. akademie věd, ústavu pro etnografii
a folkloristiku - a tvůrce nejobsáhlejšího
díla: "Kronika jihočeské vesnice", svého

rodiště Pasek. Je to dosud živící, vzácný,
šlechtný a ušlechtilý: Člověk! Takových
schopných, nadaných rodáků mají Paseky
už pořádku! Budíž vzdán hold a:

Čest jeho celoživotní práci mravenčí a
vědeckou, nejen své obce Pasek, ale
svých milovaných jižních Čech, jeho velké lásky!
Jeho rodáci, pasečtí občané, by si ho měli vážit
a ctít ještě za jeho života a ne až po jeho smrti!

Zemřel národní umělec Otakar Jeremiáš

V pondělí 5. března zemřel v Praze ve věku 70 let významný český hudební skladatel a dirigent, národní umělec Otakar Jeremiáš.

S národním umělcem Otakarem Jeremiášem, narozeným 17. 10. 1892 v Písku, odchází nejen vynikající skladatel, dirigent, učitel a organizátor, nýbrž i významný veřejný činitel, který vždy byl soustředěn na ideovou čistotu cesty české hudby. V opěře »Bratři Karamazovi« vytvořil vynikající dílo kritického realismu, dosud nedoceněné. V pochodu »Jen dále« na slova Jana Nerudy monumentalizoval opravdovou údernou masovou píseň a úpravami lidových písní osvětlil docela novým způsobem bohatství folklórní tvorby našeho lidu. Průkopníky novátorské jsou jeho sbory, zejména »Ostrava« na slova Petra Bezruče.

ORGÁN ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

V PONDĚLÍ 21. ČERVENCE 1969 ČÍSLO 169 — ROČNÍK 49 [Právo lidu roč. 72] CENA 50 HAL.

PRVNÍ LIDÉ PŘISTÁLI NA MĚSÍCI

Zdravotní stav kosmonautů výborný ■ Úspěšné navedení na oběžnou dráhu kolem Měsíce ■ Orel zahájil sestup na měsíční povrch ■ Další kvalitní barevný televizní přenos

V neděli 20. července ve 21.14 hod. našeho času se dotkla měsíčního povrchu v oblasti Moře klidu přistávací čtyřnožka měsíčního modulu Apollo 11 zvaného Orel se dvěma americkými kosmonauty Armstrongem a Aldrinem na palubě. Na řídicím panelu modulu se v tom okamžiku rozsvítila dvě modrá světla, která potvrdila, že došlo k historickému okamžiku v dějinách lidstva — přistání prvního člověka na Měsíci.

V noci z pátku na sobotu provedli kosmonauté Armstrong a Aldrin další prověrku přístrojů a zařízení měsíčního modulu Orel. Celá akce byla přenášena v barevném televizním přenosu trvajícím 97 min., který byl opět mimořádně kvalitní. Obraz byl tak ostrý a zřetelný, že na televizních obrazovkách na Zemi byla vidět i zrníčka prachu, vznášející se v kabině.

Kosmonauti při prověrkách zjistili, že vše je v naprostém pořádku a připraveno pro nedělní přistání na Měsíci.

V sobotu ve 3.32 hod. našeho času vstoupila loď do gravitačního pole Měsíce a její rychlost se začala od tohoto okamžiku postupně zvyšovat. V té době již kosmonauti spali spánkem spravedlivých.

Sélekar posádky Apollo 11, dr. Berrý oznámil, že zdravotní stav jeho svěřenců je výborný a že doposud ani jeden z nich nemusel užívat žádné lé-

ky. Rovněž spánek kosmonautů byl daleko lepší, než se očekávalo.

Po probuzení čekaly na kosmonauty první náročné úkoly, z nichž nejdůležitější bylo navedení Apollo 11 na oběžnou dráhu kolem Měsíce. Pracovní den zahájila posádka hned po snídani prověrkou dokonalého chodu všech přístrojů a zařízení lodi. V 17.32 hod. našeho času byla loď vzdálena od Měsíce již jen 4528 kilometrů a přibližovala se k němu rychlostí 5958 kilometrů za hodinu. O půl hodiny poz-

ději, v 18.03, vydalo řídicí středisko v Houstonu posádce Apollo 11 pokyn, aby zahájila brzdící manévry.

Zapálením hlavního motoru lodi ve vzdálenosti asi 150 kilometrů od Měsíce se rychlost letu zhrzdila na hodnotu blízkou se kruhové rychlosti Měsíce ve výši asi 112 kilometrů. Tím byla měsíční loď Apollo 11 navedena na eliptickou oběžnou dráhu kolem Měsíce s parametry přibližně 112 a 312 kilometrů. Při tomto složitém manévru bylo Apollo 11 skryto za odvrácenou stranou Měsíce, přičemž bylo asi na 45 min. přerušeno i veškeré spojení mezi měsíční lodí a Zemí. Teprve v 18.47 hod., po obletu odvrácené strany Měsíce, byly zachyceny první signály z Apollo 11, potvrzující, že se klíčový manévry perfektně podařil.

Po 9. hodině našeho času pak odvysílali kosmonauti další barevný tele-

vizní přenos, tentokrát již z oběžné dráhy kolem Měsíce, a přibližně o hodinu později druhým zapálením hlavního motoru znovu upravili rychlost letu měsíční lodi. V sobotu krátce po půlnoci našeho času se piloti Orla kosmonaut Aldrin vypravil na dvouhodinovou prohlídku přístrojů měsíčního modulu. Po jeho návratu pak všichni tři kosmonauti zasedli k poslední společné večeři před klíčovým manévrem celého letu. Na jídleňičku této chody: ragú, kokosové duzy, banánový pudink a hroznový džus. Ve 4 hodiny našeho času pak ulehli k poslednímu spánku před přistáním na Měsíc, který byl současně spánkem nejkratším, neboť probuzení je čekalo již ve 12.05 hodin.

(Pokračování na str. 3)

PRVNÍ LIDÉ PŘISTÁLI NA MĚSÍCI

(Pokračování ze str. 1.)

Hned po budíčku zavolal Armstrong Houston: »Dobrý den, hoši! Vy jste už jistě dávno vzhůru!« Z řídicího střediska mu odpověděli, že je všechno v pořádku a připraveno k přistání na Měsíci.

Ve 14.17 hodin našeho času přešel kosmonaut Aldrin do měsíčního modulu a přibližně o hodinu později se k němu připojil i velitel Apollo 11 Armstrong. Přípravu k zahájení sestupného manévru na měsíční povrch zahájili poslední prověrkou přístrojů a řídicích systémů Orla. Na palubě modulu shledali vše v naprostém pořádku. Vlastní operaci pak zahájil pilot modulu Aldrin roztažením čtyřnohého přistávacího podvozku Orla. Přibližně o hodinu později se uvolnily zámky spojující kabínu s modulem a pomocí směrových trysek se Orel oddělil od velitelské kabiny, která při letu Apollo 11 dostala název Kolumbie.

Po 19. hodině našeho času pak pilot Orla Aldrin zapálením motorů modulu snížil jeho rychlost a navedl ho na oběžnou dráhu kolem Měsíce, po které již létal měsíční modul Apollo 10.

MĚSÍČNÍ MEDAILL je možno nazvat plakety, která byla vydána k historickému letu Apollo 11 a prvnímu lidskému přistání na Měsíci. Je dílem sochaře Ralpha J. Manconioho, má 6,33 cm průměr a je ze stříbra a bronzu. Rub má reliéfní podoby astronautů Armstronga, Collinse a Aldrina, líc znázorňuje přistání na Měsíci.

Foto ČTK-AP

Vlastní sestup na Měsíc byl zahájen několik minut po 20. hodině, kdy byl Orel vzdálen od místa přistání téměř 500 kilometrů a obléтал Měsíc ve výšce kolem 15 000 metrů při rychlosti asi 6000 kilometrů za hodinu. Zapálením motorů na plný tah se snížila rychlost Orla, který se otočil do základní polohy, při které jeho svislá osa směřovala kolmo k povrchu Měsíce. Pak se rychlost měsíčního modulu postupně snižovala a zároveň narůstal i sklon jeho svislé osy k povrchu Měsíce.

Ve výšce kolem 600 metrů nad místem přistání sestupoval modul rychlostí kolem 8 metrů za vteřinu při sklonu kabiny přibližně 80 stupňů k povrchu Měsíce, aby si kosmonauti mohli důkladně prohlédnout prostor pod sebou a vybrat si vhodné místo pro přistání. V této fázi letu mohli kosmonauti manévrovat s lodí ve všech směrech a ve výšce asi 45 metrů, kdy měl již Orel nulovou rychlost ve směru letu, si mohli vybrat nejvhodnější místo pro přistání.

Následovala závěrečná fáze přistávacího manévru, kdy Orel klesal kolmo k povrchu Měsíce rychlostí asi jeden metr za vteřinu. Celý sestup až do okamžiku přistání řídil pilot měsíčního modulu Aldrin ručně. V 21:18,15 hodin našeho času přistál Orel na povrchu Měsíce a o vteřinu později ztlchlul jeho motor. Kosmonauti byli u cíle své cesty, na Měsíci.

□

Na oběžné dráze kolem Měsíce létá stále i sovětská automatická stanice Luna 15. Podle sdělení agentury TASS všechny její palubní systémy i vědecké přístroje pracují normálně.

Sovětský list Pravda uveřejnil v sobotu vědecký komentář ing. Karpického, ve kterém autor konstatuje, že na vedení Luny 15 na oběžnou dráhu kolem Měsíce bylo uskutečněno v souladu s programem, a že nyní pracuje na oběžné dráze nová, v pořadí už pátá sovětská umělá družice.

V závěru statí autor píše, že vysoké požadavky kladené na získání a přenos vědecké informace si vyžádaly konstrukci zařízení nového typu, jež jsou schopna zajistit transport výsledků vědeckých experimentů na Zemi. Tento problém byl vyřešen lety Sondy 5 a Sondy 6, které uskutečnily rozsáhlý výzkum na trase Země—Měsíc—Země.

Inženýr Karpický se v článku přímo nezmiňuje o programu a úkolech Luny 15 ani nenaznačuje, zda před »transportem výsledků vědeckých experimentů na Zemi« stanice Luna 15 na Měsíci přistane anebo ho jen obletí.

(ČTK-pě)

V hlubokém smutku oznamujeme, že v pondělí 17. listopadu 1969
zemřel ve věku 69 let

básník, spisovatel, dramatik a filmový a televizní režisér

zasloužilý umělec

VÁCLAV KRŠKA

laureát státní ceny

Čestný občan města Písku

Uzavřelo se dílo naplněné nejčistší láskou k rodné zemi a k lidem, kteří v ní žijí a tvoří. Odešel člověk, který s plachostí nevinného dítěte ve světě plném divů, přitom ale se silou bojovníka, vyzbrojeného pravdou a moudrostí svého lidu, s velkou láskou, ale zároveň se statečností básníků, tvořil o této zemi a pro její lid. Pro něj točil své filmy, psal své knížky a divadelní dramata, skládal básně a režíroval svá televizní díla. Pro českou kinema-

Po odchodu Václava Kršky

Ve filmovém časopise Záběr uveřejnil ještě svůj poslední interview. Byl plný plánů a chuti do života. Chtěl pracovat, psát a natáčet pro film i televizi. Těšil se na to. Odešel však náhle a nečekaně, a my stojíme nad jeho hrobem v rozpacích, zaskočení právě tak jako on. Nechce se nám hodnotit uzavřené dílo a skončený život, když ještě slyšíme jeho slova: »Nechci to zakrýknout. Právě píši. Mám tolik plánů...«

I další přepis Franti Šrámka pro televizi zůstane tedy nedokončen. Při vyslovení jména Franti Šrámka musíme především vzpomínat na Václava Kršku. Nebyl jenom jeho přítelem, žákem, tlumočnickem, oddaným čtenářem, dramaturgem, ale doslova následovníkem. Šel jeho cestou, v jeho stopách, ve znamení stříbrného větru. I Václav Krška byl lyrik, především už ve vztahu k milované jihočeské krajině, k této zemi, již vyznával lásku a která ho inspirovala k tvorbě.

Sotvaže v říjnu oslavil svou devětašedesátku, už znovu, jako mladík, se vciťoval do Šrámkova stříbrného větru, do jeho závrátí z mládí, do věčného okouzlení ze života. Ten smysl pro romantiku zní ještě v jeho posledním turgeněvovském příběhu Jarní vody, který diváky doma i v cizině okouzluje.

Václav Krška byl až do konce života básníkem. Básníkem země, která ho zrodila a které zůstal věrný. Ve svých životopisných filmech hledal kořeny této lásky a snažil se ji vyzpívat v podobnostech. Přes českého houslistu Josefa Slavíka, vynálezce Josefa Božka, prostřednictvím Mikołáše Alše, Aloise Jiráska i Bedřicha Smetany k nám mluvil o horoucí lásce k malé zemi uprostřed rozvolněné a rozbouřené Evropy. Mistrem lyrčnosti, umělcem neopakovatelného výrazu se stal tehdy, když převedl Měsíc nad řekou a Stříbrný vltř do filmové podoby.

Václav Krška byl výraznou osobností našeho filmu a jeho filmové dílo patří do zlatého fondu naší kinematografie. Byl však také jemný, citlivý, spravedlivý člověk, trochu nostalgický romantik, citově stále spjatý do poslední chvíle s životem, světem, lidmi i rodnou zemí. Historiografie českého filmu bude analyzovat postupně jeho osmdvacet filmů. Mnohé z nich nemohou být nikdy zapomenuty, protože, jak řekl Václav Krška ve svém posledním interview v časopise Záběr: »Snažil jsem se do každého filmu, který jsem natočil, dávat celé své srdce.« A to je pravda. To vědí nejlépe ti, s nimiž spolupracoval, s nimiž filmy natáčel. JIRÍ HRBAS

Delegaci účastníků mezinárodního symposia o přístrojové technice pro transplantace a náhrady srdce, která se koná v Praze, přijal včera prezident republiky L. Svoboda. Na snímku: prof. J. Navrátil (uprostřed) představuje prezidentu republiky světově známého kardiologa prof. dr. Ch. Barnarda.

Foto ČTK

Prof. Barnard odjíždí

Prezident republiky přijal účastníky mezinárodního symposia

PRAHA (Čc) — Prezident republiky L. Svoboda přijal včera na Pražském hradech delegaci symposia přístrojové techniky pro transplantace a náhrady srdce, které se koná v Československu. V delegaci byli mj. prof. dr. Barnard, prof. dr. J. Navrátil a prof. dr. J. Vašků, DrSc. Prezident republiky setrval s hosty v přátelském rozhovoru, v němž vyslechl mj. zprávu o náplni symposia. Vysočil dále obdiv nad vynikajícími výsledky, jichž v poslední době dosáhla lékařská věda v oblasti kardiologie a náhrad srdce.

Symposia se zúčastní třicet špičkových pracovníků z výzkumných a vývojových ústavů. Jsou zde hosté mj. z USA, Anglie, Jižní Afriky, NSR. Ředitel zdravotnického výzkumu a techniky ministerstva zdravotnictví ČSR dr. J. Dubský vzpomněl a ocenil první odvážný a historický čin, ja-

kým byla první transplantace, kterou 3. prosince 1967 provedl v Kapském Městě prof. Christian Barnard. Prof. Barnard měl na symposiu dvě přednášky na téma: imunobiologické problémy, spojené s transplantací srdce a technika transplantace srdce. K problémům transplantace řekl, že dnešní technika zabíjí tolik lidí, že stojí za to udělat takovou techniku, která by lidem život zachraňovala.

Dnes v dopoledních hodinách odletí prof. Ch. Barnard leteckou společností Swissair do Curychu a dále do Říma.

Plenární zasedání ÚV ČSTV rozhodlo Spartakiáda se odkládá

Pokračování ze strany 1.

„Je tedy zřejmé, že snahy o obnovu veni ČOS nejenže měly jasné desintegraci charakter, ale byly i cílevědomou snahou o proniknutí cizí ideologie do naší organizace. Jde ve skutečnosti o projev protisocialistických tendencí v oblasti tělovýchovy a jako s takovými musíme s nimi nakládat a svěsti politický boj“ — zdůraznil R. Nejezchle.

„Velmi výrazně se protisocialistické snahy projeví v oblasti mezinárodních sportovních styků a docházelo k nepřátelným postojům vůči socialistickým zemím. Neplnily se přijaté závazky, porušovaly se dohody o společném postupu představitelů socialistických zemí v mezinárodních federacích. Nejvýrazněji se projevilo působení

pravicových tendencí v naší organizaci — obdobně jako v celé naší společnosti — v srpnu 1966. Vlna šovinismu a antisovětiismu, vystupňována do krajnosti po vstupu pěti spolkových armád na území ČSSR, zasáhla po 20. srpnu 1966 i orgány předsednictva a pléna ČSTV,“ prohlásil místopředseda ČSTV. „Je proto nevyhnutelné přezkoumat správnost či nesprávnost všech usnesení a opatření z konce srpna a začátku září 1966. Celá pravicová vlna poznamenala i někteří naše reprezentanti,“ uvedl místopředseda ÚV ČSTV. „Mezi podpisy pod protisocialistickým dokumentem 2000 slovy jsou podpisy Emil a Dana Zátopkovi, Časlava a Raška. Očekáváme, že ve svazech gymnastiky, atletiky a lyžování přezkoumají skutečnou podstatu tohoto činu, a že naši reprezentanti se sami k tomu vyjádří. Přesto se v složité situaci roku 1966 podařilo nakonec zlomit představu organizace a navrhnout zásady jejího nového uspořádání a přestavby. Vývoj v deseti měsících po prosincové celostátní konferenci však nebyl tak přímočarý jak se zdálo. V praktickém uskutečňování přestavby docházelo ze strany národních svazů k různým odchylkám a extrémním postojům. Neuznávání autority ústředních sportovních sekcí vedlo v některých sportovních odvětvích k nezdramému urychlování procesu přestavby, předčasněmu a nedemokratickému tvoření federálních svazových orgánů a faktickému neuznávání dosavadních ústředních sportovních sekcí. Předsednictvo ÚV ČSTV — řekl R. Nejezchle — „musí vycházet ze stanovisek národních organizací a respektovat je. Tato stanoviska nejsou vždy v souladu. Překonávání tohoto nesouladu vyžaduje čas a vzájemné pochopení.“

„Boj o udržení jednoty jsme zvládli zcela úspěšně. Organizaci jsme ubránili. Pro minulé období je to mnoho, ale pro dnešek málo,“ prohlásil Richard Nejezchle. „Domníváme se, že bychom z pozice obrany měli už přejít do útoků proti všem nezdramým vlivům a tendencím, které v organizaci máme, a které ještě v našem životě přetrvávají.“

„Do sportovní práce se nám zanáší nacionalismus a šovinismus. Přestávají platit kritéria výkonnosti a sportovní morálky. Vyhlašují se stávky, odvolává se účast na schůzích národních částí orgánů, ohrožuje se regularnost

soutěží a příprava reprezentantů na vrcholné mezinárodní události. Naši prvotní úlohou je proto sjednotit se na ideovém programu, který jsme vyhlásili a rozpracovali už na III. sjezdu ČSTV v roce 1967. Slovenská tělovýchovná organizace navrhla odložení sjezdu, stanoveného na dny 22. až 24. října, protože se domnívá, že je třeba prokonzultovat s českou organizací znovu základní otázky. Předsednictvo ÚV ČSTV se s návrhem ztožnilo a předkládá plénu návrh na odložení sjezdu na pozdější termín.“

„Ústřední výbor KSC se obrátil na celou společnost, kterou bychom měli oslovit 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Naše organizace na počest 25. výročí v duchu svých tradic připravovala konání IV. československé spartakiády. To všechno bylo však v období, kdy i v naší organizaci se začaly projevovat důsledky negativních tendencí z minulého vývoje. V přípravách se zaostávalo. Zanašely se různé pochybnosti, nejistota, začala působit propaganda ze zahraničí apod. Naše normální činnost se silně narušila. Spartakiáda však je nejen věcí naší organizace. Proto po konzultaci se všemi institucemi a orgány se předsednictvo ÚV ČSTV rozhodlo předložit plénu návrh na upuštění od konání IV. československé spartakiády v celém rozsahu. Vycházíme z toho, že pravicové síly narušily celý život ve společnosti více než to můžeme posoudit jen ze situace v naší organizaci.“

„Předsednictvo ÚV ČSTV přitom vysocce oceňuje snahu a odhodlání funkcionářů a cvičitelů v těžkých podmínkách překonat překážky a přispět k realizaci této události. Naše odhodlání pomoci konsolidaci poměrů nás vedlo k tomuto rozhodnutí. To však neznamená, že neoslavíme 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou události, které můžeme v daných podmínkách zajistit především vlastními silami. Proto předsednictvo ÚV ČSTV navrhuje uspořádat v roce 1970 zemi naší vlasti Sovětskou armádou.“

„Soudruzi a soudruzi,“ končil R. Nejezchle — „máme před sebou hodně práce. Maxime důsledně připravit organizaci volám všechny k aktivnímu výchovu ve společné vlasti české a slovenské, pro socialismus.“

CLO ZA AUTO PŘIVEZENÉ Z CIZINY

»Pracoval jsem dva roky v cizině a přivezl jsem si osobní auto, které jsem tam celou dobu používal. Jaké clo musím v tomto případě zaplatit?«

E. J., okres Brno-venkov

Přiveze-li si náš občan z ciziny, kde pracoval déle než jeden rok, vozidlo, zaplatí za ně 50 % tuzemské odhadní ceny. Od cla je osvobozen tehdy, koupil-li je od zastoupení na-

seho výrobce, Motokovu nebo Tuzexu. Od Motokovu a Tuzexu může koupit i vozidlo cizí značky, za které se pak rovněž clo neplatí.

RUDE PRÁVO • 3
V úterý 12. května 1970

-38-

Moskva uvítala kosmickou sedmičku

23/1969

L. Brežněv o »kosmodromech v kosmu« • Vyznamenání titulem hrdiny SSSR • Za mír na zemi i v kosmu

MOSKVA 22. října (Zpravodaj ČTK) — Sedm sovětských kosmonautů, kteří před několika dny postupně zakončili historický skupinový let ve třech kosmických lodích typu Sojuz, přistálo ve středu 22. října v poledne na vnukovském letišti v Moskvě.

K uvítání se tu shromáždily desetitisíce Moskvanů na letišti i po celé, asi třicetkilometrové cestě z letiště do Kremlu.

Ve 12 hodin 55 minut moskevského času dosedlo letadlo IL 32 s kosmonauty na letištní plochu a předjelo k budově. Ve dvojstupu, vedeném plukovníkem Vladimírem Šatalovem, na stoupili kosmonauti před představitele strany a státu, soudruhy Brežněva, Podgorného a Kosygina, a podali hlášení o úspěšně vykonaném letu. Dělové salvy zazněly do tónů státní hymny Sovětského svazu.

Kosmonauty uvítali soudruzi Brežněv, Podgornyj a Kosygin objetím a

polibkem, uvítali je i jejich manželky a rodiče a představitelé zahraničních zastupitelských úřadů. Kosmonauti prošli před řadami dětí a dospělých, kteří jim na uvítanou mávali praporky a květy a provolávali zdravice.

Po triumfálním uvítání na letišti nasedli kosmonauti, představitelé KSSS, sovětského státu a vlády a ozbrojených sil do automobilů. Dvačet minut po přistání na vnukovském letišti se kolona aut vydala na cestu na Rudé náměstí, kde čekaly další desetitisíce Moskvanů.

(Pokračování na str. 7.)

Defilé kosmonautů na vnukovském letišti. Posádky Sojuzů 6, 7, 8 (zleva): V. Šatalov, G. Šonin, A. Filipčenko, V. Kubasov, V. Gorbatko, A. Jelisejev, V. Volkov.

Města a obce s titulem 25. výročí osvobození

PRAHA (ich) — Tradiční soutěž v akci zvelebení měst a obcí dostane v příštím — jubilejním — roce republiky zvláštní význam. Vláda ČSR totiž udělí na návrh řád KNV a národních výborů měst Prahy, Brna, Ostravy a Plzně vítězům titul „Město — obvod — obec 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou“ a zároveň také peněžitou odměnu. Obdobně ještě KNV, ONV a národní výbory ve statutárních městech budou moci udělit obdobný titul několika vítězným NV v příslušném územním celku. Vláda ČSR odmění rovněž nejlepší NV v lázeňských a rekreačních oblastech. — Až dosud v celém Československu byla v akci Z od jejího založení v roce 1955 vytvořena hodnota díla přes 37 miliard korun, k němuž byly vynaloženy náklady 7,5 miliard korun.

26/X-69

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ ÚV ČSTV Úspěšný boj o jednotu tělovýchovného hnutí

PRAHA (př-jd) — V úterý se sešlo v Praze ve velkém sále Slovanského domu VIII. plenární zasedání ústředního výboru Československého svazu tělesné výchovy a sportu. Důležité proto, že ostře odmítlo chyby a nedostatky, které se objevily v čs. tělovýchovném hnutí po lednu 1968, zrušilo nesprávná provolání a stanoviska vrcholných tělovýchovných orgánů ze srpna 1968, rozhodlo nekonat IV. čs. spartakiádu 1970 a navrhlo posunutí data IV. sjezdu ČSTV. Tyto náměty byly také hlavní náplní referátu úřadujícího předsedy ÚV ČSTV dr. R. Nejezchleba. Před zahájením diskuse odevzdal R. Nejezchleb Viktoru Stolcovi za jeho zásluhy v práci pro tělovýchovné hnutí nejvyšší tělovýchovné vyznamenání zasloužilý pracovník v tělesné výchově a sportu. V diskusi vyslovili členové zasedání souhlas s hlavním referátem a na závěr přijali usnesení, jehož znění přinášíme na 8. straně.

V první části referátu podal úřadující předseda ÚV ČSTV R. Nejezchleb delegátům obraz složité situace, do které se dostalo tělovýchovné hnutí v roce 1968. Byla přímo ohrožena jeho jednotu. Útoky zaměřené na rozbití jednotné tělovýchovné organizace ČSSR šly ze všech stran. ÚV ČSTV musel čelit nejrůznějším tlakům. Například skupina redaktorů Československého sportu publikuje stanovisko, ve kterém snižuje a kritizuje zásadní postoj ÚV ČSTV z března 1968, stojící na principu jednoty. Klub čs. sportovních novinářů vyzývá v březnu 1968 k revizi usnesení III. sjezdu ČSTV z roku 1968. Některé ústřední sekce začínají »bojovat« za odtržení od ČSTV, za vznik samostatných svazů.

Zvláště negativní úlohu v tomto období sehrála skupina funkcionářů bývalé ČOS. Využívali silný nátlak na činovníky a cvičence odborů ZTV a přes ně na celou organizaci. »Je tedy zřejmé, že snahy o obnovení ČOS nejenže měly po celou onu dobu jas-

ně dezintegrační charakter a byly i cílevědomou snahou o proniknutí cizí ideologie do naší organizace. Ve skutečnosti šlo o projev protisocialistických tendencí v oblasti tělovýchovy a jako s takovými musíme s nimi nakládat a svést politický boj.« Protisocialistické a antisovětské stanovisko zaujali i někteří funkcionáři vysokoškolské rady, jejichž mluvčím byl doc. Jan Bém.

Významný projev úřadujícího předsedy ÚV ČSTV dr. R. Nejezchleba ■ IV. sjezd ČSTV v příštím roce ■ Spartakiáda nebude ■ Důstojně oslavit 25. výročí osvobození Sovětskou armádou

Dále hovořil R. Nejezchleb o protisocialistických snahách v oblasti mezinárodních sportovních styků. Často docházelo k nepřijatelným postojům vůči socialistickým zemím, nerealizovaly se plánované mezinárodní styky, neplnily přijaté závazky, porušovaly dohody.

(Pokračování na str. 8)

PÉČE BUDOUCÍCH OSVOJITELŮ

»Zajímáme se o adopci dítěte. Je pravda, že před tím musí být dítě nejdříve několik měsíců v péči toho, kdo je chce osvojit?«

J. B., Teplice

Podle zákona o rodině § 69 musí být dítě nejméně po dobu tří měsíců v péči budoucího osvojitele, a to na jeho náklad. Toto opatření učiní ústav po dohodě s okresním národním výborem. Jen u dětí, které jsou v ústavu z rozhodnutí soudu, tak učiní soud. Doba nejméně tří měsíců je potřebná k tomu, aby se zjisti-

lo, zda budoucí osvojení splní to, co od něho osvojitelé i společnost očekávají. Kdyby snad rodina po několika měsících od žádosti o osvojení ustoupila, nemá pak nárok na úhradu nákladů spojených s výchovou a výchovou dítěte, které za zmíněnou dobu vynaložila.

ODŠKODNĚNÍ PO ÚRAZU

»Můj kamarád utrpěl při práci těžký úraz a dostal částečný invalidní důchod. Ten však spolu s výdělkem, který teď bude mít, nedosáhne výši dřívějšího výdělku. Do jaké částky podnik musí dopláacet rozdíl, když dříve vydělával kolem 3000 Kčs měsíčně?«

J. F., Kladno

Výše náhrady škody za ztrátu na výdělkem v důsledku úrazu při práci a nemoci z povolání byla dosud limitována a rozhodující bylo, o jakou pracovní kategorii šlo. Tak v I. kategorii to byl limit 2200 Kčs, ve II. 1800 Kčs a v daleko nejpočetnější III. kategorii bylo maximum 1600 Kčs měsíčně. Tyto rozdíly již neplatí a je stanoven jeden základní limit pro všechny ve výši 2500 Kčs měsíčně. U pracovníků, jejichž průměrný vý-

dělek před vznikem škody na zdraví byl vyšší než uváděný limit, se hranice ještě zvyšuje o 50 % rozdílu mezi dosahovaným výdělkem a částkou 2500 Kčs. Při měsíčním výdělkem 3000 Kčs je tedy limit 2750 Kčs. Toto omezení pak neplatí vůbec, jestliže škoda byla způsobena úmyslně nebo výhradně organizací porušením předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci.

Kdy budou svátky

PRAHA (LI) — V souvislosti s některými svátky v podmínkách pětidenního pracovního týdne dojde i letos k některým přesunům pracovní doby. Pracovní volno z neděle 4. května se přesouvá na pátek 2. května a pracovní doba z pátku 2. května na neděli 4. května. — Pracovní volno z neděle 28. října se přesouvá na pondělí 27. října a pracovní volno ze soboty 25. října se přesouvá na neděli 28. října. Pracovní doba z pondělí 27. října se přesouvá na sobotu 25. října. — Pracovní volno ze soboty 27. prosince se přesouvá na středu 24. prosince a pracovní volno z neděle 28. prosince se přesune na sobotu 27. prosince. Pracovní doba ze středy 24. prosince se přesune na neděli 28. prosince. — Pracovní volno ze soboty 3. ledna 1970 se přesune na středu 31. prosince 1969 a pracovní volno z neděle 4. ledna 1970 na pátek 2. ledna 1970. Pracovní doba ze středy 31. prosince 1969 se přesune na sobotu 3. ledna 1970 a pracovní doba z pátku 2. ledna se přesune na neděli 4. ledna 1970. Tak a teď už jen kalendáře a dobře si ty změny poznamenat.

8.2.1969

Z PLENÁRNÍHO ZASEDÁNÍ ÚV ČSTV Úspěšný boj o jednotu tělovýchovného hnutí

(Pokračování ze str. 1.)

Nesprávná usnesení

»Nejvýrazněji se projevilo působení pravicových tendencí v naší organizaci — obdobně jako v celé naší společnosti — v srpnu 1968. Vlna šovinismu a antisovětiismu, vystupňovaná do krajnosti při vstupu pěti spojeneckých armád na území ČSSR, zasáhla po 20. srpnu 1968 i orgány představenstva a pléna ČSTV. «Rekl R. Nejezchleb. »Mají-li být na úseku tělovýchovy opravdové a bez postranních zájmů realizovány všechny výsledky zářijového pléna ÚV KSČ, je proto nevyhnutelné přezkoumat správnost či nesprávnost všech usnesení a opatření z konce srpna a začátku září 1968. Jak je vám známo, zrušilo, případně odvolalo představenstvo ÚV ČSTV na svém zasedání 8. října 1968 všechna svá nesprávná usnesení a výzvy z loňského roku...«

Slovo o tisku

Úřadující předseda pak hodnotil, do jaké míry se tisk ÚV ČSTV podílel i na negativních stránkách vývoje v čs. tělovýchově. ÚV ČSTV jako vydavatel těchto časopisů se musí distancovat zejména od materiálů publikovaných v Československém sportu a Stadiónu v době od 21. do 30. srpna. Významnou úlohu ve vytváření nesprávných nálad, zkrslování skutečnosti i přímých nátlaků sehrály v tomto období i některé sportovní rubriky denního tisku a televize. S kritikou nedostatků vytvářely vlnu jednostranné negace všeho pozitivního.

»Ti, kteří zakládali Závod míru, postavili se proti němu, ti, kteří vychvalovali dvacet let všechny výsledky, kterých jsme dosáhli, nenašli objektivního slova nejen na obhájení pravdy, ale i svých vlastních předcházejících stanovisek,« uvedl R. Nejezchleb.

»Celá pravicová vlna poznamenala i některé naše reprezentanty. Mezi podpisy pod protisocialistickým dokumentem 2000 slov jsou Emil a Dana Zátokovi, Časlavská a Raška. Očekáváme, že ve svazech gymnastiky, atletiky a lyžování přezkoumají skutečnou podstatu tohoto činu a že i naši reprezentanti se k tomu sami vyjádří.

Přesto se ve složité situaci roku 1968 podařilo zformovat představu organizace a navrhnout zásady jejího nového uspořádání a přestavby. Klíčový význam měla celostátní konference svolaná v prosinci 1968, které předcházela široká diskuse. Funkcionářský aktiv tělovýchovných jednot a okresů i celé členstvo se hrábalo tu opět rozhodující úlohu. Jednoznačně se všichni postavili za zachování jednotné tělovýchovné organizace.

Boj o udržení jednoty jsme zvítězili vcelku úspěšně, organizaci jsme ubránili. Pro minulé období je to mnoho, ale pro dnešek málo, prohlásil R. Nejezchleb. »Domníváme se, že bychom z pozice obrany měli už přejít do útoků proti všem nezdravým vlivům a tendencím, které v organizaci ještě máme. V celé ideové a výchovné oblasti jsme poznamenáni různými programy a představami, které jsou v rozporu s úkoly a cíli socialistické tělesné výchovy. V kopané se například pomalu přestává vykopávat a mnohem namísto toho obchodovat. Trenérů budeme mít pomalu více za hranicemi na Západě víc než v Československu. Do

sportovní práce se nám zanáší nacionalismus a šovinismus. Přestávají platit kritéria výkonnosti a sportovní morálky. Naši prvořadou úlohou je proto sjednotit se na ideovém programu, který jsme vyhlásili a rozpracovali už na III. sjezdu ČSTV v roce 1967.«

Netříštit úsilí

»V současné situaci — řekl R. Nejezchleb — stojíme před nápravou chyb z minulého období a současně před dovršením přestavby jednotné organizace na federativním principu. Slovenská tělovýchovná organizace navrhla odložení sjezdu stanoveného na dny 22. až 24. října, protože se domnívá, že je třeba konzultovat s Českou tělovýchovnou organizací znovu základní otázky. Představenstvo ÚV ČSTV se s tímto návrhem ztotožnilo a předkládá návrh na odložení sjezdu na pozdější termín.«

Přípravy na spartakiádu zaostávají

V další části svého referátu hovořil R. Nejezchleb o IV. československé spartakiádě. »Ústřední výbor KSČ se obrátil na celou společnost s výzvou k rozvinutí vysoké aktivity, kterou bychom měli oslavit 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Naše organizace v duchu svých tradic připravovala konání IV. československé spartakiády. To všechno bylo však v období, kdy i v naší organizaci se začaly projevovat důsledky negativních tendencí z minulého vývoje. V přípravách se zaostávalo. Zanedbávaly se různé pochybnosti, nejistota, začala působit propaganda ze zahraničí apod. Naše normální činnost se silně narušila.

Přesto tu byla chuť a vůle spartakiádu v roce 1970 pořádát. Potvrdil to i průzkum, který jsme dělali ve všech okresech. Všude se chtěli pustit do boje s překážkami, žádali však i pomoc ostatních složek a orgánů. Mnohé okresy podmiňovaly pořádání okresních spartakiád s konáním závěrečných vrcholných vystoupení na Strahově. Když představenstvo ÚV ČSTV hodnotilo situaci v naší organizaci, bylo toho názoru, že máme předpoklady, byť v menším rozsahu a ve zkráceném programu a s velkými těžkostmi, spartakiádu konat.

Spartakiáda je však nejen věcí naší organizace. Bez pomoci ostatních složek a orgánů, která v minulosti byla vždy vydatná, bychom ji za současné situace těžko zvládli. Proto po konzultaci se všemi institucemi a orgány se představenstvo ÚV ČSTV rozhodlo předložit plénu návrh na upuštění od konání IV. československé spartakiády v celém rozsahu. Vycházíme z toho, že pravicové síly narušily celý život ve společnosti více, než to můžeme posoudit jen ze situace v naší organizaci.

Jsmo si vědomi toho, a známe to z vlastních zkušeností, kolik úsilí je třeba vynaložit na všech úsecích, na závodech, školách, v dopravě, v orgánech a institucích na úspěšné zajištění této velkolepé události. V tomto období, kdy celé úsilí společnosti směřuje k řešení klíčových otázek v ekonomice, chceme i my v plném rozsahu pomáhat tomuto celospolečenskému úsilí, aby se zvyšovala pracovní výkonnost, disciplína a využí-

vala pracovní doba. Organizování spartakiády za této situace by jistě ubralo z tohoto úsilí.

Představenstvo ÚV ČSTV vysoce oceňuje snahu a odhodlání funkcionářů a cvičitelů v těžkých podmínkách překonat překážky a přispět k realizaci této události. Uvědomujeme si však, že tělesná výchova má pomáhat pracovní aktivitě našeho lidu, a ne ho v tomto mimořádném období zatěžovat. Jen tato skutečnost, naše odhodlání pomoci konsolidaci poměrů nás vede k tomuto rozhodnutí.

Uspořádat tělovýchovné dny

To však neznamená, že neoslavíme 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou činností, kterou můžeme v daných podmínkách zajistit především vlastními silami. Proto představenstvo ÚV ČSTV navrhuje v roce 1970 v každém okrese, všude, kde to podmínky dovolují, uspořádat tělovýchovné dny 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Měly by být přehlídkou široké a bohaté činnosti tělovýchovných jednot, odborů a oddílů, ale i ostatních složek, Svazarmu, škol atd. Měly by probíhat sportovní soutěže a vystoupení z připravovaných skladeb. Těchto dní je možno využít k prohlubování družeb mezi českými a slovenskými okresy. V rámci politických družeb pozvat sportovce ze socialistických zemí.

V závěru svého referátu R. Nejezchleb řekl: »Máme před sebou hodně práce. Musíme důsledně připravit sjezd. Rozvinout tělovýchovnou aktivitu, ve které počítáme s iniciativou každého člena. Víme, kde je naše místo — a v tom je naše síla. Ne ve velkých slovech, ale v činech, kterými jsme dokazovali a chceme dokazovat náš vztah k socialistické společnosti.«

Po hlavním referátu probíhala diskuse. Předsedové ČTO a STO dr. M. Hlaváček a dr. V. Černušák hovořili o některých problémech výstavby národních organizací a o společném postupu při výstavbě federálního orgánu, doc. E. Bošák o problémech masové tělovýchovné činnosti a o některých omylech minulého roku, Šimon z Topolčan poukázal na to, že odložení sjezdu částečně snižuje akceschopnost tělovýchovného hnutí, dr. J. Šterc hovořil o tom, že nekonání spartakiády nesmí znamenat snížení aktivity odborů ZTV a ostatních složek, o tom, že skladeb je možno využít při veřejných vystoupeních či dalších slavnostech pořádaných na oslavu 25. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. B. Pokora kritizoval činnost sdělovacích prostředků na podzim minulého roku a uvedl, že jednou z nejdůležitějších otázek je politickovýchovný boj o mládež.

ZAMYŠLENÍ NAD PLÉNEM ÚV ČSTV

Tělovýchovná organizace sdružuje více než jeden a půl milionu členů. Je tedy jednou z největších našich společenských organizací a její úloha v našem životě není malá. Úterní VIII. plenární zasedání jejího ústředního výboru přineslo celou řadu velmi závažných rozhodnutí i mnoho jasných a otevřených slov o činnosti Československého svazu tělesné výchovy. Vraťme se několika poznámkami k tomuto zasedání.

Jednotně a vlastními silami

Po lednu minulého roku se projevil snahy rozbit základní princip naší tělovýchovy — její jednotu. Snažili se o to především někteří činovníci bývalé Československé obce sokolské, kteří používali nejrozumnějších variant činnosti k diskreditaci dosavadní úspěšné dvacetileté činnosti, a nastolováním nereálných požadavků, skrytých pod líbivými hesly, ohrožovali právě tuto jednotu. Když později došlo k určité dohodě, považovali tuto dohodu za stezku, po které je možno jít k pozvolnému prosazování svých cílů do tělovýchovných organizací.

S nesprávnými tendencemi a názory přicházel i tisk. Přes tyto a ještě celou řadu dalších negativních jevů se projevilo na prosincové celostátní konferenci opravdové mínění členů, kteří se jednoznačně postavili za jednotu tělovýchovné organizace a vyslovili se pro federální uspořádání, které vytvoří česká a slovenská tělovýchovná organizace. I když linie byla jasná, postup v přestavbě organizace nebyl tak snadný a přímočarý. Vyskytovaly se různé názory, například na míru a rozsah pravomocí federálních svazových orgánů proti národním.

U některých sportovních sekcí docházelo často až k uspěchanému, k předčasnému a nedemokratickému ustavení sportovních svazů, a tím i k neuznávání dosavadních ústředních sekcí, jež byly řádně zvoleny, ale svou činnost dokončit nemohly. A právě tento spěch a nedomyšlení všech problémů se vracel často jako bumerang do vlastních řad. V házené například došlo již k protestní stávkě rozhodčích z českých zemí, některá další rozhodnutí předsednictva federace házené vedou k dalším rozporům a ubližují tím především samotnému sportu. Tyto spory házenkářů nakonec musí řešit předsednictvo ÚV ČSTV.

IV. sjezd ČSTV se měl konat ve dnech 22. až 24. října a potvrdit dokončení přestavby na federálním základě, dát linii pro práci do budoucna. V tomto termínu jej však konat nelze, protože nebyly ještě ujasněny a jednotně dořešeny některé sporné otázky. Patří k nim například jednotné stanoví Československé federace tělesné výchovy. Sjezd České tělovýchovné organizace schválil stanoví ČSTV s menšími připomínkami, kdežto sjezd Slovenské tělovýchovné organizace schválil stanoví vlastní a vyjádřil souhlas s obsahem té části stanov, která se vztahuje k federálnímu orgánu. Jednotná tělovýchova však potřebuje jednotné stanoví. Vyskytly se však i některé další problémy, které je třeba dořešit, aby tělovýchovná činnost mohla po sjezdu začít pracovat s »čistým stolem« a neřešila dodatečně některé další otázky, na které musí dát jasnou odpověď sjezd.

Funkcionáři a činovníci obou národních i tělovýchovných organizací hledají a nacházejí nyní společné cesty. Jsou to většinou dobrovolní pracovníci a jejich práce jim ubírá hodně času. Ovšem je také třeba, jak to řekl ve svém diskusním příspěvku s. Vlk, aby k dohodě došlo co nejdříve, aby obě národní organizace a jejich členstvo se mohly plně věnovat svému hlavnímu úkolu — další práci pro rozvoj tělovýchovy a sportu.

Plenární zasedání také rozhodlo, že v roce 1970 se nebude konat IV. československá spartakiáda. K řadě důvodů, které vedly k tomuto rozhodnutí, hovořil úřadující předseda ČSTV dr. R. Nejezchleb ve svém referátu na plénu. Psali jsme o nich v našem listě včera.

Při minulých třech spartakiádách nesly značný podíl (i finanční), nejen tělovýchovné organizace, ale i závody, školy, národní výbor, doprava atd. Zříjové plénum ÚV KSC se obrátilo na celou společnost s výzvou k rozvinutí vysoké aktivity. Pořádání spartakiády při současných požadavcích (a je pravděpodobné, že nároky by ještě rostly) na jednotlivé organizace by znamenalo mimořádné zatížení.

Spartakiády měly vždy své vyvrcholení na Strahově. Výstavba východní tribuny, v jejíž útrobách bude skryt bazén, tělocvična a další tělovýchovná zařízení, která budou sloužit především studentům z přílehlého vysokoškolského města, se natolik opozdila, že by bylo možno ji dokončit pouze za cenu maximálního vypětí a finančních nákladů jen jako provizorium. Jestliže by měla být dokončena podle původního plánu, znamenalo by to odčerpat stovky pracovníků, zejména z bytové výstavby a dalších důležitých staveb. To rozhodně není možné.

Znamená to však, že tělovýchova se tím vzdá svého podílu na oslavách 25 let osvobození CSSR Sovětskou armádou? Rozhodně nikoliv. Všude, kde to dovolí podmínky, je přece možno uspořádat vlastními silami a z vlastních zdrojů tělovýchovné slavnosti, které by se měly stát přehlídkou pestře škál činnosti tělovýchovných jednot, odborů, oddílů i okresů. Proč by při nich neměla být i některá vystoupení z připravovaných spartakiádních skladeb. Hlas, že zrušení spartakiády by mohlo podlomit aktivitu a činnost odborů ZTV, nejsou opodstatněné. Což činnost odborů v údobí mezi jednotlivými spartakiádami nějak poklesla? Všichni víme, že nikoliv.

Plenární zasedání předsednictva ÚV ČSTV ukázalo a odhalilo jasně chyby minulého období, přineslo však také řadu cenných podnětů a návrhů, jejichž realizace dává perspektivy další činnosti.

Z. PAULŮ

RUDÉ PRÁVO

ORGÁN ÚSTŘEDNÍHO VÝBORU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA

V NEDELI 26. ŘÍJNA 1969

ČÍSLO 253 — ROČNÍK 50 [Právo lidu roč. 72]

CENA 1,— Kčs

**K 51. VÝROČÍ
VZNIKU ČSR**

ŘÍJEN

a naše samostatnost

Zamýšlíme-li se nad některými souvislostmi a zkušenostmi, které jsme získali vystoupením antikomunistických a pravicových sil, vidíme, že návaznost jejich činnosti vede až za hranice naší země. Tzv. československý model socialismu, který se tak silně v polednovém období u nás propagoval, nebyl jistě výmyslem pouze našich pravicových sil, ale jeho počátky bude třeba hledat na tzv. »vědeckých« pracovištích, zabývajících se antikomunistickou propagandou a plány na rozvrácení socialistických zemí. V Československu existovala pouze jedna z odboček tohoto zahraničního centra boje s komunismem. V této souvislosti zároveň bude jistě potřeba se zamyslet nad tím, jak dalece i plány tzv. druhého centra ve straně byly zkorigovány s celkovým plánem antikomunistů na rozvrácení socialismu.

Pokud jde o historickou oblast, byla postižena snad nejloubežji revizionistickými a nemarxistickými názory. Přehodnocování se nevyhnul ani výklad vzniku Československé republiky. Revizionistickým výkladem byla postižena nejen historie Velké říjnové socialistické revoluce, ale současně s tím se projevila snaha snížit význam a působení myšlenek Říjnové revoluce na mezinárodní a naše dělnické hnutí.

Proto při vzpomínce na 51. výročí ČSR je nutné především zdůraznit spojitost vzniku Československé republiky s myšlenkami Říjnové revoluce, která na český a slovenský proletariát zapůsobila především tím, že ukázala reálnou možnost svržení rakousko-uherského imperialismu a uskutečnění národního a sociálního osvobození. Zvláště tyto myšlenky poznamenaly hluboce dějiny našich národů. Skutečná světodějnost a velikost idejí Říjnové revoluce prokazuje i nadále svou platnost, a proto bude třeba dát jim opět zasloužené místo. Velkou příležitostí k tomu se mohou stát oslavy 52. výročí VRSR a 25. výročí našeho osvobození Sovětskou armádou.

Dosavadní vývoj nám potvrzuje fakt, že to byly právě myšlenky Říjnové revoluce, jež se staly přímo kompasem pro dělnické hnutí, které se nacházelo v rukách oportunistických, s vlastní buržoazií spjatých vůdců. Dodávaly jim sílu a ukazovaly směr v jeho boji za národní a sociální osvobození. Právě pod vlivem těchto myšlenek došlo k řadě velkých povstání. Silné revoluční hnutí zachvátilo i reakční habsburskou monarchii a otfásalo stále silněji jejími základy, až vedlo k jejímu rozpadu a vzniku řady nástupnických států, mezi nimi i Československa.

Nejkonkrétnějším a nejvýraznějším vystoupením proletariátu v boji za národní a sociální osvobození byl 14. říjen 1918. Jeho význam se snažila úmyslně buržoazní historiografie co nejvíce snížit a zlehčit. V poslední době význam 14. října nebyl dostatečně docenován ani naší historiografií a propagandou. Dokonce marně hledáme jeho zhodnocení na konferenci věnované přímo 50. výročí vzniku Československé republiky, pořádané Ústavem dějin socialismu v roce 1968. Udivuje to o to více, protože tento den není jen tak obyčejným dnem.

I když původně akce plánovaná na 14. říjen vznikla jako protest proti vývozu potravin z českých zemí do Vídně, přesáhla daleko rámec svého cíle. Nebyla pouhým protestem proti drancování českých zemí. Zasluhou levě orientovaných členů Socialistické rady vedených Smeralem se podařilo tohoto dne uspořádat řady akcí bojového charakteru, na nichž docházelo i k vyhlášení samostatnosti národa a státu. 14. říjen 1918 výrazně podpořil ideu Československé republiky, čímž se svrchované zasloužil o průběh 28. října a je přímo jeho neodlučitelnou součástí. Na některých místech jeho průběh byl tak bojovný, že došlo dokonce k vyhlášení socialistické republiky. Můžeme říci, že šlo o první vzpouru proletářských sil nejen proti buržoaznímu poručí, ale i proti nacionalistickým a demagogickým frázím jejich vůdců.

(Pokračování na str. 2)

ŘÍJEN A NAŠE SAMOSTATNOST

(Pokračování ze str. 1.)

Zároveň tento den, který se řadí mezi přední revoluční tradice našeho dělnického hnutí je důkazem vlastenectví, a potvrzením stále živé zkušenosti, že opravdové vlastenectví je neoddělitelné od internacionalismu. Výrazem této skutečnosti je např. provolání českých proletářů k německému severočeskému dělnictvu a nerozlučná jednota s myšlenkami Říjnové revoluce. A tak již počáteční základy naší samostatnosti zásluhou proletariátu jsou úzce svázány s našim největším spojencem — Sovětským svazem.

S revolučním vystoupením proletariátu je svázána i další skutečnost — snaha české buržoazie a předáků tzv. socialistických stran, především sociální demokracie a národních socialistů, o potlačení nebo alespoň oslabení revolučního vystoupení a jeho důsledků.

Charakteristická je při tom jejich přetvářka, licoměrnost, falešné vlastnění ústí v nacionalismus svázaný s kompromisy, s reakcí a zradou na zájmech národně osvobozenického boje apod. Tak jak 14. říjen znamenal již určitý kvalitativní zlom ve vystoupení proletariátu, tak zároveň se stal důkazem, jak to upřímně vlastně tzv. vůdcové dělnictva a česká buržoazie myslí se slovy o sebeurčení českého národa, kterých se dovolávali již např. v tříkrálové deklaraci, v prohlášení Národního výboru a jinde. Z obavy, aby předešli revoluci, napjali všechny síly a svými činy dokázali, že jsou ochotni spojit se s kýmkoliv. Neváhali a hledali oporu v reakční monarchii a s vládou a úřady tajně vyjednávali o předání moci v českých zemích kompromisní, tichou cestou za zády národa proti jeho zájmům.

Konečné rozhodnutí však nemohlo přijít ani z Vídně, ani jen ze Západu, ani pouze z tzv. zahraničního odboje. Bylo to opět velké bojové vystoupení proletariátu na 28. října 1918, které donutilo buržoazii urychleně změnit taktiku a postavit se za republikánský charakter státu. Zatímco masy českého lidu v pražských ulicích demonstrovaly a jásaly, odstraňující poslední zbytky nenáviděného habsburského panství, představitelé buržoazie a jejich pomocníci promyšleně oslabovali bojový ráz masových demonstrací výzvami ke klidu a pořádku, operující velebností a posvátností chvíle, která nastala. Revoluční vystoupení se jim podařilo utlumit a usměrnit zneužitím vlasteneckého citění proletariátu na pouhou oslavnou manifestaci. A tak když proletariát podveden svými vůdci se vyžíval ve zpěvu národních písní a v projevech radosti nad dobytím národní svobody, buržoazie se drala k moci. Za pomoci socialistických vůdců, reprezentována Národním výborem a za zády pracujících přebírala moc z rukou rakousko-uherské byrokracie a zajišťovala si i případnou pomoc a oporu své moci u rakouského vojska a rakouské policie.

Vztah k Velké říjnové socialistické revoluci se stal současně i klíčovou otázkou, na základě které se vyděloval levicový směr od sociální demokracie, pod vlivem jejích myšlenek se formovala nová strana jako jednotná a internacionální strana, která se nekompromisně rozešla s reformismem a oportunistem a zformovala se ve stranu nového typu. Podobně i v dnešním konsolidačním procesu ve straně stal se základní, klíčovou otázkou vztah k Sovětskému svazu — konkrétnímu výsledku VŘSR — který je základním předpokladem rozchodu s pravicovými a revizionistickými silami a očištění a obnovení strany jako strany revoluční, marxistické na všech stupních a ve všech oblastech stranického života.

Jednou z významných otázek existence naší republiky, na kterou je důležité se zaměřovat, je její trvalé mezinárodní zabezpečení, které třídní omezenost buržoazie bránila vyřešit. Proto myšlenky národní a sociální spravedlnosti stály v popředí politického zápasu v naší společnosti. Mnichov se stal velkou školou pro československý lid, který z těchto poučení vyvodil závěry. Likvidace kapitalistického panství — to byl praktický výsledek a historická zkušenost československého lidu. Bylo to právě osvobození Československa Sovětskou armádou, které otevřelo oběma národům novou cestu a vytvořilo podmínky spojit národní snahy se socialistickými cíli, po nichž náš lid marně volal před 51 lety.

Po tak těžkých dnech zkoušek, jejichž tragédii si ještě mnozí z nás neuvědomují v plné síle, promlouvá k nám velká moudrost, skrytá v opomenutých slovech Kl. Gottwalda: »Bez Velké říjnové socialistické revoluce by nebylo samostatného Československa,« tato slova můžeme dnes ještě zkonkretizovat v tom smyslu, že bez Sovětského svazu a jeho pomoci by již nebylo socialismu v Československu.

VERA CHABROVÁ

-44-

Z USNESENÍ VIII. PLÉNA ÚV ČSTV

Přejít k praktickému řešení nedostatků

ÚV ČSTV na svém VIII. plenárním zasedání dne 21. října 1969 projednal závěry zářijového plenárního zasedání ÚV KSČ z hlediska jejich zásadního významu pro celou naši společnost a konkrétního uplatnění v podmínkách tělovýchovné organizace a zprávu předsednictva ÚV ČSTV o současném stavu přípravy IV. sjezdu.

ÚV ČSTV vyslovuje plnou podporu závěrům pléna ÚV KSČ, ve kterých spatřuje další nezbytný krok směřující ke konsolidaci politických a ekonomických poměrů v naší zemi, příklad a základní předpoklad pro sjednocení zdravých sil na principech marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu ve straně i společnosti.

ÚV ČSTV v souladu se závěry ÚV KSČ zhodnotil postup a stanoviska tělovýchovné organizace a jejích orgánů k závažným politickým událostem v uplynulém období roku 1968—1969 a zásady dalšího postupu v přípravě IV. sjezdu ČSTV. Konstatuje, že i vlastní proces přestavby organizace a řešení jejího charakteru v celém uplynulém období nebyl izolovaným společenským jevem, ale i v něm se odrazilo úsilí a snahy protisocialistických a pravicových sil.

Považuje proto za politicky správné revidovat ta stanoviska svých orgánů a přijaté dokumenty, které jsou v rozporu se současným poznáním a skutečnými příčinami naší vnitřní a zahraničně politické krize a byly poplatny celkové atmosféře.

Plenární zasedání ÚV ČSTV současně dospělo k závěru, že je nutno přejít od konstatování věcí k praktickému a důslednému řešení všech nedostatků, k rozhodnému překonání všech tendencí a projevů, které brzdí přestavbu organizace a porušují její základní principy.

Považuje za svoji povinnost ocenit rozhodný a zásadní postoj, který proti všem snahám o porušení jednoty organizace při obhajobě jejích základních principů i pozitivních výsledků za posledních 20 let zaujímaly v uplynulém období zejména tělovýchovné jednoty a okresní organizace ČSTV. Prokázaly tak uváženost a politickou zralost základního článku tělovýchovné organizace, o který se ÚV ČSTV bude opírat i v dalším období, a to prostřednictvím ČTO a STO.

ÚV ČSTV posoudil i závažnost a náročnost potřeb IV. československé spartakiády v souvislosti s celospolečenským úsilím o řešení řady zásadních otázek v politické a ekonomické oblasti, které jsou pro konsolidaci naší společnosti nezbytné. S plnou vážností vzal v úvahu všechny důvody, které vedly předsednictvo ÚV ČSTV k předložení návrhu nekonat IV. CSS v r. 1970 v plném rozsahu.

ÚV ČSTV očekává, že v nastávajícím období, kdy tělovýchovná organizace přistupuje k závěrečné fázi přestavby organizace a zejména v konkrétní odpovědi na výzvu ÚV KSČ k rozvoji pracovní iniciativy, projeví hnutí a všechny orgány ČSTV, ČTO a STO svoji iniciativu a konkrétní podíl v dalším rozvoji tělovýchovné činnosti, v organizaci sportovních, turistických a tělovýchovných slavností na počest 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Plenární zasedání ÚV ČSTV schvaluje postup a rozhodnutí PÚV České a Slovenské tělovýchovné organizace podrobnou analýzu postupu v uplynulém období a předložit IX. plenárnímu zasedání ÚV ČSTV zprávu s konkrétním návrhem opatření, která je nutno v zájmu jednoty organizace a upevnění jejího socialistického charakteru provést. Ústředním svazům (sekcím), komisím a radám zhodnotit své postoje, stanoviska a dokumenty v procesu přestavby organizace a přijmout patřičné závěry a opatření do konce listopadu 1969.

ÚV ČSTV také bere na vědomí, že ČO ZTV zrušil PV TV svazu Sokol a zajišťuje přestavbu svazu ve své plné kompetenci. Doporučuje: ÚV ČTO a ÚV STO zhodnotit stanoviska, dokumenty a postup obou národních tělovýchovných organizací a jejich orgánů v minulém období v duchu závěrů zářijového pléna ÚV KSČ.

V souvislosti s dosavadním postupem je ÚV ČSTV toho názoru, že obsahová a kadrová příprava IV. sjezdu ČSTV musí v jeho zajištění plně odpovídat politickému významu a musí konkrétně přispět k dalšímu upevnění jednoty organizace, jejího socialistického charakteru a obsahu. Proto odmítá nesprávné tendence a projevy, které upírají dosavadnímu ÚV ČSTV a jeho orgánům mandát v řízení organizace do IV. sjezdu a zodpovědnost za vlastní kadrovou a obsahovou přípravu IV. sjezdu. Žádá předsednictvo ÚV ČSTV, aby s plnou rozhodností vystoupilo proti všem rušivým jevům v činnosti tělovýchovné organizace, které nepřispívají ke konsolidaci života v naší společnosti. Souhlasí s návrhem předsednictva ÚV ČSTV na změnu termínu svolání IV. sjezdu ČSTV na počátek roku 1970 a schvaluje návrh předsednictva ÚV ČSTV nekonat IV. československou spartakiádu v roce 1970 v plném rozsahu. Současně ukládá všem orgánům ČSTV a doporučuje České a Slovenské tělovýchovné organizaci, aby konkrétní uplatnění výzvy ÚV KSČ k rozvoji pracovní iniciativy v podmínkách tělovýchovné organizace spatřovaly kromě trvalého úkolu v rozvoji vlastní činnosti zejména v přípravě a zajištění tělovýchovných, sportovních a turistických slavností, organizovaných podle konkrétních podmínek v místech a okresech na počest 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

ÚV ČSTV očekává v tomto směru podporu a aktivní přístup od ostatních politických a společenských organizací, tisku a všech ostatních sdělovacích prostředků.

22. 12. 1969

ETIKA VE SVĚTLE SKUTEČNOSTI

»Velmi významnou úlohu ve zkreslování skutečnosti a vytváření nesprávných nálad a přímých nátlaků sehrály v tomto období hlavně některé sportovní rubriky denního tisku a televize. Svým postojem nejen nepomáhaly, ale i vyvolávaly oportunistické tendence a pravicové tlaky. S kritikou nedostatků vytvořily vlnu jednostranné negace všeho pozitivního, čeho sjednocená tělovýchova za 20 roků dosáhla...«

(Ze zprávy předsednictva ÚV ČSTV, kterou přednesl na plenárním zasedání 21. října 1969 jeho úřadující předseda dr. R. Nejezchleb)

26/X. 1969. Nepřekonatelná hráz?

Myslím, že tato slova stojí za vážné zamyšlení nad postojem nemalé části čs. sportovního tisku v minulém i letošním roce. Není jistě třeba snášet spousty dokladů, kdo a co kdy napsal. Zůstává však skutečností, že i na tělovýchovném úseku naší socialistické společnosti se vzedmul tzv. demokratizační proces se stejnou silou jako v mnoha dalších oblastech. S přibývajícím intenzitou bylo často dáváno slovo lidem, jejichž názory nemusely nechávat nikoho na pochybách, co s čs. tělovýchovou zamýšlejí. Díky široké publicitě se novodobí demokratizátoři dostávali stále víc do popředí, a ať vykládali cokoli, bylo to většinou přijímáno jako »linie«.

Prostě uplynulých 20 let práce v čs. tělovýchově mělo být podle programu různých elementů »rozneseno na kopytech«. Vezměme třeba tzv. sokolskou otázku. Organizátoři této akce, kterou plně podporovali někteří zdiskreditovaní činitelé bývalé ČOS, chodili po redakcích, roznášeli četná prohlášení, rezoluce, otevřené dopisy a bůhví co ještě, jen aby toho v novinách »uplacívali« co nejvíce. Aby zkrátka pomocí tisku ovlivnili veřejné mínění.

Jaké to byly většinou materiály? Plně demokracie, humanismu, Tyršových tradic, ale to všechno mělo zastřít hlavní smysl. Zcela zjevný nesmířitelný postoj k tomu, co se až dosud ve sjednocené tělovýchově udělalo. Pravda, tihle lidé její existenci formálně uznávali, dokonce by prý v ní mohli jaksí rámcové existovat. Ale chceme být samostatnou organizací, pokud jde o vlastní náplň i program.

Dostalo se jim ve sportovním tisku dost podpory, chytře využívali každého nedostatku v současné práci tělovýchovné organizace pro svoje »argumenty« i emocionální výpady. Sokolská otázka však byla pouze jednou kapitolou »demokratizačního tažení« v části sportovního tisku. Ale ty další s ní tvořily úzce spjatý blok proti základům socialistické tělovýchovy a sportu. Lze si dnes snadno ověřit, že převážná část této »operace« šla pod líbivými hesly a tzv. pravdou z očí do očí na vlnách antisocialismu a antisovětskosti. Tento stav je možno charakterizovat alespoň dvěma citáty — už z březnových dnů letošního roku.

Tehdy jsme si mohli v průběhu hokejového mistrovství světa ve Stockholmu po utkání ČSSR—SSSR přečíst třeba toto: »Soupeř je už opět nezajímavý, a tak je jistě zcela zbytečné zmiňovat se o jeho výkonech a hře. Prohrál, a to nám jistě zcela stačí...« Těžko bychom hledali na sportovních stránkách podobný příklad hrubého zneužití posílání novináře, neslýchané urážky sportovního soupeře. Ještě druhý citát z oněch dnů: »Naši reprezentanti bojovali na Johanneshofu za všechny náš lid. A moc jim záviděl (ten lid), že sport je jediná forma boje, kde se za mezinárodního dozoru hlídají pravidla.«

Jaké byly důsledky takového a podobných způsobů »referování«, to jistě nemusíme znovu podrobně rozehírat. Každý má ještě v dobré paměti, co se dalo v Praze a v některých dalších městech. Ale jedno je nutno říci. Někteří sportovní novináři a komentátoři mají na oně ostudné noci 29. března, kdy bylo sportovní vítězství zneužito mnohými politickými provokatéry, svůj nemalý podíl.

Na sportovních stránkách našich novin — a nechceme z nich vyjímát některé nezásadní postoje Rudého práva v určitém období — se objevila do dubna letošního roku řada materiálů, které nejen že dezorientovaly čs. tělovýchovné hnutí, ale v četných případech útočily proti základům socialistické tělovýchovy, proti spolupráci se sportovci Sovětského svazu a dalších socialistických zemí.

Nezastírejte si, že dnes nám z této »novinářské etiky« nedávne minulosti na některých sportovních stránkách ještě něco zůstalo. Abych byl přesnější, nedostává se na ně v plné míře dosud všechno to, co čs. tělovýchovná organizace nutně potřebuje. V současné době je víc než kdy jindy nutné nazývat v čs. sportu černé černým a bílé bílým. Víc než kdy jindy je třeba seriózní kritiky, podnětů, dobrých příkladů nejen domácích organizací a sportovců, ale i zahraničních, zejména ze Sovětského svazu a dalších socialistických zemí. Takováto práce na stránkách sportovního tisku může sehrát významnou úlohu v další úspěšné činnosti čs. tělovýchovné organizace.

V. ŠVADLENA

Lima byla mírná, suchá, dlouhá, jaro bylo pozdní: blaživé, nemohlo se vůbec vyjet do polí se stroji na jarní práce, velmi pozdě se také sešlo.

Podle statistických údajů a tisku: Byla to nejdelší zima tohoto století!

Z toho důvodu (velké zimy a úspory paliva - potíže s obstaráváním a dopravou na železnicích vůbec), zimní (vánoční) prázdniny trvaly dlouho a s vyučováním bylo započato: 19. ledna. Byly zrušeny pololetní a jarní prázdniny.

Poradna
pro malé
děti:

se konala 14. ledna (pro děti předškolního věku) ve škole, dětský lékař MUDr. Eugen Kačer, dojížděl 1x měsíčně.

Zrcadlo
v zatačce:

Dne 22. ledna bylo zřízeno a postaveno pro přehlednou dopravu v zatačce: velké odrazové zrcadlo (utarasu Skali naproti stavbě Nováček a Svobodů (Lášků).

23. ledna byl: Ples vousatých - abrakce.

Shrýček
Jedlička:

Dne 26. ledna dětem a dospělým předváděl své umění z Prahy: Shrýček Jedlička - uhradilo JLD. Jak je patrné: umělci, herci a zpěváci jezdí z Prahy na venkov pro lepší platové podmínky než v městě.

Dne 6. února byla v pohostinství Pasečáků: "Dobírka JLD" - v sále, jako každoročně.

Téhož dne 6. II. natěrači z Holíně skončili ve škole natěračské práce. K tomu je nutno veřejně a hlasitě poznamenat: V největší míře,

když o našeráčské práce nemá nikdo rájem,
neschne to a musí se v nejvyšší míře vytápet
kolářské / volná místnost = velká tělocvična!!!
uchylují se už druhou řadu do školy, aby
tam přezimovali. Láďali jsme je - MNV -
na přední hrázduinné město. ale přišli oněš

1575. 1970

R o s t l i n n á v ý r o b a .

Letošní jaro je pro naši zemědělskou výrobu nepříznivé,
zvláště porovnáme-li rok loňský s letošním.

Zimní období bylo pro obiloviny vcelku nepříznivé, dlouhotr-
vyjící sněhová pokrývka zavinila špatné přezimování ozimů, zvláště
u žit, kde se ve větší míře projevila plíseň sněžná. Letos budeme
zaorávat 27 ha žita, které byly pojišťovnou uznány zničené na 100 %.
Na zaoráných plochách sejeme převážnou část ovsa a z části ječmen
a kukuřici.

Nepříznivé počasí zavinilo zpoždění setí jařin. Do této doby
je z celkového plánu 100 ha ječmene zaseto 109 ha a z plánu 85 ha
ovsa je zaseto 70 ha.

Plán okopanin na letošní rok je 80 ha brambor a 16 ha krmné řepy.
Dále jsme nasázeli 2 ha cibule a 1 ha zelí. Do dnešní doby máme
zasázeno 80 ha brambor, krmná řepa je zaseta na celé ploše a cibu-
le je také zasázena.

Stejně jakko každoročně provádíme postřiky proti plevelům,
ať se jedná o obiloviny, okopaniny i zeleninu.

V letošním roce se ještě větší měrou zaměříme na pěstování
lnu. Zvyšujeme plochu lnu o 10 ha proti loňské skutečnosti. Toto
rozhodnutí odůvodňujeme tím, že se nám jeví len jako plodina veli-
ce rentabilní. Kladem pěstování lnu v letošním roce je, že se nám
podařilo zasít plochu v agrotechické lhůtě i přes nepříznivé
počasí.

Celkově můžeme zhodnotit průběh jarních prací tím, že i přes
velkou snahu všech pracovníků se nám vlivem nepříznivého počasí
nepodařilo zvládnout všechny práce v agrotechnických lhůtách tak,
jak bychom si to přáli.

[Signature]

Na přelomu roku

JUDr. Bohuslav KUČERA,
předseda Čs. strany socialistické

OPĚT se naplnil čas. Opět se končí tok dnů a měsíců jednoho roku, opět se otevírá kniha nepopsaných stránek nového roku. A přece při tomto zastavení, které náš život každoročně doprovází, právě letos cítíme kus mimořádného uspokojení nad dobrou a úspěšně vykonanou prací, uspokojení každého, kdo poctivě přiložil ruku k dílu.

NENÍ toho málo, co můžeme na konci roku bilancovat. Jasně se ukazuje, že krok za krokem překonáváme hlubokou společenskou krizi i rozvrat minulých dvou let. Široké vrstvy se přesvědčovaly a přesvědčují stále hlouběji, že hazardérská politika pravice i protisocialistických

práce, obnovily se i správnější vztahy mezi tvorbou a užitím národního důchodu, mezi růstem výdělků a produktivitou. To jsou prokazatelná pozitiva, za nimiž stojí obětavá a namáhavá práce miliónů lidí. Víme, že nemůžeme ani nad těmito dobrými výsledky podléhat sebeuspokojení, protože známe i své slabiny a plně se soustředujeme na jejich překonání. Přes problémy, které čekají ještě na řešení — a každý soudný člověk pochopí, že krizi tak hlubokou, jakou jsme prožívali v hospodářství ještě v minulém roce, nelze překonat plně za rok — představují výsledky, jichž jsme dosáhli, naše společné velké vítězství.

když o nářačské práce nemá nikdo rájem,
neschne to a musí se v největší zimě vytápet
molaště 1 volná místnost = velká tělocvična (!!),
uchylují se už druhou zimou do školy, aby
tam přezimovali. Žádali jsme je - MNV -
na letní prázdninové měsíce, ale přišli opět
v zimě. Klidný chod školy byl narušen a
v době hlavních prázdnin - červenec a srpen -
bez vytápění a vše by bylo rychle schlo -
měli jiné záležitosti, kde by si je v zimě nikdo
napravo nechal.

Na Mistrovství světa v krajoobruzení získal
naš Ondřej Nepela z Bratislavy stříbrnou
medaili. Nepela.

Mexinárodní den žen se tentokrát konal
8. března - v neděli odpoledne - na přání
předsedy MNV s. Josefa Kopsíza, zázorěn:
~ Pasečák i ~ Táline, k vůli účastníkům;
jindy to bylo společně, nebo střídavě =
2 neděle za sebou v každé obci. Děti
předvedly: Besídka, kterou ~ Táline řídil
řed. škol ~ Pasečák: Rostislav Kaurát a
~ Pasečák učitelka: Marie Kuntová.
Příběh byl jako vždy: Projevy, pohostění.

MDŽ

- 10. III. Muži štítkový úř. ~ Albrichtůch
- 12. III. Ženy: Lotěš. Dopr. autobusem zdarma.
- 15. III. Hlavní zahájení Expo 1970 -
v Osace ~ Japonsku.

Dne 6. dubna bylo uvedeno do provozu nové osvětlení výbojové (na sloupech, osvětlení vedení drátů - kabelů nebylo v zemi jako tomu má být, ale nahore po sloupech).
Hlavní rozšířená byla: 16. dubna a zase se předem vybíralo na pohostění dotčených cizích dělníků, kteří přece mají nadměrné platy, odlučné a jiné příspěvky. Je to divný způsob jednání a nelze s tím souhlasit. Znám případ, že když se jinde dělал asfalt, zase se vybíralo po 50, Kč z každého stavění, kudy cesta vedla, a to od lidí chudých (duchodců = starých lidí!) a při tom tyto lidé v takových obrech, mají opravdu velké platy - jsou dobře honorováni.

Dříve byli lidé rádi, že vůbec práci mají, dostanou, teď se i ptají, že lidem vůbec něco udělají. Je to znakem, že některým lidem se veze velice dobře, naspoměry, ale naopak duchodci jsou malí. Je ovšem pravda a to je nutno říci otevřeně a hlasitě, že naše státní důstojnost poskytuje příspěvky lidem, kteří vůbec pojištění nebyli a v podstatě by tedy ani nárok neměli. Jsou: Domy duchodců (u nás na okrese - Dřhovi v zámeč!!! Nikde není zehota jako za mého mládí. Nikdy se lidem všem nevedlo tak dobře, jako v této době!!!

Kukacky,
vlastočky:

Dne 19. dubna se objevily první vlastočky
a 28. dubna první kukacky.

17. dubna se konala u pohostinství v Pasekách oslava Lenina (děti přednesly kultur. předsmot).
Hlavní projev měla zást. ONV z Orsku, byla to Prohivně: S. Senbauerová.

Počasí: 30. dubna: pod 0 - led - chladno,
2. května: sněžilo, 3.5.: 3°C tepla
5. května: 1. bouřka, květnový, voňavý déšť

Dne 8. května konaly se v pohostinství květnové
oslavý - osvobození našeho státu v roce 1945 -
výročí - Sovětskou armádou

Dne 12. července na Orlišku - Okresní sjezd zemědělců.

28. července začaly 1. Rně - žita. Velké, širé, rodné
lány - obsírali 2 postarší družstevníci kosami Rně.
(příprava pro stroje z YLD): Skalický, Kynšlebr.

Dne 30. července 1970 se odstěhoval s rodinou
ze školy v Pasek, ředitel školy, pisatel + kronikář,
po 13 letech působení. Zástupci MNV v Tálině:
s. předseda Koptík a tajemník s. Hauser, dále
přítomen předseda Občanského výboru v Pasekách
s. Václav Tymburský (lesník), učitelka školy: Marie
Kuntová s manželem (vedoucí Zalesí Paseky).

Projev k řediteli školy měl předseda MNV s. Koptík i
tajemník MNV s. Hauser. Byl předán velký zarámovaný
obraz Písku s věnováním a kniha s věnováním a
podpisy a razítkem - obou funkcionářů. Ředitel
školy: Rostislav Kaučič v krátkém projevu dojezd
poděkoval za sebe a školu: podporu v opravách
školy. Vztah mezi MNV v Tálině a školou byl vždy
velmi dobrý = spolupráce příkladná. MNV pomáhal
školě - škola vyhověla všem přáním funkcionářů
Místního národního výboru v Tálině. Když býval
MNV i v Pasekách, ale při slučování obcí (na návrh
ONV v Písku), většina občanů podepsala listinu,
s kterou chodil po občanech Václav Řeháček, že
souhlasí s tím, aby MNV byl v Tálině. Pasečtí
se přiklonili k přívětivějšímu, ochotnějšímu a
vlídnějšímu jednání funkcionářů v Tálině a tak

Báseky snadno a rychle ztratily svůj samostatný MNV. Tuto skutečnost se snažil zvrátit Václav Hronek, starší (vedle Vojt. Kedlíka), ale marně. Je na příklad pozoruhodné řízení a řízení listonoše p. Antonína Tureka, čp. 44. (o kterém bude nutno také se zmínit). Není to žádný mladík, ale zkušený a znalý lidí člověk přes 60 let, místní rodák. Několikrát jsem sám osobně slyšel slova, ale kritická slova pro Báseky: "On si někdo myslí, že když dostal moc, že vezme bič a bude si vyvírat svoje účty." Nad touto myšlenkou je snad možné aspoň uvážlivě se pozastavit.....

Listonoš p. Turek nasloužil se lidem dost. Musel chodit za každého počasí, v dešti a ve vánicích, kdy bylo líto lidem psa ven vyhnat. Přesluhval; od 1. ledna 1972 odejde do důchodu. Všechny lidi dobře povahově znal. Měl vlastní velký obchod rožnářský:

Tálin, Kukle, Báseky, Ruzov. Také je nutno poznamenat, že vedoucí pošt. úřadu - Táline Eliášková je naše bývalá řádkyně z Kukel (Jar. Rašnicová, dce cestářem), jedenáctiletou - říšku zalkincila maturitou, velmi dobře se učila.

Okresní dožínky → se konaly - říšku na výstavišti v neděli dne 13. září.

90 let věku! Dne 25. září se dožil 90 let nejstarší občan Básek p. Jiří Třma. Jeho syn, vnuk a pravnuk mají jméno také Jiří. Bylo mu blahopřáno k tak významnému výročí.

Úmrtí světových lidí:

Dne 25. září zemřel světový spisovatel pokroko-
vého Němce: Erich Remarque

Napsal mnoho významných knih, z nichž
uvádím první 2: „Na západní frontě klid“ -
z I. světové války a: „Tři kamarádi“

+ Remarque

Další významná veličina Francie, známá
v celém světě: 9. listopadu + generál

Charles de Gaulle (gól)

osvoboditel Francie z II. světové války.

Zemřel v ústani na svém venkovském sídle.

Nepřál si výslovně státní pohřeb a byl pohřben
na svém statku, kde žil. Věhlasní státníci
účastnili se tedy na jeho počtu tiché mše
v kostele. Etiopský císař o něm prohlásil:

+ de Gaulle

„De Gaulle (čte se: gól) musí být vždy de Gaullem:
živý či mrtvý!“ - Vyzkoušel lásku a větu
svých milovaných Francouzů, které osvobodil.

Dne 28. dubna 1969 nedostal důvěru (53% proti)
a odešel zklamán do soukromí. Totéž se stalo
v Anglii po II. světové válce veličanu dějin

Winstonu Churchillovi (čěrcilovi). Podruhé
nebyl zvolen ministerským předsedou = to je
v Anglii v podstatě hlavou státu, jelikož
anglická královna jen velmi reprezentuje,
ale politiku a stát řídí ministr. předseda.

Z těchto 2 příkladů velkých státníků
je patrna výsková náladová láska lidu,
velmi měnlivá, nejistá. Špatná odměna.

L Nuxova: Zpráva o hospodaření:
Výnosy obilí byly letos menší
než loni.

žito: 22,50 q po ha	oves: 27,50 q
pšenice: 23, - q po ha	brambory: 192,80 q
ječmen: 25,50 q po ha	seno: 50 q po ha

Vedoucí ~ Nuxové: rostlinář Ant. Škala.
Žně byly provedeny úspěšně, všechno bylo
posečeno kombajny a sláma byla včas sklizena

Měsíc přátelství: Měsíc Čs.-sovětského přátelství trval
v době od 7. listopadu (zahájení ~ Tálíně),
do 18. prosince (zakončení ~ Pasekách) kulturním
pásmem školních dětí.

Sečítání lidu: Velká státní akce. Přípravy se konaly
od 26. listopadu 1970. Důvěrníci rozdávali
k 1. XII. 1970: příslušné listopisy k promyšlení, konala
(domá a bytí) se různá školení sčítacích komisí a informa-
vání občanů (p. František Lák, Paseky čp. 6,
také pro Nuxov.)

Podle zprávy p. Horníka z Nuxova, který
zná velmi dobře nuxovské poměry je ku dni:
31/12. napočítáno celkem 40 osob. 7. prosince
1970 se narodil Pavel Štáška. K 1. XII.: 39 lidí,
jelikož sčítání bylo ku dni: 1. prosince 70.
Celkem: 320 obyvatel
85 domácností

Přehled o sčítání lidu celostátně
na straně: 55. této kroniky

Rostlinná výroba:

v roce 1970 byla obdělána veškerá půda, která je v evidenci JZD. V roce 1970 byly provedeny meliorace na plošex 50 ha, čímž do orné půdy bylo převedeno 9 ha. P o ukončení meliorací bylo na zmeliorované půdě, zaseto 30 ha kukuřice, která dala v průměru výnos v zelené hmotě 300q po ha.

Plán osevu obilovin činil 430 ha, plán v osevu byl splněn, ovšem nebylo dosaženo plánovaného ha výnosu, což zapříčinilo hlavně u ozimů to, že na jaře bylo nutno zaorať 28 ha ozimého žita, bylo nutno ponechat žito určené ke krmení, což podstatně ovlivnilo ha výnos. Pozdní jaro zapříčinilo, že jařiny byly zasety opožděně, hlavně oves, kde byl opět výnos oproti minulým rokům podstatně nízký.

Dosažené ha výnosy:

pšenice	24 q/ha
žita	20 q/ha
oves	22 q/ha
ječmen	26 q/ha

Průměrný ha výnos činil 24 q/ha, oproti plánu 26 q/ha

Sklizeň obilí byla provedena na 400 ha kombajny a na 30 ha tradičním způsobem/vazáky - mlátičky./

Sklizeň sena byla prováděna na ploše 320 ha, včetně pícnin na orné půdě. Sklizeň sena byla prováděna pomocí třech samosběracích vozů, průměrný ha výnos v suché píci byl dosažen 40 q / ha.

V roce 1970 bylo zasázeno v našem JZD 81 ha brambor. Bylo dosaženo 182 q brambor po ha. Plán činil 160 q po ha. Naše JZD splnilo jak plánovanou dodávku obilí, tak i plánovanou dodávku brambor, kde bylo dodáno 300 q brambor nad státní plán.

Dále naše JZD pěstovalo len na ploše 36 ha. Tak jako v minulých letech i v roce 1970, bylo dosaženo velmi dobrého výsledku v pěstování lnu, oproti plánu 420.000 Kčs, bylo realizováno 480.000 Kčs. Rostlinná výroba mimo výroby obilovin splnila všechny úkoly, které byly zakotveny ve VFP na rok 1970.

V roce 1970 i přes některé nedostatky je možno konstatovat, že družstevnice, družstevníci i funkcionáři, kteří řídili rostlinnou výrobu, i když počasí v průběhu roku nebylo pro rostlinnou výrobu příznivé, svoje úkoly splnili.

Glavnik

Prečky 26.3.1974.

Podklady pre zariadenie do krmivy pre r. 1970.

Prírodná výživa:

Plán 75 k. dojníc. výživa + lúčne - 253.100 l.

Celková výživa za r. 1970 činila - 232.407 l.

Plán mal byť teda splnený o 20.293 l. 20.293

Nesplnenie bolo ovplyvnené časomí nevhodných podmienok dojníc. 80% dojníc, stalo na suchu (podjilo pred otelením) v letných mesiacoch - to je v dobe, keď je dostatok kvalitnej píce.

V r. 1970 bol zariadený popráv v 731 modernizovaný výživný telat. a to v staji „v Zelenku“ č. 5.

Výživa je poskytovaná krmivom automatom K-80.

Tento stroj je plne automatický. V r. 1970 bol vyškolený jeden turnus (60 k) telat. Keďže bol stroj v vývoji (je to len ovčiarovacie púšť - púšť výživa) a skúsenosti s týmto výživom boli prakticky žiadne, také výsledky neboli veľké. (Je to na obraz: letná poušť skúsenosti z letných rokov poskytujeme tento výživ s menším lepším výsledkom).

2.4. Dostupná výživa:

Celkovo z lekárskeho prístroja bol pridávaný rok po pšenišnej obiln. v r. 1970 bol noví používať mechanizáciu a prístrojovú výživu.

Upravené oznámenie priložené

i na fa Paseky. Joposud se juno, mo
povádělo mēt a potakem. Mechanisace
se hlavní projeví na sklizi sena. Tímto
některá sklizeň byla provedena samostatně
vozu SUN. Seno bylo ze 60% přes dosoušené
na rentiletech.

Ki sklizi otlovu bylo na všech plochách sklizeň
kombojny SK-4, zjma nikoliv na všech polích
na práhu. Všechna slama byla slavněti usouda
zskotlakými lisy. Tímto se zjasněn vychlelo podle
mechanisace se také nakradil nedostatek pracovní
sil jichž byl ze posledního 2 roky velký úbytek.
Mým pracuj v rostlinné zloži 2 kus a 1 kus
dále 3 kusů z nichž jsou dva důchodci.

Výnosy hlavních plodin.

*
Pšenice : 19-~~20,25~~/ha
Žito : 26,35~~28,30~~/ha
Jčmen : 23,50~~25,50~~/ha
Oves : 25,43~~28~~g/ha

Seno : 32g/ha
Brambory : 140g/ha

Jahod 83g z 1,34 ha
(čistý výnos jahod: 39g/ha)

* musel jsem výnosy zpravit, protože jsem měl zůstatky
před nářkami na obilnost. Opravení zůstatky jsou
končím a oprávně.

Smetz

KDE ŽIJEME

CO JSME SE DOVĚDĚLI ZE SČÍTÁNÍ LIDU

Známe to z praktického života, ale potvrdily to i výsledky ze sčítání lidu. V Československu, stejně jako i v mnoha jiných zemích, je snaha bydlet buď ve městě, nebo alespoň blízko něho. U nás navíc dochází ke slučování menších míst. Od roku 1961 se snížil počet obcí o 1355 a v současné době jich u nás máme 18 000. Ubyly hlavně obce malé — do 2000 obyvatel. Přesto je jich však ještě většina — 9573 — a žije tu 38 % veškerého obyvatelstva.

Srovnáme s rokem 1961, s výsledky tehdejšího sčítání lidu. V obcích do 2000 obyvatel žilo tenkrát v Čechách a na Moravě 40 procent všech občanů a o deset let později je to už jen asi 35 procent.

Na Slovensku bydlela v roce 1961 v těchto menších obcích skoro polovina lidí (47,9 %), dnes je to necelých 43 %.

Na stěhování do měst nebo větších obcí má hlavně vliv možnost většího výběru zaměstnání, školy, ale jistě svou roli tady hraje také obchod, zásobování a služby. Všichni se však do měst přestěhovat nemůžeme. Z několika prostých důvodů: žádný stát nemůže existovat bez vesnic, jejich obyvatel a jejich práce a do města se také všichni nevejdeme. Na druhé straně musíme mít zase na mysli, že v menších obcích žije 38 % obyvatel, že i oni musí mít možnost si nakoupit, a potřebují i ostatní nezbytné služby.

Skoro stejný počet lidí (39 %) žije v městských obcích nad 10 000 obyvatel. Je to o sedm procent více než v roce 1961. V jednotlivých republikách je tento podíl ovšem rozdílný. Zatímco v České socialistické republice bydlí v obcích do 2000 obyvatel 35 % a v obcích nad 10 000 obyvatel 44 % občanů, na Slovensku je poměr necelých 43 % k 29 %. Zbytek obyvatelstva v ČSSR (23 %) žije v obcích od 2000 do 10 000 obyvatel.

Za posledních deset let nám neubýly jen malé obce. »Zmenšilo se« i 38 okresů, kde došlo k poklesu obyvatel. Z toho u 24 českých a jednoho slovenského až o tři procenta.

Naproti tomu zase patnáct okresů »vyrostlo«. Přibýlo v nich až deset procent občanů. Jsou to například okresy Cheb, Sokolov, Chomutov, Kóšice, Žilina, Poprad a další. I tento údaj znovu potvrzuje, že »roste« město, kde jsou továrny a byty. (Štk)

-55-

Narození r.r. 1970:

Jaroslav Hornáček 20. 4. 1970

Štěpána Měková:

Pavel Šťastka: 7. XII. 1970

Svatby:

Jiří Kunt:

Anna Němečková:

Antonín Skala: 14. 11. 1970.

Úmrtí v roce 1970:

+ 20. 3. Václav Justýn, pohřeb 25. 3, krejčí, důchodce, Bosinec, u lesa

16. 4. : pohřeb Anna Straková (u Kandů) č. 29. naprosi Koubů, ve stáří 84 let, důchodkyně, bydlela u syna Jana Straky - pokrývače

+ 18. července: Josef Študent, čp. 36, 77 let, důchodce, pohřeb 21. července

V měsíci

nastoupil na lesní úsek po p. Vladimíru Bicanovi, který se odstěhoval do Uhřetě: nový hajný, Jaroslav Míša.

+ 17. října 1970: zemřel v Rásku v nemocnici náhle ve věku 69 roků důchodce (náčelník r.v. ~ Pasečák) Jaroslav Ríha (23. 8. Kremač ~ les. Budějovický ch.).
úmrtí oznámeno přiloženo.

Největší politická událost roku 1940:
je nové podepsání Prátské smlouvy
naší republiky se Sovětským svazem:

Smlouva o přátelství, spolupráci a

Československá socialistická republika a Svaz sovětských socialistických republik, potvrzující věrnost cílům a zásadám československo-sovětské smlouvy o přátelství, vzájemné pomoci a poválečné spolupráci uzavřené dne 12. prosince 1943 a prodloužené dne 27. listopadu 1963, která sehrála historickou úlohu v rozvoji přátelských vztahů mezi národy obou států a položila trvalé základy pro další upevnění bratrského přátelství a všestranné spolupráce mezi nimi,

hluboce přesvědčeny, že nerozborné přátelství mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik, zpečetěné ve společném boji proti fašismu a dále prohloubené v letech výstavby socialismu a komunismu, jakož i bratrská vzájemná pomoc a všestranná spolupráce, založené na učení marxismu-leninismu, neochvějných zásadách socialistického internacionalismu, odpovídají životním zájmům národů obou zemí a celého socialistického společenství,

potvrzující, že podpora, upevňování a ochrana socialistických vymožeností, jichž bylo dosaženo hrdiným úsilím a obětavou prací lidu každé země, jsou společnou internacionální povinností socialistických zemí,

rozhodnuty neustále důsledně posilovat jednotu a semknutost všech zemí socialistického společenství, spočívající na totožnosti společenského zřízení a konečných cílů,

vyjadřující rozhodnou vůli neochvějně dodržovat závazky vyplývající z varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955,

konstatující, že hospodářská spolupráce mezi oběma státy přispívá k jejich rozvoji i k dalšímu zdokonalování mezinárodní socialistické dělby práce a k socialistické ekonomické integraci v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci,

vyjadřující pevné odhodlání napomáhat upevnění míru a bezpečnosti v Evropě i na celém světě, účinně čelit imperialismu, revanšismu a militarismu,

řídíce se cíli a zásadami Charty Organizace spojených národů,

berouce v úvahu výsledky, kterých obě země dosáhly při budování socialismu a komunismu, současného stavu a možnosti dalšího rozvoje všestranné spolupráce, jakož i změny, k nimž došlo v Evropě a ve světě po uzavření smlouvy ze dne 12. prosince 1943,

dohodly se na tomto:

ČLÁNEK 1

Vysoké smluvní strany budou v souladu se zásadami socialistického internacionalismu i nadále upevňovat věčné nerozborné přátelství mezi národy Československé socialistické republiky a Svazu sovětských socialistických republik. Rozvíjet všestrannou spolupráci mezi oběma státy a poskytovat si vzájemně bratrskou pomoc a podporu, jednáje na základě vzájemného dodržování státní svrchovanosti a nezávislosti, rovnoprávnosti a nevměšování do vnitřních záležitostí.

ČLÁNEK 2

Vysoké smluvní strany, vycházejíce ze zásad přátelské vzájemné pomoci a mezinárodní socialistické dělby práce, budou dále rozvíjet a prohlubovat vzájemně výhodnou dvoustrannou i mnohostrannou hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci s cílem rozvoje národního hospo-

dářství, dosažení co nejvyšší vědeckotechnické úrovně a efektivnosti společenské výroby, jakož i zvyšování hmotného blahobytu pracujících svých zemí.

Strany budou přispívat k dalšímu rozvoji hospodářských styků a spolupráce, jakož i socialistické ekonomické integrace členských zemí Rady vzájemné hospodářské pomoci.

ČLÁNEK 3

Vysoké smluvní strany budou i nadále rozvíjet a rozšiřovat spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti vědy a kultury, školství, literatury a umění, tisku, rozhlasu, filmu, televize, zdravotnictví, turistiky, tělesné výchovy a v jiných oblastech.

ČLÁNEK 4

Vysoké smluvní strany budou napomáhat dalšímu rozšiřování spolupráce a přímých styků mezi orgány státní

17. 5. 1970

vzájemné pomoci mezi ČSSR a SSSR

moci a mezi společenskými organizacemi pracujících za účelem hlubšího vzájemného poznávání a sbližování národů obou států.

ČLÁNEK 5

Vysoké smluvní strany, vyjadřující neochvějnou a rozhodnou vůli dále pokračovat v budování socialismu a komunismu, budou podnikat nutná opatření k ochraně socialistických vymožeností lidu, bezpečnosti a nezávislosti obou zemí, usilovat o rozvoj všestranných vztahů mezi státy socialistického společenství a jednat v duchu upevňování jejich jednoty, přátelství a bratrství.

ČLÁNEK 6

Vysoké smluvní strany konstatují, že mnichovské dohody ze dne 29. září 1938 bylo dosaženo hrozbou útočné války a použití síly proti Československu, že byla součástí zločinného spiknutí nacistického Německa proti míru a hrubým porušením základních pravidel mezinárodního práva a že je proto od samého počátku neplatná se všemi z toho vyplývajících důsledky.

ČLÁNEK 7

Vysoké smluvní strany, důsledně uskutečňující politiku mírového soužití států s různým společenským zřízením, vynaloží veškeré úsilí na obranu světového míru a bezpečnosti národů před úklady agresivních sil imperialismu a reakce, na zmírnění mezinárodního napětí, zastavení závodů ve zbrojení a dosažení všeobecného a úplného odzbrojení, na konečné odstranění kolonialismu ve všech jeho formách a projevech a poskytnou podporu zemím, jež se osvobodily z koloniálního područí a nastoupily cestu upevňování své národní nezávislosti a svrchovanosti.

ČLÁNEK 8

Vysoké smluvní strany budou společně usilovat o zlepšení situace a zajištění míru v Evropě, upevnění a rozvíjení spolupráce mezi evropskými státy, nastolení dobrých vzájemných vztahů mezi nimi a vytvoření účinného systému evropské bezpečnosti na základě kolektivního snažení všech evropských států.

ČLÁNEK 9

Vysoké smluvní strany prohlašují, že jedním z hlavních předpokladů zajištění evropské bezpečnosti je nedotknutelnost státních hranic v Evropě, jak se vytvořily po druhé světové válce. Vyjadřují své pevné odhodlání společně s ostatními členskými státy Varšavské smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci ze dne 14. května 1955 a v souladu s ní zajišťovat nedotknutelnost hranic

členských států této smlouvy a činit všechna nutná opatření k zabránění agresi jakýchkoli sil militarismu a revanšismu a k odrazení útočníka.

ČLÁNEK 10

V případě ozbrojeného útoku proti jedné z vysokých smluvních stran ze strany kteréhokoli státu nebo skupiny států bude to druhá smluvní strana považovat za útok i proti sobě a okamžitě jí poskytne veškerou pomoc včetně vojenské a rovněž podporu všemi prostředky, které má k dispozici, uplatňující tak právo na individuální nebo kolektivní sebeobranu podle článku 51 Charty Organizace spojených národů.

O opatřeních učiněných na základě tohoto článku uvědomí vysoké smluvní strany ihned Radu bezpečnosti Organizace spojených národů a budou postupovat podle ustanovení Charty Organizace spojených národů.

ČLÁNEK 11

Vysoké smluvní strany se budou vzájemně informovat a radit o všech důležitých mezinárodních otázkách dotýkajících se jejich zájmů a ve své činnosti budou vycházet ze společného postoje dohodnutého v souladu se zájmy obou států.

ČLÁNEK 12

Vysoké smluvní strany prohlašují, že jejich závazky vyplývající z platných mezinárodních smluv nejsou v rozporu s ustanoveními této smlouvy.

ČLÁNEK 13

Tato smlouva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Moskvě v době co nejdříve.

ČLÁNEK 14

Smlouva se uzavírá na dobu dvaceti let a bude se prodlužovat vždy o dalších pět let, pokud ji žádná z vysokých smluvních stran nevypoví dvanáct měsíců před uplynutím příslušného období.

Dáno v Praze dne 6. května 1970 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a ruském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

ZA
ČESKOSLOVENSKOU
SOCIALISTICKOU
REPUBLIKU

G. HUSÁK
L. ŠTROUGAL

ZA
SVAZ SOVĚTSKÝCH
SOCIALISTICKÝCH
REPUBLIK

L. BREŽNEV
A. KOSYGIN

Oslavy Svátku práce v Československu a zejména v hlavním městě, vřele přijeti, jakého se dostalo vysoké sovětské stranické a vládní delegaci, jež u nás dlela v minulých dnech, ohlas, s jakým bylo přijato uzavření Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československem a Sovětským svazem, a posléze vyvrcholení oslav na přehlídce, dosvědčují širí posunu, k němuž došlo v politickém ovzduší v naší vlasti.

Prekvapující to může připadat jen těm, kteří buď neznají situaci, nebo nejsou ochotni brát na vědomí základní fakta a rozhodující reality — pocity hlubokého bratrství, které chová náš lid k národům Sovětského svazu, nenávist vůči fašismu a imperialistickému hazardérství se životy národů, které pocítil před více než čtvrt stoletím na sobě, vůli žít v míru a především obrovskou práci, již vykonala od dubna minulého roku Komunistická strana Československa, její aktivní internacionalistické jádro, zhavující se renegátů a likvidátorů. Tyto pocity jsou silnější, trvalejší než vlna nenávistných emocí meštáků, vzdušných se v roce 1968.

Nová československo-sovětská smlouva organicky navazuje na předchozí smlouvu z roku 1943, kdy se vytvářely základy budoucích společných vztahů obou našich zemí, a odráží současně ony velké změny, k nimž od skončení druhé světové války došlo, především upevnění pozice socialismu ve světě i vyšší úroveň československo-sovětských vztahů, přesahujících již rámec smlouvy předchozí.

Obě strany podepsaly smlouvu vycházející z přesvědčení, že odpovídá životním zájmům obou zemí a socialistického společenství. A při rozhovorech v Praze byla také hlavní pozornost věnována upevnění jednoty socialistických zemí; obě delegace vycházely z toho, že světová socialistická soustava je rozhodující revoluční silou současné doby. Tomu také naše nová společná smlouva odpovídá a slouží. A desetitisíce pracujících, kteří čekali na podpis smlouvy na Pražském hradě, s nimi jistě i mnozí z občanů, kteří sledovali slavnostní akt i průběh manifestace na obrazovkách televizorů, dali najevo, že principy smlouvy, vycházející ze svrchovanosti, rovnoprávnosti i nezávislosti každé země, vzájemné pomoci, podpory a spolupráce, z věrnosti zásadám leninismu, z vůle spojit úsilí na obranu světového míru, jsou zásadami, s nimiž nejen vřele souhlasí, ale které také plně podporují. Není proto ani divu, že se podpis smlouvy a všechny májové dny, jimiž byla rámována návštěva sovětské delegace, byly výsostným důkazem opravdových citů všech upřímných lidí vůči Sovětskému svazu, lidí, kteří vyjadřovali vřelý souhlas se slovy soudruha Husáka o tom, že nemůže být ani svobody, ani nezávislosti, ani socialismu pro národy Československa, bez nejtěsnějšího, bratrského spojení se Sovětským svazem.

Projevy internacionálního smýšlení, jimiž naši občané demonstrovali svá stanoviska, byly průkazné. Charakterizoval je i generální tajemník ÚV KSSS soudruh Brežněv, když říkal, že bez internacionálního není a nemůže být komunistické ideologie, bez internacionálního nemůže plně zvítězit žádná socialistická revoluce. Máme o tom vlastní, velmi konkrétní, praktickou zkušenost. Osmašedesátý rok je toho důkazem nejvýraznějším. Čím víc odhazovali pravicoví oportunisté principy proletářského internacionálního v teorii i praxi, tím blíže byli ke změně nám podstaty socialistického charakteru strany, státu, společnosti.

Smlouva z roku 1943 měla své nepřátele doma i ve světě. Připomeňme si jen, jak četní falešní vlastenci a fanglickáři, kteří vděčili Rudé armádě za to, že vůbec zůstali naživu, začali podkopávat smlouvu po roce 1945, snažíce se vykládat výsledky druhé světové války a osvobození naší vlasti jinak, než k němu ve skutečnosti došlo. Jak se smlouva se Sovětským svazem stala záhy cílem útoků a snah změnit smysl jejího naplňování. A připomeňme si, jak v roce 1968 četní progresivisté najednou chtěli zamlčet nebo převrátit základní skutečnost, že jsme mohli obstát a přetrvat léta vyostřené studené války, hrozby agrese padesátých let, roky zvýšeného politického, ideologického i hospodářského tlaku mezinárodního imperialismu jen proto, že Sovětský svaz nesl na svých bedrech rozhodující materiální tíhu a rozestřel nad námi svým hospodářským i vojenským potenciálem deštník obrany a bezpečnosti. Nová smlouva zakotvuje socialistické změny v ČSSR a v mezinárodním socialistickém společenství.

Pozorovatelé ve světě zaznamenali, že smlouva obsahuje v preambuli i zásadu, již potvrzují obě strany, že podpora, upevňování a ochrana socialistických vymožeností, jichž bylo dosaženo hrdinným úsilím a obětavou prací lidu každé země, jsou společnou internacionální povinností socialistických zemí. Tato myšlenka byla obsažena již v bratislavské deklaraci z roku 1968, kterou podepsali i českoslovenští představitelé. K serióznosti a odpovědnosti politika patří totéž, co u každého občana, o komunistovi nemluvě — čestnost a odpovědnost. Kolik cynismu a neupřímnosti však projevili ti, kteří měli dodržení této zásady ve vlastní zemi, snažíce se ty, kteří chtěli plnit slovo, vyřadit, konstruovali už plány na revizi mezinárodních dohod »především se socialistickými státy« a pokoušeli se oklamat spojence a zabránit posléze i jim v plnění smluvního závazku. V Bratislavě se i oni hlásili k myšlence, že »to je jednotný názor všech účastníků porady, kteří projevili neochvějnou rozhodnost rozvíjet a chránit účinnost socialismu ve svých zemích...«, ale hned po návratu tvrdili, že jde jen o »všeobecně formulované zásady a cíle«, zamíňující, že šlo o velice konkrétní zásady.

Nelze být komunistou bez internacionálního.

Účastníci letošních májových oslav v Československu svůj postoj vyjadřovali velice lapidárně: Sovětský svaz přišel včas. I v roce 1968.

Nebudeme podléhat znovu iluzím. I nová smlouva má své četné odpůrce a nepřátele. Ať si ale jízve z 21. srpna 1968 jítí ti, kterým byla způsobena — antikomunisté, reakcionáři, pravicoví oportunisté a revizionisté, kteří se licoměrně odvolávají na ety, přičemž ve skutečnosti vydávají za posvátné své reakční smýšlení.

Jejich teorie »omezeného spojení«, kterou by rádi razili podobně jako v roce 1968, jejímž základem je rozpor mezi slovy a činy, nás přivedla již jednou do hluboké krize. Máme stranické a státní vedení, které tento rozpor odstranilo a vstoupilo znovu na leninskou cestu. Uzavřená smlouva odpovídá potřebám pracujícího lidu, našich národů, zájmům socialistického státu, ne však reakci. Byla uzavřena proti ní, a nikoliv pro ni.

A v tomto duchu bude také plněna a naplňována.

SMLOUVA

MIROSLAV MOC

ZE ZÁVODŮ, MĚST A VESNÍ

podpora nové spo

PRAHA 11. května (Od našeho zpravodaje) — Listoval jsem v rezolucích a dopisech, které došly ústřednímu výboru strany po podepsání Smlouvy o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi naší republikou a Sovětským svazem. Bylo to poutavé čtení — člověk ani nemůže zůstat chladným, cítí-li za každým řádkem pevné přesvědčení, vřelý souhlas a rozhodnou podporu. Ústřednímu výboru napsali jednotliví pracovníci, orgány a organizace z center i z docela malíčkých vesnic, že závodu a družstev; některé rezoluce jsou stylizovány vybraným jazykem, v jiných převládají prostá slova, ale kolik vřelosti je v jedné i druhé!

V mnoha rezolucích a dopisech byli představitelé ústředního výboru strany požádáni, aby vyřídili pozdravy sovětské delegaci a ujistili ji a všechny sovětský lid, že v nás mají dobré a spolehlivé přátele.

Pro soudruha Brežněva přišel navíc osobní vzkaz z Poličky. Představitelé města a občané nezapomněli, že soudruh Brežněv pobyl ke konci války, tenkrát jako vysoký důstojník a politický činitel, též v jejich městě. Z té doby mají zachován snímek soudruha Brežněva a několika dalších sovětských generálů; tento dokument, jehož originál v Poličce pečlivě uchovávají, dali k dispozici sovětskému velvyslanectví v Praze.

Odpovíme činy...

Stává se u nás opět tradicí, že pracovníci vyslovují souhlas s významnými společenskými událostmi novými závazky, slibem pracovat na vyšší úrovni a angažovat se pro politiku strany.

V Motorpalu Jemnice přijali na celozávodní schůzi dopis, v němž hod-

notí smlouvu jako bezpečný pilíř dalšího socialistického vývoje republiky a vítají ji spolu s výročí osvobození přijetím závazku, podle něhož překročí celoroční plán výroby zboží o hodnotu 150 tis. korun a rozvinou socialistickou soutěž.

Pracovníci Středoslovenských konzerváren a lihovarů, závodu v Rimavské Sobotě, oceňují podepsání smlouvy jako událost historického významu a na znamení souhlasu s ní přijímají v roce výročí osvobození mimořádně vysoké úkoly.

Rozumem i srdcem

O přátelství našeho a sovětského lidu bylo řečeno již hodně, a přece v rezolucích a dopisech nalézám na toto téma pozoruhodná slova a poutavé obraty; je to jen jeden z dalších důkazů, že vztahy našich zemí nejsou založeny jen na rozumové úvaze, ale také na citech, začínajících se rozvíjet nejen v nynější, ale už v dávné historii.

● Upřímně děkujeme za bratrskou pomoc při osvobozování Československa v roce 1945, za vše, čím jste pomohli naší zemi v letech budování

Praha byl našimi bezpečnostními orgány zadržen v areálu staveniště parlamentu, kde se spolu s dalšími živly podobného smýšlení podílel na různých provokacích. Jeho charakter dokresluje i ta skutečnost, že bez jediného slova rozloučení opustil manželku i dvě malé dcerušky.

udělal chybu

ho podpisu pod 2000 slov

Číslo sváteční Nové svobody uveřejňuje olympijského vítěze a zasloužilého mistra říká, že na každého člověka jistě hluboké let, poznamenaných hlavně dezinformací. To vedlo k tomu, že občané byli více aotického dění a víru událostí, že i mnohostátní anarchii.

tovní pečlivosti, pile, obětavosti a náročnosti byly pro mne po dlouhá léta vzorem.

Co jsem vlastně doopravdy podepsal, to jsem se dozvěděl až v tisku, v následujících dnech, kdy však už tento mnou podepsaný papír nesl název 2000 slov. Již tehdy mne začalo záležet, že tento článek neotiskly všechny denní listy, a navíc několik dopisů (i anonymních) mi bylo upozorněním, že něco přece jenom není v pořádku, že věc mnou podepsaná v dobré víře a snaze pomoci mohla by snad mít i jiný smysl pro toho, kdo by to v něm podrobněji hledal. Nejsem však a nikdy jsem nebyl ani spisovatel, ani novinář, ani profesionální politik, ale prostý dělník a sportovec, který měl vždy zájem, aby budoucnost našeho národa byla stále lepší, aby lidé v naší krásné vlasti byli spokojenější. Dnes však vím, že jsem udělal chybu, ke které je nutno se přiznat, poučit se z ní a vyrovnat, což činím tímto způsobem.

Únos čs. letadla

12. V. 1970.
PRAHA (ČTK) — Čs. čtyřsedadlové dopravní letadlo L 200 — Morava gen. ředitelství Uranových dolů v Příbrami bylo 5. května uneseno do Rakouska. Na jeho palubě byli dva cestující a pilot. Únoscem je 32letý referent zásobovacího oddělení Uranových dolů Pavel Werner. Zpravodaj ČTK to včera sdělil tiskový mluvčí ministerstva vnitra ČSR. Letadlo startovalo v 8,03 hod. z letiště v Příbrami a mělo stanovenou trasu ve směru Brno—Košice—Ostrava—Příbram. Po 12—15 minutách letu v prostoru u Votic udeřil Werner spoluzaměstnanec M. R., který seděl vpředu s pilotem, několikrát do hlavy a omráčil ho. Poté vyzval pilota P. B. ke změně kursu směrem na Vídeň, přičemž ho ohrožoval nožem a vyhrožoval mu, že v případě neuposlechnutí mu utrhne hlavu a s letadlem doletí sám. Přitom poškodil rádiový kabel. V kritické době letu, která trvala necelých 40 min., zaútočil Werner několikrát na pilota a pět bodnými ranami ho zranil v pažích a na ruce. Letadlo přistálo na letišti v Hoerschingu u Lince, kde P. Werner požádal o azyl. Pilot byl ihned převezen do lince nemocnice, kde mu byla poskytnuta veškerá pomoc. O návrat do ČSR ihned požádal jak pilot P. B., tak i cestující M. R. V současné době jsou oba již doma. V minulých dnech vrátili rakouské úřady i letadlo L 200 — Morava. Únosce Pavel Werner je ve vyšetřovací vazbě a lince prokurátor zavedl proti němu šetření pro podezření ze zločinu vydírání, neoprávněného omezení osobní svobody a pro těžké ublížení na těle.

Památná střela

KDYŽ v noci z 11. na 12. května sovětská vojska generála K. V. Sviridova obklíčila jednotky Schörnerovy armády u osady Slivice na Příbramsku, vyzval generál Sviridov Němce ke kapitulaci. Ti odmítli. Byl proto vydán pokyn dělostřelectvu a po krátké palbě sovětských vojáků zaútočili ztečí. Němci však odposlouchali rozkaz ze sovětské vysílky a před povellem k palbě kapitulovali. Potom byl vydán rozkaz k vybití děl a začalo zajímání. Osádka tanku poblíže kostela na Slivici vyřadila střelu z tankového děla s tím, že je to poslední náboj nabitý za druhé světové války, vyřoubovala zapalovač a vložila na jeho místo listek s touto historickou větou: „Na tomto místě vojska II. gardového mechanizovaného sboru pod velením hrdiny SSSR generála K. V. Sviridova skončila druhou světovou válku v Evropě“. Osvoboditelé pak střelu zasadili do zdi slivického kostela.

Zemřel Jaroslav Vojta

PRAHA — Včera krátce před čtvrtou hodinou ranní zemřel v Praze ve věku 81 let dlouholetý člen činohry Národního divadla v Praze, národní umělec Jaroslav Vojta. Jak sdělil zpravodajce ČTK MUDr. Ivan Málek z Ústavu pro choroby oběhu krevního Thomayerovy nemocnice v Praze-Krči, kde byl národní umělec Jaroslav Vojta hospitalizován, bylo příčinou smrti oblíbeného českého herce selhání srdeční činnosti. Medailón o zesnulém přinášíme v kulturní rubrice na čtvrté straně.

21.4.70.

EDSTAVITELE NA VÝSTAVISTI INÍ VELETRH OŽÍ v Brně zahájen

resové hale na brněnském výstavišti byl mezinárodní veletrh spotřebního zboží. V KSC soudruzi L. Strougal a E. Erban, Hala, místopředsedové federální vlády L. dr. K. Laco a ministři federální vlády

umožní růst exportu našeho vlastního zboží.

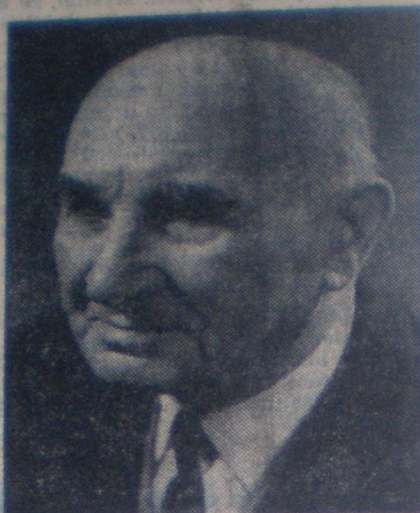
Mezinárodního veletrhu spotřebního zboží v Brně se zúčastňuje 131 vystavovatelů z 28 zemí. Největší zahraniční expozice patří Sovětskému svazu. Socialistické státy jsou na prvním místě mezi vystavovateli a plochy jejich expozic zahrnují více než třetinu všech zahraničních expozic. Mezi čs. vystavovateli je řada podniků ze Slovenska. Jejich podíl v porovnání s loňskou účastí vzrostl a tento vývoj je v souladu s celospolečenským zájmem na růstu podílu slovenské ekonomiky na zahraničním obchodě ČSSR.

Na závěr zdůraznil ministr Barčák, že jde o to, aby brněnský veletrh spotřebního zboží přerostl v mezinárodně uznávanou výstavní akci, která bude sloužit rozvoji vnějších hospodářských vztahů ČSSR k prospěchu čs. podniků a jejich zahraničních partnerů.

K největším zahraničním vystavovatelům na veletrhu patří NDR. Jak oznámil v pondělí ředitel expozice H. Just, zaujímají exponáty 9 podniků zahraničního obchodu NDR plochu 1500 m². Expozice sleduje zejména možnosti výhledové nabídky. Vloni se podílelo Československo na zahraničním obchodě NDR asi 10 %. Obrat zboží mezi oběma zeměmi dosáhl téměř 6 miliard Kčs, to je zhruba 20násobku obratu z roku 1949. Výměna zboží na základě smluv o specializaci stoupne proti loňsku o 10 %. Avšak rozsah kooperačních vztahů mezi ČSSR a NDR nevyčerpává zatím možnosti obou zemí.

Zemřel národní umělec JAROSLAV VOJTA

V pondělí v ranních hodinách zemřel v Thomayerově nemocnici v Praze-Krči na selhání srdeční činnosti národní umělec Jaroslav Vojta, dlouholetý člen činohry Národního divadla. Odchází v něm umělec skutečně národní a lidový.

Narodil se 27. 12. 1888 v Kutné Hoře. V roce 1906 nastoupil u venkovské divadelní společnosti. První stálé angažmá dostal v Brně, následovala Plzeň a zase Brno. V Praze nastoupil v roce 1919 do divadla na Královských Vinohradech. Od roku 1925 je členem naší první scény. Vytvořil stovky rolí na divadle, ve filmu, v rozhlasu i televizi. Byl z rodů těch, kteří si vždy rádi jezdí zahrát k ochotníkům, nejen aby potěšil, ale aby také sám poznával. Jeho herectví snese i ta nejpřísnější umělecká kritéria. A právě proto byl a je milován nejširšími vrstvami diváků. Za realistický herecký projev, který nepodléhal módním výstřelkům, dostával již od dvacátých let herecké ceny. Poslední z nich byly titul národní umělec (1958) a Řád práce (1963). Odešel v době, kdy vedeme zápas za skutečné umění, které má sloužit lidem této země. A on takové umění tvořil.

-da-

V Čechách nejnižší teploty

PRAHA 7. prosince (ČTK) — V Čechách zaznamenali ve čtvrtek ráno meteorologové nejnižší teploty v celé Evropě. Rtuť teploměru poklesla na -18 až -23 stupňů Celsia. Největší mrazy měli v Pardubicích, -25 st., v Hradci Králové a Čáslavi -24 st. Na Moravě a Slovensku se teplota pohybovala mezi -14 až -18 st., na východním Slovensku mezi -6 až -12 stupni. O téměř polovinu je teplejší počasí v horských oblastech ČSR. Mnohem tepleji je v ostatních evropských státech. Ve čtvrtek v 7 hodin naměřili v Berlíně -17, v Moskvě -13, ve Varšavě -11, v Budapešti -2, v Bělehradě -4, v Římě a Paříži +2 a v Londýně +10 stupňů.

Mrazivé počasí, podle předpovědi meteorologů z Hydrometeorologického ústavu v Praze-Komořanech, se během 36 hodin podstatně zmírní. Od soboty se má opět oteplovat. V noci se teploty budou pohybovat mezi -10 až -15 st., ve dne od -8 až -4 stupni Celsia.

2 • RUDE PRAVO
V pátek 8. ledna 1971

President děkuje

PRAHA 1. prosince (ČTK) — President republiky Ludvík Svoboda obdržel ke svým 75. narozeninám velký počet blahopřání a pozdravných dopisů z celé republiky — od pracujících ze závodů a ze zemědělství, od stranických i společenských organizací, složek Národní fronty i od příslušníků inteligence, ozbrojených sil a mládeže.

Mnohé z pozdravných dopisů byly spojeny s hlášením o předčasném splnění úkolů letošního celoročního plánu i s novými hodnotnými pracovními závazky.

President republiky vyslovuje touto cestou své upřímné poděkování za zaslání blahopřání a přeje všem dobré zdraví, spokojenost a mnoho úspěchů.

Herec čistého srdce

ZAMYSLELI SE nad nejpřehavější definicí divadelního a filmového herce? Národního umělce Jaroslava Voity, jímž odchází jedna z nejoblíbenějších hereckých osobností naší první scény, těžko bychom asi objevili trejnější charakteristiku nad tento titul starší vojtovské monografie. V jeho žilách kolovala už od mládí poctivá herecká krev rodu, jemuž byla vlastní tylovská pokora a láska k životu.

Na své pouti na jeviště Národního divadla, již zachytil ve své autobiografii „Má cesta k Národnímu divadlu“, prošel mnoha „štacemi“, avšak jeho umělecký vývoj se přitom vyznačoval vzácnou přímocností a logikou. Ze stovek postav domácího i světového repertoáru, které vytvořil za několik desetiletí, výrazně vystupují do popředí sukovité chlupaté charaktery, skrývají-

ci pod drsnou slupkou vlídné a laskavé srdce. V životě i v umění mu byl vždycky blíž úsměv než slza. Voita proto tímto dobrodružným neskřblil a štědře je rozdával na své životní i umělecké pouti.

Kdybychom tu chtěli zopakovat jenom ty nejproslulejší Vojtovy role z jeviště a stříbrného plátna, nedopočetali bychom se. Všem je však společná lidová jádrovost, již uměl přiodít se stejnou bezprostředností civilním šatem i pohádkovým rouchem loupežníka

Sarky Farky. Vyhrával to tím, že v umění i v životě nenáviděl přetváрку a faleš a přes všechny pocity, které po zásluze korunovaly jeho cestu životem a uměním, zůstal prostým a skromným člověkem ryzího srdce.

Národní umělec Jaroslav Voita odešel, ale vzpomínka na velkého herce a vzácného člověka tu zůstává. Začtème se v této chvíli znovu do jeho hereckých pamětí, o jejichž ohlasu svědčí stále nová vydání této knížky, především se však rozpomeňme na nespočetná setkání s Vojtovým hereckým uměním v jeho nejvlastnějším a nejpřirozenějším prostředí, jehož dráždivou atmosféru tolik miloval. ab

Rabštejn varuje...

V sobotu uspořádali v České Kamenici na Děčínsku manifestační mírový pochod do bývalého tajného koncentračního tábora Rabštejn. Pochozu se zúčastnilo asi 2000 místních občanů, příslušníci naší a Sovětské armády a bývalí vězňové koncentračního tábora z Jugoslávie, obou německých států a Belgie. Účastníci manifestace uctili památku nevinných lidí, kteří v Rabštejně zahynuli v letech fašistické okupace naší země, a ostře odsoudili ty, kteří se nepoučili z historie a usilují o nový válečný požár.

V Rabštejně byla v roce 1943 zřízena pobočka koncentračního tábora Flossenbürg a vězňové za nelidských podmínek pracovali na stavbě podzemní továrny na výrobu součástek pro letadla. Kolik lidí v koncentračním táboře Rabštejn zahynulo, se zatím nepodařilo zjistit. Vězňové umírali i po válce, např. v září roku 1945 v českokamenické nemocnici. A jaký osud stihl vrahy? Bohužel, žádný proces s vrahy z Rabštejna se dosud neuskutečnil a stále unikají spravedlnosti. A to je zatím nenapsaná kapitola pohnuté historie tohoto druhého největšího mužského koncentračního tábora na našem území. -lc-

Dny vzrušení

Jak skončil K. H. Frank

ZACATEK května před pětadvaceti lety byl i v desetitisícovém západočeském okresním městě — Rokycanech — velmi vzrušený. Postup americké armády od západu byl slyšitelný už od konce dubna. 1. května se nad městem objevilo osm amerických letadel. Poslední Němci odcházeli ve velkém spěchu den nato. V sobotu 5. května se na věži kostela objevuje poprvé po šesti letech znovu červenomodrobílá státní vlajka. Lidé boří německé sliněné ukazatele a neumělým písmem zhotovují nové české, anglické a ruské směrovky. 9. května je město znovu vzrušeno. Četnická stanice v Berouně hlásí do Rokycan, že směrem k Plzni ujíždí v zeleném osobním autě s přívěsem bývalý státní ministr pro Protektorát Čechy a Moravu Karl Hermann Frank. Později hlášení potvrzují i četnické stanice v Žebráce a Kažetu. Kolem 13. hodiny vyrozuměl strážmistr V. Zanger četnickou hlídku, že Frankův vůz se přiblížil k Rokycanům. U městských jatek vůz i K. H. Franka v něm poznal štábní strážmistr Ranec. Vůz byl donucen jet do středu města. Dva americké džipy musejí poskytnout Frankovi improvizovanou ochranu před rozhořčeným obyvatelstvem. Vůz K. H. Franka stojí před radnicí jen chvíli potřebnou na to, aby byl státní ministr identifikován. Pak je Frank odvezen do Plzně. Zadržením v Rokycanech začala poslední cesta K. H. Franka, která spravedlivě skončila na nádvoří pankrácké věznice. 11. května se k Rokycanům přiblížily první tanky Sovětské armády. Demarkační linie, jejíž hranici tvořil východní okraj Rokycan, je obsazena z obou stran. Válka definitivně skončila. pel+šol

Konec dohadů o Královédvorském rukopisu

FALZUM PROKÁZANO PO 150 LETECH

PRAHA 2. prosince (ČTK) — Po čtyři roky zkoumali odborníci v Kriminalistickém ústavu federální kriminální ústředny v Praze a také v Ústavu kriminalistiky na právnické fakultě pražské University Karlovy Královédvorský rukopis, nalezený kolem roku 1817. Moderními metodami, například za použití laseru, nezvratně dokázali, že jde o falzum, a zjistili, jakým technologickým postupem bylo pořízeno. Padla tak spousta domněnek, spory o pravost rukopisu mohou utichnout.

Mýtilo se celkem dvacet evropských vědců doby minulé i současné, kteří byli přesvědčeni, že Královédvorský rukopis je napsaný na čistém středověkém pergameni. Kriminalisté nyní prokázali, že jde o palimpsest, to znamená, že na pergameni byl původně jiný text. Výjimečné schopnosti autora Rukopisu královédvorského dokládá, že falzum bylo prokázáno až po 150 letech.

Plyn v Písku

PÍSEK 10. října (ČY) — Písek je prvním městem v jižních Čechách, které bylo v pátek dopoledne napojeno na magistrálu dálkového plynovodu: Vřesová—Lobodice. Po prvních včerejších šesti píseckých domácnostech bude mít do konce roku plyn pro vaření a topení 80 bytovek. Potom přijde na řadu historické jádro města.

Trasa dálkového plynovodu vede po území Jihočeského kraje 142 km ve směru: Blatná, Tábor, Pelhřimov s odbočkami. Druhým jihočeským městem, které bude mít ještě do konce letošního roku k dispozici plyn, je město látek a motocyklů Strakonice.

A. SADAT VE FRONTOVÉM PASMU NA SUEZU:

Nepostoupíme Izraeli ani píd' území

KÁHIRA 1. prosince (CTK) — Egyptský prezident Sadat v pondělí varoval, že SAR nedá souhlas k dalšímu prodloužení příměří na Středním východě po 3. únoru 1971, nebude-li stanoven závazný časový plán odsunu izraelských vojsk ze všech okupovaných území.

Prezident rovněž obvinil Spojené státy z vyzbrojování a financování Izraele a zdůraznil, že vstup Sýrie do federace Egypta, Libye a Súdánu významně posílí frontu proti Izraeli.

Podle agentury MENA hovořil Anvar Sadat k vojákům představených egyptských jednotek v oblasti Suezského průplavu.

Úterní káhirský tisk ze Sadatova projevu vyzdvihuje tyto momenty:

- vojska SAR jsou v případě potřeby dobře připravena k rozhodnému boji za osvobození okupovaných arabských území;

- SAR nebude trpět další izraelské

manévrování, jehož účelem je získat čas a donekonečna protahovat bezpodmínečné zastavení palby. Sadat upozornil, že součástí těchto manévru může být i případný izraelský návrat k rozhovorům s Jarringem, který by nedoprovázela radikální změna izraelského postoje;

- SAR nestáhne ani jedinou protiletadlovou raketu ze suezské fronty, jak požaduje Izrael, který mnohokrát vznesl křivé obvinění, že tyto rakety byly instalovány až v době příměří;

- SAR nepostoupí Izraeli za žádných okolností ani píd' okupovaného arabského území.

POZNÁMKA

Zas o důležitý krok dál

Naš politický systém je založen na trvalém svazku Národní fronty, jejíž spoluvytvářejí též existující strany nekomunistické. Nám, komunistům — jako členům strany, jež má v Národní frontě uznávanou a přirozenou vedoucí úlohu — nemůže být proto lhostejné, jaký vývoj v těchto stranách probíhá, jakým směrem zaměřují svou činnost. Je to o to důležitější, že ideové zmatky, které zaplevalily veřejný život v měsících po lednu 1968, našly nemalou oporu také v lůně nekomunistických stran, kde začaly ožít různé protisocialistické tendence, anachronické snahy po jakési »rehabilitaci« těchto stran, po přeměně svazku Národní fronty v obdobu předválečné, z buržoazní republiky nechvalně známé protilidové koalice, po vzkříšení politikářských čachrů a vyvolání mocenskopolitického boje.

S postupující konsolidací našeho života, k níž dala podnět i příklad naše komunistická strana, prosadilo se — ne však snadno ani naráz — očistné úsilí také ve vedoucích orgánech nekomunistických stran Národní fronty a krok za krokem, především z působení těch jejich činitelů a členů, kteří zůstali věrni myšlence vedoucí úlohy KSČ, spojenectví se Sovětským svazem a dalšími socialistickými zeměmi a socialistického řádu v naší zemi, se rozšířilo do dalších jejích členských okruhů.

V těchto dnech postoupil konsolidační proces v nekomunistických řadách o další důležitý krok, jak ukazuje průběh okresních plén Čs. strany socialistické i Čs. strany lidové. Kurs na obnovení a upevnění zásad, na nichž spočívá svazek Národní fronty, dostal novou oporu. Jsou tak dobré předpoklady, aby také z členských řad obou těchto stran vyrůstaly pozitivní, socialismu prospěšné činy na podporu dalšího rozvoje politické, hospodářské i kulturní oblasti.

Prosazení správné, aktivní orientace nekomunistických stran nepřišlo samočinně; vyvolalo je svou příkladností cilevědomé úsilí KSČ. Komunisté již mnohokrát prohlásili, že Národní fronta zůstává trvalou formou našeho politického systému. Rozvoj socialismu jen prospěje, půjdou-li také členové nekomunistických stran, právě tak jako řady bezpartijních občanů, jednotným krokem s komunisty.

K. V.

-63-

APOLLO 13: DALŠÍ POTÍŽE

Dnes nouzový návrat

V 19.07 hodin přistání na hladině Tichého oceánu

Houston (čtk) — Včera ve 13 hod. našeho času bylo Apollo 13 vzdáleno od Země 246 000 kilometrů a rychlost jeho letu vzrostla na 5713 kilometrů za hodinu. Kosmonauti navázali spojení s houstonským střediskem po téměř 90minutovém odmlčení, kdy měsíční loď Apollo 13 letěla oblastí, z níž nelze ve Spojených státech přijímat rádiové spojení. Službu na palubě měl velitel letu J. Lovell. Oznamil, že oba jeho kolegové spí.

Kosmonaut Swigert se uložil na podlahu měsíčního modulu, protože ve velitelské kabině se mu zdálo příliš chladno. F. Haise se zase zřekl pohodlí svého lůžka a uložil se k odpočinku ve spacím pytli do velitelské kabiny hlavou dolů, že nohy natáhl do průvleku spojující velitelskou kabinu s měsíčním modulem.

Podle nových časových údajů se Apollo 13 vrátí dnes na Zemi takto:

18,53 hod. — Apollo 13 (již jen velitelská kabina Odysea) vstoupí do horních vrstev atmosféry.

19,07 hod. — Přistání na hladině Tichého oceánu, asi 1000 kilometrů jihovýchodně od ostrova Papo-Pago.

Poslední letová korekce byla jedním z klíčových manévru nouzového návratu kosmonautů na Zemi. Kdyby kosmonauti neupravili letovou dráhu, loď by obletěla Zemi po dlouhé eliptické dráze s nejnižším bodem asi 150 kilometrů. Než by kosmonauti mohli provést další manévry nezbytný k návratu na Zemi, udusili by se.

Ani včerejší noc neprožili kosmonauti v klidu. Kolem 02,00 hodin hlásil F. Haise, který ve velitelské kabině prováděl funkci přístrojů, že teplota v kabině poklesla na 2 stupně Celsia. Proto si museli kosmonauti navléknout teplé spodní prádlo.

(Pokračování na str. 2.)

1. XII. 1970 DOPIS DNE

Znám lidi, kteří si dlouho před startem Apolla 13 zaznamenávali tento let do kalendáře a trpěli nedočkavostí, kdy už k němu konečně dojde. Potom se zajímali radostí nad úspěchy americké kosmonautiky, odhodili soudnost, a kde jen mohli, diskreditovali výsledky vědy a techniky v Sovětském svazu. Jistě nikdo z poctivých, rozumných lidí nebude dnes snižovat odva-

To jim nepomůže

hu amerických kosmonautů, kteří pro vědecké výzkumy v zájmu celého lidstva nasazují své životy. Proč ale titíž lidé, kteří tolik vynášeli a vynášejí americkou kosmonautiku, dnes zavírají noviny a jsou hluchí a slepí ke zprávám o Luně 17? To jim nepomůže. Klamou jen sami sebe. Pravdivým faktům nelze nijak uniknout. Vždyť i zprávy západních agentur vyjadřují obdiv k Luně 17, západní vědci a odborníci uznávají vysokou technickou úroveň dosaženou v Sovětském svazu.

Ano, od sovětského mírového kosmického programu se bezpochyby dočká svět dalších skvělých překvapení. A nemůže tomu být ani jinak!

V. RATHAUSKÝ, Praha 4

ZE ZAKUŽISTŮ

□ GEORGIJ MALENKOV, první postalinický předseda sovětské vlády, donucený odstoupit N. S. Chruščovem, si prý nemůže stěžovat na své životní podmínky. Jako ředitel elektrárny v Kazachstánu má vysoký plat, dva osobní vozy a dvakrát ročně služební cestu do Moskvy. Nikita Chruščov žijící na dachě nedaleko Moskvy se věnuje fotografování a jeho penze — prý trojnásobek penzijního maxima — mu umožňuje zasloužený, klidný odpočinek.

Po sto letech – Itálie povoluje rozvody

Luigi Longo: První krok k reformě celého rodinného práva

RIM 1. prosince (ČTK) — Italský parlament schválil v noci na úterý historický návrh zákona o povolení rozvodů, a to přes urputný odpor křesťansko-demokratické strany, kterou podporoval papež Pavel VI. Pro zákon hlasovalo 319 poslanců, proti 286. Zavedení rozvodu prosazovali zejména komunisté, liberálové a socialisté. Zákon vstoupí v platnost, jakmile jej podepíše italský prezident Giuseppe Saragat, i když odpárci rozvodu doufají, že se jim podaří vy-
nutit si o zákonu celostátní referendum.

Klíčový odstavec zákona umožňuje rozvod po pěti letech dobrovolného odloučení manželských partnerů. Dále zákon povoluje rozvod v těch případech, jestliže: ● jeden z partnerů je odsouzen k 15 nebo více letům vězení; ● je jeden z nich usvědčen z krve-smilství nebo z pokusu o vraždu rodinného příslušníka; ● je jeden z nich v důsledku trestního řízení uznán duševně chorým a nezpůsobilým pro rodinný život; ● je jeden z partnerů cizinec a manželství je v cizině rozvedeno; ● není manželské soužití do důsledku realizováno.

Na příští neděli je do Říma svolána velká manifestace, na které přívrženci rozvodu oslaví své velké vítězství; naproti tomu už v úterý zahájili odpárci rozvodu kampaň proti zákonu.

Všechny úterní italské listy oznamují přijetí zákona v nápadné úpravě; v mnohem skromnější úpravě oznamují schválení zákona na oživení hospodářství, který však musí ještě schválit italský Senát.

Komunistická Unita uveřejňuje prohlášení Luigiho Longa, který řekl: »Pro nás má zvláštní význam, že se do-sáhlo této reformy a že se současně odrazil pokus o vyvolání náboženské-konfliktu a zabránění se národní-mu neštěstí.« Longo dále konstatuje, že »zavedení rozvodu je první důle-žitou etapou k uskutečnění reformy celého rodinného práva«.

Podle neúplných údajů a odhadů bude praktický výsledek zavedení roz-vodů v Itálii ten, že přes půl miliónu manželských párů požádá o roz-vod ihned, vzhledem k počátečnímu návalu se však na první rozsudky bu-de čekat nejméně 6 až 12 měsíců.

Historie rozvodu v Itálii je stará

téměř 100 let. V Evropě zůstává od úterka jen pět zemí, kde není rozvod zaveden: Španělsko, Irsko, Andorra, San Marino a Lichtenštejnsko.

Papež Pavel VI., který je právě na třídenní návštěvě v Austrálii, poslal do Vatikánu poselství, v němž vyslo-vil nad schválením zákona o zavede-ní rozvodů v Itálii hluboké politová-ní; nicméně nevyzývá katolíky k usi-lování o lidové referendum, jež by je-diné mohlo zákon zvrátit.

Blahopřání k výročí osvobození

Telegram maršála Grečka ministru Dzúrovi

PRAHA 11. května (ČTK) — Ministr národní obrany generálplukovník ing. Martin Dzúr obdržel od ministra obrany SSSR maršála A. A. Grečka blaho-přání k 25. výročí osvobození Československa. Mj. se v něm praví:

V tyto jubilejní dny vojáci sovět-ských ozbrojených sil přejí vojákům Čs. lidové armády hodně úspěchů ve zvyšování bojovosti útvarů a svazků, v upevňování obranyschop-nosti svého socialistického státu.

Další blahopřání k 25. výročí osvo-bození ministru národní obrany za-

slali hlavní velitel spojených ozbro-jených sil zemí Varšavské smlouvy maršál SSSR I. I. Jakubovskij, první náměstek ministra obrany SSSR armádní generál S. L. Sokolov, mí-nistr národní obrany BLR armádní generál D. Džurov, ministr obrany MLR generálplukovník L. Czinege, ministr obrany Mongolské lidové re-publiky generálplukovník B. Dorž, mí-nistr národní obrany PLR armádní generál W. Jaruzelskij, ministr ozbro-jených sil RSR generálplukovník I. Ionita, velvyslanec SSSR v Česko-slovensku S. V. Červoněnko, velvy-slanec VDR v ČSSR Nguyen-huu-Ngo, představitel hlavního velení spoje-ných ozbrojených sil v ČSSR gene-rálplukovník K. G. Kožanov, velitel Centrální skupiny sovětských vojsk generálplukovník A. M. Majorov, předsednictvo ÚV SCSP a jeho ústřední tajemník dr. A. Kroužil, ja-kož i další diplomatictí, veřejní a vojenští činitelé.

První italský rozvod

RIM — V úterý bylo v italské Modeně rozvedeno první manželství podle nového zákona o rozvodu. Šlo o mladé manžele (28 a 25 let), kteří žili odloučeně od roku 1964. O rozvod žádali 18. prosince.

»Umělé maso« zpestří japonský jídelníček

TOKIO — V osmdesátých letech převýší v Japonsku výroba a spotřeba »umělého masa« produkci a konzumaci »obyčejného« masa, předvídají japonské experti na výži-vu. »Umělé maso« se postupně stane hlav-ním zdrojem proteinů. Japonsko je nyní oběť v produkci masa jen asi ze 75 procent, a to ještě jen vzhledem k ne-úměrně a nezdravě nízké spotřebě. Hovězí, které je v Japonsku nejdražší, se na jídel-ním lístku průměrných japonských rodin objevuje jen několikrát do roka, většinou při slavnostních příležitostech.

Kritickým dnem za květnové revoluce roku 1945 byla pro Protivín neděle 6. května. O deváté hodině dopoledne promluvil k občanstvu v městském rozhlase předseda revolučního národního výboru Jaroslav Kypta, řídící učitel v. v. Poděkoval občanstvu, že uposlechnutím příkazů a nařízení NV byl v Protivíně zachován klid a pořádek, poděkoval mládeži za nadšenou ochotu, se kterou se dala jako národní stráž do služeb NV a poděkoval i všem, kdo jsou v odpovědné době převratu NV nápomocni. Netajil, že nadcházejí chvíle posledních těžkých zkoušek a žádal, aby občanstvo zachovalo i nadále klid a rozvahu.

Asi o půl 11. hod. dopoledne přijela neočekávaně od Vodňan do Protivína na 3 kamionech četa 8 až 10 SS-manů, ozbrojená automaty, kulomety i bombami. Přijela si pro potraviny do pivovaru, kde měla říšská Wehrmacht jejich skladiště. Město bylo

již slavnostně vyzdobeno českými státními prapory a vlajkami, tu a tam byly i prapory a vlajky spojenců: sovětské, americké a britské.

Kritický den...

SS-maní zajeli před radnici. Část jich zůstala dole na stráži, ostatní vpadli do kanceláře národního výboru. Zastihli tam předsedu s. Jar. Kypta a ještě několik osob. Se zbraněmi v rukou rozkázali, aby do 10 minut byly odstraněny s domů všechny prapory a vlajky, jinak že bude postříleno v městě 150 lidí. Předseda Kypta odmítl vykonat jejich rozkaz s poukazem na to, že je revoluce. Esesáci se rozčílovali nejvíce pro prapory a vlajky spojenecké.

Protivínská radnice je na náměstí blízko zámku a od-

tud je k ní dobře vidět. V zámku byl za 2. světové války německý vojenský lazaret. V kritickém okamžiku přispěchal na radnici šéflékař lazaretu Dr. Nacke, který asi tušil, co se děje na radnici. Dověděl se, co esesáci vynucují, zakázal jim podnikat v městě cokoliv. Ti potom z radnice odešli. S domu čp. 15 vedle radnice strhli spojenecké vlajky a spojenecké prapory na domě čp. 313 (Bízků) prostrlíli. Potom přivlékli z domu čp. 28 (Kodattů) dlouhý žebřík, strhli prapory a odejeli do pivovaru.

Potraviny ze skladiště v pivovaru jim tenkrát ještě musily být vydány, ale bylo to již naposled. V městě byl totiž ještě ozbrojený německý strážní oddíl, který střežil letecké dílny i skladiště potravin v pivovaru. Oddíl byl ubytován v sále hotelu „Zelenka“. Národní stráž nemohla ještě vystoupit proti řádění esesáků, protože neměla zbraně.

František Krhoun.

22.4.1970.

OV KSČ, MV KSČ, ONV, MěstNV, OV NE, MěV NE PÍSEK

vás zvou na

MÁJOVÉ OSLAVY 1970

Čtvrtek 30. dubna

- 18.00 Promenádní koncert vojenské hudby v Palackého sadech — řídí por. J. Zeman. Vstup volný.
- 20.00 Taneční předmájová veselice. Klub pracujících n. p. Jitex. Vstupné 10,— Kčs.
- 22.00 Vojenská večerka z věže.

Pátek 1. května

- 7.00 Budíček z věže. Tradiční májové vyhrávání. Dechový soubor O. Kinkora.
- 9.30 Odchod slavnostních průvodů ze seřadišť na Leninovo nám.
- 10.00 MANIFESTACE PRACUJÍCÍCH na Leninově nám. s projevem zástupce ústř. výboru Národní fronty.
- 10.30 Průjezd alegorických vozů.

Májové odpoledne na výstavišti — amfiteatr

- 13.30 Koncert vojenské hudby pod řízením por. J. Zemana.
- 14.30 Vzpomínka na staropražský šantán. Estrádní soubor umělecké agentury AKORD Praha.
- 16.30 Nejnovější písně a melodie k poslechu hraje taneční orchestr Swing sextet divadla Písek. Zpívá A. Profantová. Ukázky gymnastických vystoupení. — Vstup volný.

PROLETÁŘI VŠECH ZEMÍ SPOJTE SE!

President L. Svoboda přijal účastníky ZM

Závod má nejkrásnější jméno

PRAHA 11. května (př) — V pondělí odpoledne přijal prezident ČSSR armádní generál Ludvík Svoboda účastníky XXIII. ročníku mezinárodního cyklistického závodu míru. Stalo se poprvé v historii, že účastníky Závodu míru přijal prezident republiky. Srdečného setkání se zúčastnilo na 200 závodníků a organizátorů. Mezi hosty byli předseda ÚV ČSTV dr. R. Nejezchleb, předseda ÚV ČTO dr. M. Hlaváček a další představitelé čs. tělovýchovy.

Jménem pořadatelů, organizátorů — redakcí Rudého práva, Trybuny Ludu a Neues Deutschland — a zástupců cyklistických družstev poděkoval za pozvání člen sekretariátu ÚV KSČ a šéfredaktor Rudého práva Miroslav Moc. Ve svém projevu mj. řekl: »V přijetí vidíme ocenění a porozumění pro tělovýchovu. Význam závodu není jen sportovní, ale klade si za cíle prohloubit přátelství a mír mezi národy.«

Pak se ujal slova prezident republiky, který mj. řekl: »Srdečně vás všechny vítám na Pražském hradě. Zvlášť upřímně zdravím ty z vás, kteří už zítra se vydají na dlouhou, nejvyšší náročnou cestu třemi socialistickými státy. Váš závod má nejkrásnější jméno ve světě — Závod míru. Pro nás pak je zvlášť radostné, že se koná v době, kdy slavíme 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Závod míru přerostl ze skromného začátku v největší amatérský závod světa. Každým rokem je obrovským dějištěm odvahy, sportovního mistrovství, sebezapření, obětavosti a statečnosti. Odehrávají se tu nespočetné příběhy solidarity i vzájemného porozumění. Věřím, že i letos bu-

deme svědky čestného zápolení a ryzího sportovního boje.

Byl bych rád, aby každý z vás byl skutečně poslem míru — nejen na cestách, kudy pojedete, ale pak i doma. Přeji vám všem pevné zdraví, hodně síly, odvahy a úspěchů.«

Po tomto projevu pokračoval Ludvík Svoboda v neformálním proslovu, který byl několikrát přerušen potleskem. Řekl: »Závod míru, a to plného míru, to je to nejkrásnější, co si můžeme přát a co lidstvo na této planetě potřebuje. Za to neseme všichni plnou odpovědnost, nikoho nevyjímaje. Věřím, že se nám tento úkol podaří splnit. Mnoho práce na tomto úseku vykonali i sportovci.

Přeji všem, aby vyhráli, aby mezi prvním a patnáctým byl nepatrný rozdíl. Pak může být i patnáctý spokojen stejně jako první. Každý den, na každém metru, vás budeme sledovat.«

Členové čs. družstva předali Ludvíku Svobodovi malý dárek — cyklistický dres s podpisy členů družstva. Předseda organizačního výboru J. Davídek pak představil prezidentu republiky členy mezinárodního vedení Závodu míru.

S cyklistickým pelotonem na Hradě

Dnes po ránu už kolem sebe šíří onu typickou vůni masérských olejů, jejichž vůně rozržitě tkáří po hotelové hale, začínají vnímat okolí jen jako mlhavou clonu. Sem tam nenápadně mrknou na hodinky, jsou vděční za každý kamarádův vtip, který pomáhá ventilovat dusnou atmosféru posledních okamžiků před přesunem ke startovní čáře. Snaží se myslet na všechno možné, jenom ne na příští drama, defekty, pády, útky, na desítky hodin s nohama zaklesnutýma do pedálů, se splývající kulisou mávajících rukou. To všechno se tedy odehrává dnes ráno v hotelu International.

Včera to však s nimi bylo jiné. Čekala je »etapa mimo program«, přijetí u prezidenta republiky soudruha Ludvíka Svobody.

Už desetkrát startoval Závod míru v Praze. Poprvé v historii však jeho první účastníci zaplnili svým halasem, v němž se mísila němčina s francouzštinou, angličtina s ruštinou, prostory Korunního sálu, aby stanuli tváří v tvář hlavě našeho státu. Jen málokdo by v oněch vymyšlených a nanesaných mládenčích poznal příští aktéry XXIII. ročníku největšího amatérského cyklistického závodu na světě.

Snad je trochu škrtil limeček, snad

měli v očích směs zvědavosti i určitého ostychu. Úsměv soudruha prezidenta, jeho prostá lidská slova (zvláště v okamžicích, kdy odložil papír s připraveným projevem a rozhovořil se spatra) dokázaly velmi rychle smazat hrany oficiálnosti, proměnit atmosféru v cosi důvěrného a srdečného.

Po jeho slovech a po potlesku, který zašuměl pod hrozny křišťalových lustrů, se rozproudila živá debata, z které vysvítalo, že všichni zahraniční cyklisté i členové mezinárodního vedení ZM si hluboce váží této chvíle, že oceňují slova pronesená hlavou státu na půdě Pražského hradu.

Kolem soudruha prezidenta se vytvořil doslova věnec zdravých, mladých a krásných lidí, s rozzářenými obličejí. Nechyběli mezi nimi také mládenci v kávové hnědých oblecích, tedy reprezentanti ČSSR, kteří předali soudruhu prezidentovi tričko s podpisy a nejrůznověji a upřímně ujistili, že budou šlapat na silnicích mezi Prahou, Varšavou a Berlínem s maximální bojovností a zaujetím i se vzpomínkou na tuhle vzácnou a neobvyklou chvíli.

Nechť se tedy, počínaje dneškem, roztančí jejich nohy na pedálech k úspěchu a slávě, k naplnění myšlenky, kterou má tento závod ve svém záhlaví.

ZVONIMIR ŠUPICH

President republiky armádní generál L. Svoboda v přátelské besedě s účastníky a organizátory Závodu míru.

Foto VL. ŽITNÝ

JAK DÁL v zemědělství

František LAKOMÝ, poslanec Sněmovny národů

Význam zemědělství jako jednoho z důležitých odvětví našeho národního hospodářství jistě není třeba zdůrazňovat. Výroba potravin se stává čím dál tím významnějším činitelem nejen pro výživu společnosti, ale i politickým faktorem světového rozsahu. Dovoz potravin naráží na zvyšující se potíže, a proto vyvstává otázka, zda naše zemědělství je schopno zvýšit produkci natolik, aby uspokojilo trh svými výrobky v dostatečné míře. Faktem je, že růst zemědělské výroby doznal v posledních letech významných úspěchů. Není však dosud na takové úrovni, abychom mohli být spokojeni.

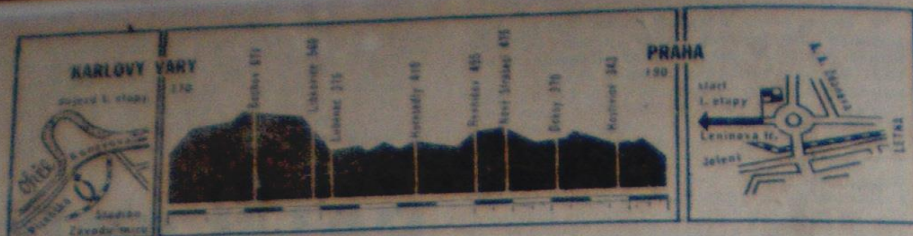
Velmi nepříznivá situace je na úseku pracovních sil. Je nemálo zemědělských závodů, kde průměrný věk pracovníků se blíží nebo už překročil 60 let. Věková struktura vytváří mnohdy neřešitelné potíže a nejvíce se to projevuje v zimočinné výrobě. Důsledkem toho je také snižování stavů hospodářských zvířat — skotu i prasat, a výsledek se samozřejmě projevuje na trhu.

Jakou cestu tedy volit dál, aby naše zemědělství splnilo úlohu, danou mu společností? Jedině cestou vytváření moderních zemědělských podniků se skutečnou velkovýrobou, širokou intenzifikací výroby. Při tomto záměru musí sehrát významnou roli náš průmysl. Bude záležet na tom, jak rychle a pohotově dodá našemu zemědělství potřebnou techniku, hnojiva, ochranné prostředky a vše ostatní, co bude zapotřebí k dosažení dobrých výsledků. Pro zemědělské podniky bude v nové fázi vývoje důležité zajistit si kvalifikované lidi, schopné zvládnout náročnější práci a přitom ještě více přizpůsobit patřičnou úroveň organizace řízení všem procesům zemědělské výroby. Jsou to úkoly náročné, ale jedině jejich zvládnutím může být dosaženo toho, aby naše zemědělství vyrábělo nejen potřebné množství potravin a surovin, ale aby také vytvořilo takové podmínky pro své pracovníky, které budou rovné podmínkám v jiných odvětvích národního hospodářství. A o to nám všem také musí jít.

Vyřešení sociální problematiky nám zajistí dostatečný příliv mladých lidí, kteří najdou v zemědělství zajímavou a dobře placenou práci. Životní podmínky člověka pracujícího v zemědělství musí však být přizpůsobeny jeho potřebám a tradici. To se týká mj. bytové výstavby na vesnici. Pro obyvatele venkova by nebyla jistě vyhovující stavba vícepodlažních domů. Správnější by bylo zaměřit se na zastavěnou plochu vesnic, vkusně adaptovat starší domy, případně již starší zchátralé stavby demolovat a vystavět vhodné moderní a komfortní domky z panelů, s příslušným zařízením pro zájmy jednotlivých rodin. Vždyť například takový chov drobného domácího zvířectva jistě má a bude mít i v budoucnu svoje opodstatnění.

Dosáhneme-li optimálního stavu ve vývoji našeho zemědělství co nejdříve, odstraní se komplikace v zásobování trhu takovým zbožím, které udává tón spokojenosti spotřebitelů a rozhoduje o výši životní úrovně. O naplnění těchto cílů dnes musí usilovat nejen naši zemědělci, ale i ti, kteří se podílejí na řízení zemědělské výroby, a také ta část našeho průmyslu, jež svými výrobky rozhodne o intenzifikaci naší zemědělské výroby. Jde o mnoho a nemůžeme ztrácet čas. Proto všichni, kdo pracujeme v zemědělství, věříme, že příští pětiletý plán ve své koncepci vývoje našeho zemědělství, se vším tím, o čem bylo napsáno, počítá, a také my se přičiníme o jeho naplnění.

-72-

VYSTRIHNĚTE SI ■ VYSTRIHNĚTE SI ■ VYSTRIHNĚTE SI ■ VYSTRIHNĚTE SI

STARTOVNÍ LISTINA

POLSKO

- 1 CZECHOWSKI
- 2 HANUSIK
- 3 KACZMAREK
- 4 KRZESZOWIEC
- 5 MATUSIAK
- 6 STEC
- 7 SZURKOWSKI

JUGOSLAVIE

- 8 SIMEONOV
- 9 CUBRIC
- 10 BILIC
- 11 HVASTI
- 12 KUVALJA
- 13 KUNAVR
- 14 VALENCIC

SSSR

- 15 SAJDCHUZIN
- 16 SOKOLOV
- 17 KALNENIEKS
- 18 DMITRIEV
- 19 KUCHARSKI
- 20 MICHAJLOV
- 21 GUSJATNIKOV

ČSSR

- 22 SMOLIK
- 23 VÁVRA
- 24 LABUS
- 25 HÁVA
- 26 PRCHAL
- 27 VLČEK
- 28 SVORADA

FRANCIE

- 29 DUCHEMIN
- 30 ROQUES
- 31 MAGNY
- 32 LECHATELLIER
- 33 TESTIER
- 34 HADVIEUX
- 35 NOGUES

FINSKO

- 36 HANNUS
- 37 UUSIVIRTA
- 38 ESKELINEN
- 39 HOVI
- 40 VUORENHELA
- 41 HELENIUS
- 42 NIEMI

NORSKO

- 43 BRULAND
- 44 EKÅS
- 45 GUSTAVSEN
- 46 KVERNERUD
- 47 OLSEN
- 48 VALSKÅR
- 49

BELGIE

- 50 LEMMENS
- 51 STAES
- 52 TEIRLINCK
- 53 VAN DE WIELE
- 54 VAN STAEYEN
- 55 VERSCHUEREN
- 56 VERSTRAETEN

ITÁLIE

- 57 BERTAGNOLI
- 58 BELOLI
- 59 POLONI S.
- 60 POLONI P.
- 61 GIACCONE
- 62 BALLARDIN
- 63 MAFFEIS

NDR

- 64 AMPLER
- 65 BORSCHEL
- 66 HUSTER
- 67 KNISPEL
- 68 MICKEIN
- 69 PESCHEL
- 70 VOIGTLÄNDER

DÁNSKO

- 71 POULSEN
- 72 TIMM
- 73
- 74 HAVN
- 75 HANSEN
- 76 BOLDT
- 77 NILSSON

BULHARSKO

- 78 KUTUEV
- 79 SAVCEV
- 80 KOTEV
- 81 JORDANOV
- 82 STEFANOV
- 83 FENCEV
- 84 TANEV

RUMUNSKO

- 85 SELEJAN
- 86 CIOMETI
- 87 SOFRONIE
- 88 VASILE
- 89 GRIGORE
- 90 RUSU
- 91 DAVID

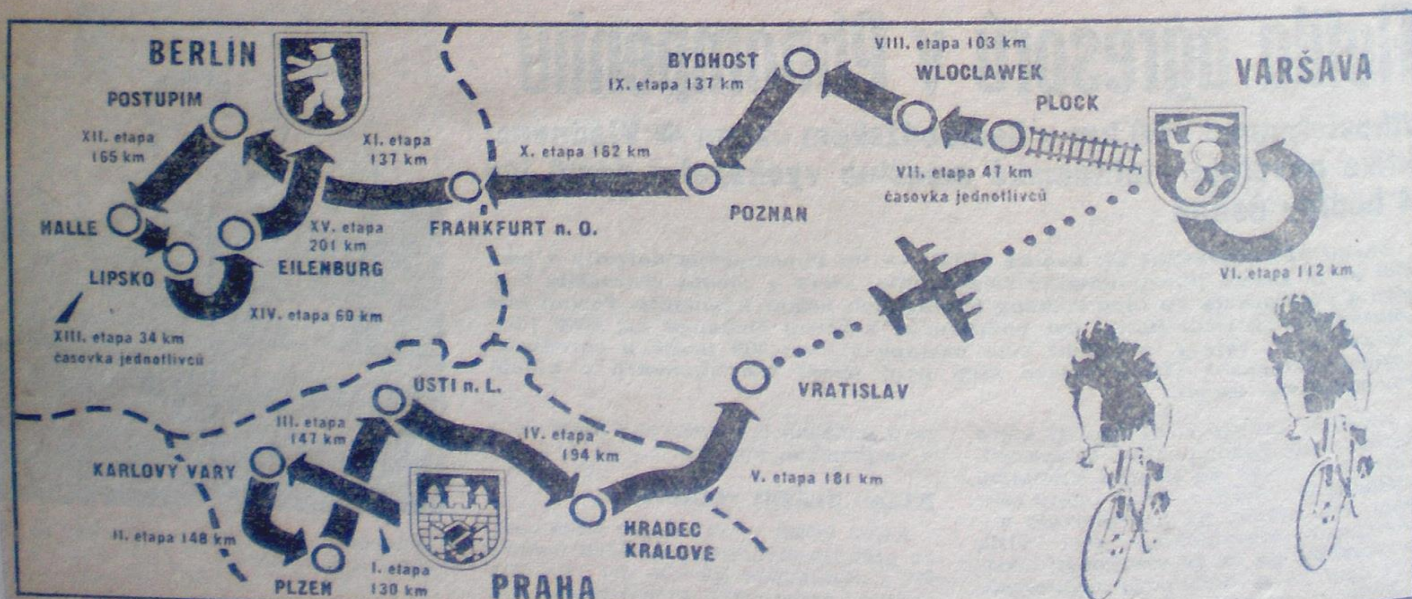
MAĎARSKO

- 92 PETERMAN
- 93 GERA
- 94 RAJNAI
- 95 BOROS
- 96 TÓTH
- 97 FÜLÖP
- 98 KESERÜ

ALŽÍRSKO

- 99 YEDDOU
- 100 HAMZA
- 101 BENMERZOUGUI
- 102 ZAHAF
- 103 HAMED
- 104 DORBANE
- 105 OUACHEK

VYSTRIHNĚTE SI ■ VYSTRIHNĚTE SI ■ VYSTRIHNĚTE SI ■ VYSTRIHNĚTE SI

NELZE ŽÍT Z PODSTATY

-73-

V nedělních živých slovech hovořil v Čs. rozhlase prof. dr. Vladimír Kadlec o hospodářských otázkách. Pro ty, které jeho slova zaujala, právě tak jako pro ty, jimž užla, přinášíme dodatečně alespoň výtah z jeho projevu. Prof. Kadlec zdůraznil, že nehodlá šířit pesimismus, že však nelze nevidět hospodářské výsledky za posledních 10 let, zvláště za poslední tři roky.

Naš národ byl v posledních padesáti letech nejednou v daleko svízelnější situaci. Ve srovnání s tím není nutno nad naši dnešní hospodářskou situaci zoufat. Jistě si s ní dokážeme poradit, i když leccos bude nutně někde bolet, bude vyžadovat úspory a oběti, zvýšené pracovní úsilí v podnicích i úřadech. Některým nepopulárním, ale ekonomicky nezbytným opatřením se však nebudeme moci vyhnout.

Neduh naší ekonomiky pocházejí téměř z celé éry Novotného, rok od roku vzrostly, až nabyly během posledních let dnešních hrozivých rozměrů. Bohužel v roce 1968 jsme pokračovali v prohlubování ekonomické nerovnováhy. Tento nezdravý vývoj je založen i do plánu na rok 1969. S tím je nutno radikálně skoncovat.

Stále častěji slyšíme od politiků výzvy k tomu, aby se pracovalo více, lépe a kvalitněji, aby se zvýšilo pracovní úsilí, zlepšila pracovní morálka, kázeň, disciplína atd. Nechci tyto výzvy podceňovat, ale o jejich účinnosti si nikdo nemůže dělat velké iluze. Nestáčí vybízet, jsou nutná ekonomická opatření, aby lidé byli ekonomicky nuceni více, lépe a kvalitněji pracovat, snižovat náklady atd. Jestliže někdo ví, že dá-li výpověď nebo dostane-li výpověď, snadno najde několik jiných volných míst, kde ho přijmou s ote-

vřenou náručí, někde i za větší plat, proč by měl pracovat lépe a kvalitněji. Existující převaha poptávky nad nabídkou na trhu pracovních sil je též jednou ze závažných příčin nejen špatné pracovní morálky v některých podnicích a úřadech, ale příčina je především v nedostatku ekonomického tlaku, aby si lidé svého zaměstnání vážili. Nastolit zde rovnováhu nebude rovněž snadné, protože to bude velmi nepopulární opatření pro některé lidi, i když opatření ekonomicky nezbytné a užitečné pro celou společnost.

Znamená to tedy, že si nemůžeme dovolit i nadále reprodukovat nebo dokonce prohlubovat existující nerovnováhu, neefektivnost výroby, vysokou rozestavenost atd. Dosud se politici vyhýbali zavést jakékoliv pro ekonomickou rovnováhu sice nezbytné, ale nepopulární opatření. Nechtěli zavést tato opatření, která by měla na pravovát ekonomické chyby, jež napáchali jejich političtí předchůdci i s tím bude nutno skoncovat. Předností socialistického hospodářského systému v průmyslově nerozvinutých zemích jsou historicky snadno prokazatelné. Prokázat předností socialistického hospodářského systému v průmyslově rozvinutých zemích, to byl právě historický úkol Československa. Posledních asi 10 let však ukazuje, že

jsme těchto předností neuměli dostatečně využít. Ukazuje se dokonce, že jsme během těchto let do značné míry žili na úkor budoucnosti. Proto jsme dnes zdědili hospodářství velmi rozkolísané, s inflačními tlaky, s nedobrou strukturou, zatížené někde dluhy, někde žitím z podstaty, a především nerovnovážné na trhu spotřebním, investičním i zahraničním. Lidově řečeno, hospodářství jako celek žilo několik let nad poměry. Dostat se z tohoto neblahého dědictví posledních let k normálnímu předpokladům hospodářského vývoje vyžaduje proto některé bolestivé a nepopulární opatření, úspory a oběti od všech a větší pracovní úsilí od všech nahoře a dole. Nebudou bohužel stačit úspory a oběti, zvýšené pracovní výkony na dobrovolné morální bázi. Bude k tomu nutno vytvořit ekonomický tlak.

Čím se bude moci naše socialistické zřízení během příštích asi pěti let prohlubit před svým lidem i před světem? Realisticky viděno, nebude to velký úspěch v oblasti životní úrovně, ale mohou to být politické svobody a rozvoj kultury, může to být především co nejužší kontakt politiků s lidem, společenská angažovanost v široké veřejnosti, spoluúčast na řízení společnosti a na řešení důležitých problémů co nejširších vrstev občanů. Tedy politické jevy, které nejsou obvyklé v jiných státech. V ekonomické oblasti v příštích pěti letech mnoho reálných šancí nemáme.

Výzva ministerstva vnitra

PRAHA (čtk) — Ministerstvo vnitra — správa vyšetřování Veřejné bezpečnosti v Praze a dozorový prokurátor generální prokuratury obrací se k veřejnosti s touto zprávou a výzvou:

Na veřejnosti se objevily různé tzv. zprávy a dohady, týkající se případu smrti J. Palacha. Mnohdy se snaží budit dojem dokonce zpráv čerpaných z úředních podkladů. K tomu sdělujeme, že při-

pad upálení studenta J. Palacha je z případu generálního prokurátora vyšetřovan skupinou vyšetřovatelů ministerstva vnitra — správy vyšetřování Veřejné bezpečnosti v úzké spolupráci s kriminalisty hlavní správy Veřejné bezpečnosti. Je postupováno v souladu s trestním řádem a zajištěna naprostá objektivnost. Správnost postupu je zajišťována přímým dozorem prokurátora generální prokuratury. Odpovědně prohlašujeme, že dosud nikomu z řad veřejnosti ani pro účely jakýchkoliv informací pro veřejnost včetně tisku a podobně nebyla o smrti J. Palacha poskytnuta žádná informace a nikomu nebyl zapůjčen vyšetřovací materiál.

Z toho plyne, že všechny zprávy, které ve veřejnosti kolují o stavu vyšetřování tragické smrti Jana Palacha, nejsou čerpány z úředních pramenů a neopírají se o výsledky vyšetřování. (Tím jsou zřejmě myšleny také nezodpovědné fantazie V. Nového o studeném ohni v interviewu s francouzským novinářem! Pozn. red.)

K zrychlení vyšetřování by prospělo, aby se přihlásil na č. tel. 098 — linka 6581 muž ve stáří kolem 45 roků, který 16. ledna ze svého vozu (Spartak nebo Octavia) pozoroval průběh činu Jana Palacha na velmi krátkou vzdálenost. Tento svědek své dojmy sděloval na Václavském náměstí dalšímu muži v bezprostřední blízkosti místa činu. Případ by pomohl objasnit i dva studenti Vysoké školy ekonomické v Praze, s nimiž 16. ledna J. Palach mluvil v budově Vysoké školy ekonomické v prvním poschodí poblíž telefonní centrály.

Stejný význam by mělo svědectví dvou mladých mužů, kteří 16. ledna v době činu byli před vchodem do Národního muzea, přičemž na zábradlí měli položené sešity formátu A 4, pravítka, tuš a pera.

Současně žádáme všechny další osoby, které se v době, kdy ke skutku Jošlo, zdržovaly či nacházely poblíž kritického místa a byly přímými svědky celé události, aby se i ony v době co nejdříve přihlásily vyšetřovateli správy vyšetřování VB na uvedené již telefonní číslo, případně sdělily svou adresu dopisem správě vyšetřování VB, Praha 1, Perštýn 11.

Všem děkujeme za pochopení a příspěvek k objasnění případu. Současně sdělujeme, že o výsledcích vyšetřování bude veřejnost informována.

I platnosti od 1. září 1970
byla ustanovena ředitelkou dvousměrné
školy ~ Pasekách paní Růžena Kostecká,
rozená Stará (z obce Kluky, okres Písek).
Působila na okrese Lhůč nad Sázavou.
Je vdána, věk asi 33 let a mají 1 dceru
ve stáří 9 let. Ředitel školy Ros. Navrátil
předal školu protokolárně za přítomnosti
předsedy MNV z Tálína p. Josefa Koplíka,
který ještě jednou řediteli školy ovlápu-
jícím na vše poděkoval.

Kronikář Pasek Rostislav Navrátil
po 13 letech působení a vedení kroniky,
zakončením událostí, zápisů, roku 1970,
uzavírá svoji činnost ~ Pasekách a
odchází normálně do důchodu se svojí
manželkou na Dřelík nad Ústavou, okres
Písek. Za působení ~ Pasekách - 13 let,
nám zemřeli 3 rodičové, 3 synové se
nám oženili (2 lékaři a 1 průmyslovík)
a 3 vnuci se nám narodili (Petr, Pavel, Jan).

Aby snad nevznikl u někoho
klamný a mylný dojem a názor: Odchá-
zíme z Pasek rádi! Uděláme kronikáře
bylo: maturita na gymnasiu: z češtiny,
přirodopisu, latiny a francouzštiny.

Zapsal: Ros. Navrátil,
kronikář,
řídící učitel.

KRONIKA

PASEKY

